BS64 .A252

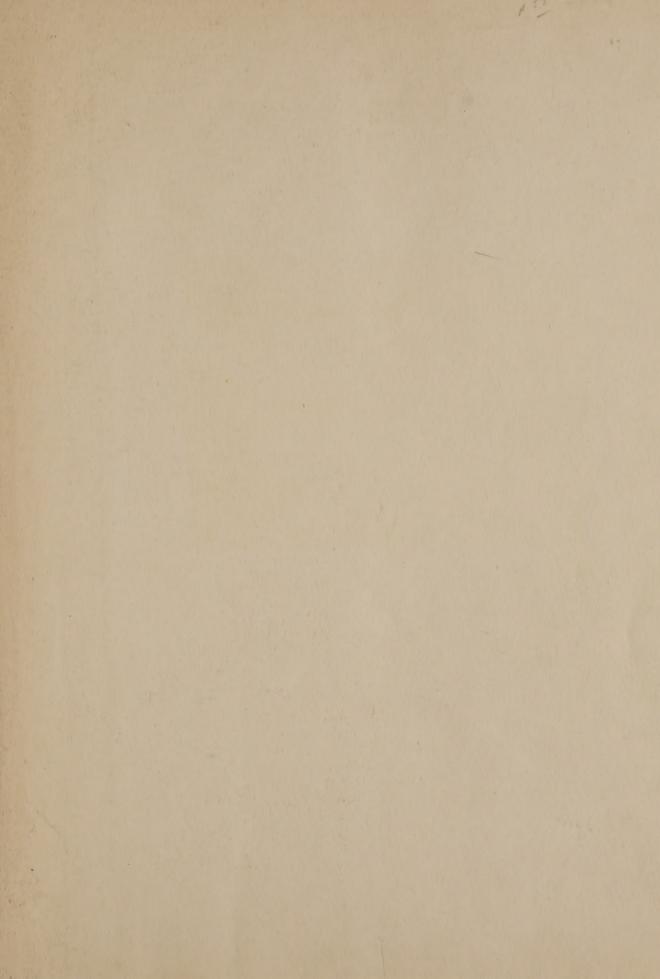
LIBRARY OF THE THEOLOGICAL SEMINARY

PRINCETON, N. J.

PURCHASED BY THE MARY CHEVES DULLES FUND

Division BS 64

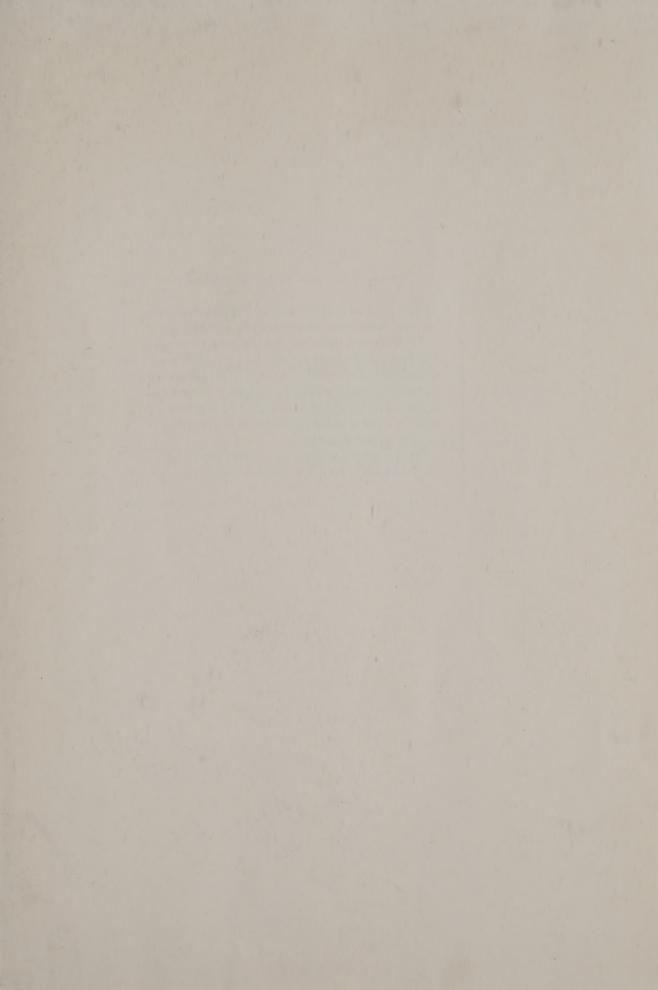
Section A 252

THE volumes of the University of Michigan Studies and Publications are published by authority of the Board of Regents under the direction of the Executive Board of the Graduate School. The contributors are chiefly, but not exclusively, members of the faculties or graduates of the University. The expense is borne in part by gifts, in part by appropriations of the Board of Regents. A list of volumes already published or in preparation is given at the end of this volume.

Volumes may be obtained by ordering from the Librarian, University of Michigan, Ann Arbor, Michigan.

University of Michigan Studies

HUMANISTIC SERIES

VOLUME XXXVIII
A THIRD-CENTURY PAPYRUS CODEX OF
THE EPISTLES OF PAUL

Bible NT. Epidine of Tour Greek. 1935

THIRD-CENTURY PAPYRUS CODEX OF THE EPISTLES OF PAUL

EDITED BY
HENRY A. SANDERS

UNIVERSITY OF MICHIGAN

ANN ARBOR
UNIVERSITY OF MICHIGAN PRESS
1935

COPYRIGHT, 1935,
By The University of Michigan
Set up and printed,
March, 1935

PRINTED IN THE UNITED STATES OF AMERICA BY THE PLIMPTON PRESS . NORWOOD . MASS.

To MY WIFE

PREFACE

When work was begun on this volume nearly two years ago, I hoped to make a fairly complete, if not final, study of this fragmentary papyrus codex. For that reason I asked Sir Frederic Kenyon for permission to reprint from his publication the text of the ten leaves of the manuscript owned by Mr. A. Chester Beatty. Not only was this permission most kindly granted, but soon after proof sheets of the text were sent to me, so that I might have all the text before me in my preliminary studies. However, as work progressed it became ever more certain that I was dealing with few, if any, more than half of the leaves of this papyrus which have escaped the decay and deterioration of its long burial. As there seemed no hope of the remaining leaves being obtained by the University of Michigan, it became necessary to change the original plan and to issue what is confessedly only a partial edition of this oldest and most valuable of the manuscripts of the Epistles of Paul. Under these circumstances an early publication seemed more in place than too extended a compilation of introduction and notes.

It is hoped that the brief introduction will point out the more striking characteristics of the manuscript and its text, and that the collation of the Textus Receptus added at the bottom of each page will assist those interested in finding the important variants of the papyrus codex. Further help of this character is given in the two indexes.

I realize that a list of all the important variants of this oldest text of Paul should have been included, together with the addition of all known authorities for each variant, but it seemed unwise to expand to such an extent a book which I sincerely hope will soon be superseded by an edition of the complete manuscript. To the scholar who may fortunately obtain the opportunity of publishing the remaining leaves of this old codex I shall be glad to grant the same freedom to republish the Michigan leaves which Sir Frederic gave me in respect to the Beatty leaves.

I am much indebted to several of my colleagues for assistance

rendered and advice given. Mrs. Elinor Husselman of the staff of the University Library mounted between glass plates the very fragile papyrus leaves; Mr. H. C. Youtie, Research Associate in Papyrology, added valuable comments while reading the galley proofs of the volume; Professor J. G. Winter gave me his helpful criticism on the introduction, while it was still in manuscript form; and Dr. E. S. McCartney, Supervising Editor of the Humanistic Series, has given much of his time and rare judgment to make this volume comparable with the others of the series.

For financial assistance, grateful acknowledgment is made to the Institute of Archaeological Research of the University of Michigan, and to the great philanthropic organization which contributes to its funds for research and publication.

H. A. S.

Ann Arbor January 12, 1935

CONTENTS

CHAPTER		PAGE			
	Preface	vii			
I.	. History of the Manuscript				
II.					
	 Form and Size of Manuscript, Page Numbers, Lines, etc. Original Contents and Order of Epistles Ink, Writing, Date. Abbreviations Punctuation and Spaces Accents, Breathings, and Other Marks Word Division Spelling, Forms, etc. Subscriptions to the Different Epistles 	3 6 12 15 16 19 19			
III.	THE TEXT PROBLEM	23			
IV.	The Text Romans Hebrews I Corinthians II Corinthians Ephesians Galatians Philippians Colossians I Thessalonians	38 39 58 74 76 86 99 110			
	Word Index	119			
	General Index	126			

LIST OF PLATES

PLAT	PE ·	FACING	PAGE
I	End of Romans; Hebrews I, 1-7		. 12
II	II Corinthians XIII, 6-13		. 21
III	Romans XV, 30–33; XVI, 25–27; XVI, 1–3		. 35

THE LOCATION OF THE PARTS OF THE CODEX

The leaves of this papyrus codex of the Epistles of Paul which have up to this time been located are found in the collections of Mr. A. Chester Beatty, of London, and of the University of Michigan. In the following pages it is published as one manuscript, but its numbered pages are divided between the two libraries as follows:

 $[I\Delta]$ to $K\Theta = P$. Beatty 2 Λ to $P\Xi Z = P$. Mich. 222 PO[H] to $[P\Pi\Gamma] = P$. Beatty 2

I HISTORY OF THE MANUSCRIPT

The Michigan papyrus of the Epistles of Paul bears the inventory number 6238. It belongs to the find purchased in large part by Mr. A. Chester Beatty during the years 1930 and 1931 and first described in the *Times* of November 19, 1931. A full description of the New Testament part of this collection has been given by Sir Frederic Kenyon in *The Chester Beatty Biblical Papyri*, Fasc. I–III, London, 1933–34.

With the publication of the details of this find in November, 1931, it was learned that the University of Michigan had obtained six leaves each of two of the Beatty manuscripts and numerous fragments of two others in its papyrus purchases of the preceding two years.² In the winter of 1932–33 twenty-four more leaves of the papyrus of the Epistles of Paul were obtained in London.

As the publication of ten leaves of the same manuscript was already in preparation by Sir Frederic Kenyon, the editing of our leaves was delayed so as to include the whole of the extant portion of the Pauline Epistles. Also it seemed certain that as much more of this manuscript must be preserved in some Egyptian dealer's hands and there was hope that it might come on the market soon. That hope has thus far proved illusive, and it has not seemed fair to other scholars to delay the publication of our leaves longer. Someone else may be more fortunate and complete the publication. I shall discuss below the number and content of the leaves which seem to be still in the hands of Egyptian dealers.

Certain statements by Sir Frederic Kenyon, to which no further evidence can be added, may be repeated here. The papyrus has been given the number P⁴⁶ by von Dobschütz. The

² Compare C. Bonner, Harvard Theological Review, XXV (1932), 205-206.

¹ Compare Journal of Egyptian Archaeology, XX (1934), 86, for other articles on the Beatty Papyri; also E. R. Smothers, "Les Papyrus Beatty de la Bible grecque," Recherches de science religieuse, XXIV (1934), 12–14; 467–472; H. Lietzmann, "Zur Würdigung des Chester-Beatty-Papyrus der Paulusbriefe," Sitzungsberichte der preuss. Akad. der Wissenschaften, Phil.-hist. Klasse, XXV (1934), 774–782.

entire manuscript forms a single quire, in which the verso side of the leaf precedes the recto in the first half and the recto precedes the verso in the second half. Each page was numbered in the center of the upper margin, and both numbering and text began on the inside or recto of the first leaf. Therefore on each succeeding leaf the even-numbered page preceded the odd-numbered. This conclusion is amply confirmed by the Michigan leaves, where the page numbers are preserved on every page.

II PALAEOGRAPHY

I. FORM AND SIZE OF MANUSCRIPT, PAGE NUMBERS, LINES, ETC.

The Michigan portion of the Beatty manuscript of the Epistles of Paul consists of thirty leaves, all from the middle part between the two series of Beatty fragments, but not continuous. The page numbers and contents of the thirty leaves are as follows:

```
Λ
        Rom. XI, 35
                       -XII, 9
\Lambda A
        Rom. XII, 11 -XIII, 1
\Lambda B
        Rom. XIII, 2 -XIII, 11
\Lambda\Gamma
        Rom. XIII, 12-XIV, 8
\Lambda 5
        Rom. XV, 11 -XV, 19
\Lambda Z
        Rom. XV, 20 -XV, 29
\Lambda H
        Rom. XV, 29 -XVI, 3
\Lambda\Theta
        Rom. XVI, 4 -XVI, 13
\mathbf{M}
        Rom. XVI, 14 -XVI, 23
MA
        Rom. XVI, 23 -Hebr. I, 7
MB
        Hebr. I, 7
                        -II, 3
МГ
        Hebr. II, 3
                        -II, 11
M\Delta
        Hebr. II, 11
                        -III, 3
ME
        Hebr. III, 3
                        -III, 13
M5
        Hebr. III, 13
                        -IV, 4
MZ
        Hebr. IV, 4
                        -IV, 14
MH
        Hebr. IV, 14
                        -V, 7
MΘ
        Hebr. V, 8
                        -VI, 4
N
        Hebr. VI, 4
                        -VI, 13
NA
        Hebr. VI, 13
                        -VII, I
NB
        Hebr. VII, 2
                        -VII, 10
NI
        Hebr. VII, 11
                        -VII, 20
N\Delta
        Hebr. VII, 20 -VII, 28
NE
        Hebr. VII, 28
                       -VIII, 8
NH
        Hebr. IX, 10
                        -IX, 16
NΘ
        Hebr. IX, 18
                        -IX, 26
OH
        I Cor. II, 3
                        -II, 11
\theta
        I Cor. II, 11
                        -III, 5
PA5
        II Cor. IX, 7
                        -X, I
P\Lambda Z
        II Cor. X, 1
                        -X, 11
P\Lambda H
        II Cor. X, 11 -XI, 2
P\Lambda\Theta
        II Cor. XI, 3
                        -XI, 10
```

```
PM
        II Cor. XI, 12 -XI, 21
PMA
        II Cor. XI, 23 -XI, 32
PMB
        II Cor. XI, 33 -XII, 9
        II Cor. XII, 10-XII, 18
РМГ
PM\Delta
       II Cor. XII, 18-XIII, 5
PME
        II Cor. XIII, 5-XIII, 13
PM5
        Eph. I, 1
                       -I, 11
PMZ
        Eph. I, 12
                       -I, 20
PMH
       Eph. I, 21
                       -II. 8
РМӨ
        Eph. II, 10
                       -II, 20
PN
        Eph. II, 21
                       -III, 10
PNA
                       -IV, I
        Eph. III, 11
PNB
        Eph. IV, 2
                       -IV, 14
PNΓ
        Eph. IV, 15
                       -IV, 25
PN\Delta
        Eph. IV, 26
                       -V, 6
                       -V, 25
PNE
        Eph. V, 8
PN5
        Eph. V, 26
                       -VI, 6
PNZ
        Eph. VI, 8
                       -VI, 18
PNH
                       -Gal. I, 8
        Eph. VI, 20
PNO
        Gal. I, 10
                       -I, 22
P\Xi
        Gal. I, 23
                       -II, 9
PEA
        Gal. II, 12
                       -II, 2I
PEB
        Gal. III, 2
                       -III, 15
P\Xi\Gamma
        Gal. III, 16
                       -III, 29
P\Xi\Delta
        Gal. IV, 2
                       -IV, 18
PEE
                       -V, I
        Gal. IV, 20
PE5
        Gal. V, 2
                       -V, 17
PEZ
        Gal. V, 20
                       -VI, 8
```

The papyrus is fairly strong but considerably darkened by age. The individual leaves measure from $8\frac{1}{8}$ to 9 inches (21.5 to 23 cm.) in length and from $5\frac{3}{8}$ to 6 inches (13.5 to 15.2 cm.) in width. All leaves are now detached from their mates in the quire though doubtless united when found, as can be seen from the Beatty leaves. The first section of thirteen leaves is somewhat better preserved at the bottom than the later section and than the Beatty leaves. Either one or two entire lines are lost at the bottom of these pages except pages MB and NF, which preserve some portion of every line at the bottom. In the later portion of the manuscript from two to four lines are lost on every page except PME, where the page was shorter because an Epistle ended there, and so nothing is wanting. I have restored one page, PNH, with five lines missing at the bottom,

but it is more likely that there was an omission of two lines by homoioteleuton and that only three lines of the papyrus page have been destroyed.

The column of writing varies a good deal on different pages. The width averages $4\frac{1}{2}$ inches (11.5 cm.); the narrowest measures 4 inches (10.3 cm.); the widest, 5 inches (12.6 cm.). The height varies from 7 inches (17.8 cm.) up to nearly 8 inches (20.3 cm.). The upper margin averages $1\frac{3}{8}$ inches (3.5 cm.) in width, where fully preserved; the outer margin varies from I inch to $1\frac{3}{16}$ inches (2.5 to 3 cm.). The inner margin seems regularly to have suffered some loss in cutting the leaves apart, so that few leaves equal the $\frac{1}{2}$ inch (1.3 cm.) measurement of the Beatty leaves on the binding edge; yet two pages approximate \(\frac{5}{8}\) inch (1.7 cm.) width on the binding edge. The original size of the column of writing must have varied from $7\frac{1}{2}$ inches to a little over 8 inches (19) to 20.5 cm.) in height. If the bottom margin is reckoned as equal to the top, the original size of the leaf must have been about 11 inches (28 cm.) in height by 6 inches (15.2 cm.) in width, or 11 by 12 inches (28 by 30.5 cm.) for the double leaf.

The number of lines to a page varies from twenty-five to twenty-eight in the first portion and from twenty-eight to thirty-one in the later portion; thirty-two lines are possible on a later Beatty leaf. Yet the variation from page to page is slight, usually but a single line. Variation between the verso and recto of the same leaf occurs thirteen times, and once, pages $PN\Delta$ and PNE, there are two lines more on the verso than on the recto. Pages containing a title are irregular and hence omitted from these figures. Not only does the second portion of the manuscript have regularly more lines to the page than the first portion but there is a progressive increase in the second part. Twenty-nine lines are first reached on page PAZ; thirty on $PM\Theta$ and thirty-one on PNF. None of the last thirteen pages has less than thirty lines.

There was no attempt on the part of the scribe to make the column of writing on one side of a leaf fall exactly opposite the writing on the other side. In extreme cases the column of writing on one side approximates two lines higher than on the other. There was no ruling or counting of lines. Each page

was written to produce a block of writing that would leave approximately the same margins. Yet the scribe was so well trained in his method that the variation in number of lines and in placing was generally slight.

The number of letters to a line varies much even on the same page, the extreme limits for the manuscript running as low as twenty-five letters and as high as forty. Also in general evennumbered pages have longer lines than odd-numbered, that is, verso than recto in the first half of the manuscript, and recto than verso in the second part. It seems that the scribe knew the difficulty of reading those line ends that came too near the binding center in a single quire manuscript. At any rate lines running in toward the center less often reach beyond the proper line limit as established by the line beginnings in the column of writing on the opposite side of the page. In the first part of the manuscript even-numbered pages average well above thirty letters to the line, while the lines of odd-numbered pages seldom reach thirty letters. Toward the end of the manuscript the length of line increases on the average and sometimes reaches forty letters to the line in the broader columns.

2. ORIGINAL CONTENTS AND ORDER OF EPISTLES

On the basis of the scanty material then available Sir Frederic Kenyon drew the proper conclusion that the manuscript originally contained all of the major Epistles of Paul together with the Epistle to the Hebrews on from 100 to 104 leaves. He thought the Pastoral Epistles were omitted, though there would then have been a few blank pages at the end of the manuscript.

Even with the thirty Michigan leaves the material is not sufficient for a final decision on both these questions, but there is enough to warrant a renewed study.

Of the ten leaves in the Beatty Collection, eight are joined in four pairs; the other two were so joined originally. On the first five leaves there are six page numbers running from K (= 20) to $K\Theta$ (= 29), while on the last five leaves only the page number on the first of the ten pages is preserved and that is fragmentary. It reads PO (= 170) with a part of the O missing. Therefore another letter may have followed. The first page of a leaf always had an even number, so the possibilities here are PO[B],

 $PO[\Delta]$, PO[5], and PO[H], as well as PO. At the beginning of the manuscript Sir Frederic establishes a loss of seven leaves. The first page of the first leaf was blank and unnumbered. After the first Beatty leaf two leaves were lost and after the second Beatty leaf another leaf failed. As the Beatty leaves are joined in pairs an equal number of leaves were lost at the end of the manuscript. To this evidence given by Sir Frederic we may now add the Michigan evidence. All of the Michigan leaves have preserved the original page numbers running with long gaps from Λ (= 30) to PZZ (= 167). All of the Michigan leaves have been cut apart from their quire mates, but with the aid of the page numbers, the portions of text covered, and especially the matching of stains and fibers in the papyrus, it is possible to restore exactly the original arrangement. shown in the following table. The order of the text is found by reading down in the first column and up in the second. The page numbers of lost leaves are given in Arabic numerals, enclosed in square brackets together with enumeration of the text covered. Greek numerals in square brackets give the page numbers missing or illegible on preserved pages.

Col. I			Cor. II
Text covered	Pages	Pages	Text covered
[Rom. I, 1-V, 17		—[194 —207	II Thess]
Rom. V, 17-VI, 14	$[I\Delta - IE]$ —	—[PЯВ - РЯГ]	I Thess. V, 5-28
[Rom. VI, 14-VIII, 15	16 -19] —	—[188 – 191	I Thess. II, 3-V, 5]
Rom. VIII, 15-37	K -KA	—[PII5 -PIIZ]	Col. IV, 16-I Thess.
			II, 3
[Rom. VIII, 37–IX, 22	22 -23] —	—[184 —185	Col. III, 11–IV, 16]
Rom. IX, 22-X, 12	$[K\Delta - KE]$ —	[РПВ -РПГ]	Col. II, 8–III, 11
Rom. X, 12-XI, 13	K5-KZ —	— [РП −РПА]	Col. I, 16–II, 8
Rom. XI, 13-35	КН-КӨ —	— РО[Н-РОӨ]	Phil. IV, 14-Col. I,
			16
Rom. XI, 35-XIII, 2	Λ $-\Lambda\Lambda$ —		
Rom. XIII, 2–XIV, 8	$\Lambda B - \Lambda \Gamma$ —	—[174 <i>-</i> 175 <i>-</i>	-,]
[Rom. XIV, 8–XV, 11	34 -35] —	—[172 - 173 -	
Rom. XV, 11–29	Λ 5 – Λ Z –		
Rom. XV, 29–XVI, 14	$\Lambda H - \Lambda \Theta$ —	—[168 <i>-</i> 169 <i>-</i>]
Rom. XVI, 14-Heb. I, 7	M -MA-	— P E 5 -P E Z	Gal. V, 2–VI, 8
Hebr. I, 7–II, 11	$MB-M\Gamma$ —	PΞΔ -PΞE	Gal. IV, 2-V, 2
Hebr. II, 11-III, 13	$M\Delta$ -ME —	— Р Ξ В -Р Ξ Г	Gal. III, 2-IV, 2
Hebr. III, 13-IV, 14	M5-MZ	— PΞ −PΞA	Gal. I, 23-III, 2

Col. I			Col. II
Text covered	Pages	Pages	Text covered
Hebr. IV, 14-VI, 4	МН-МӨ	PNH –PNΘ	Eph. VI, 20-Gal. I,
			23
Hebr. VI, 4-VII, 2	N -NA	PN5 -PNZ	Eph. V, 26–VI, 20
Hebr. VII, 2–20	NB -NΓ	$PN\Delta - PNE$	Eph. IV, 26-V, 26
Hebr. VII, 20-VIII, 8	$N\Delta$ –NE –—	PNB -PNΓ	Eph. IV, 3-26
[Hebr. VIII, 8-IX, 10	56 -57]	PN -PNA	Eph. II, 21-IV, 2
Hebr. IX, 10-26			Eph. I, 21-II, 21
	60 -61]		Eph. I, 1-21
[62 -63]		II Cor. XII, 18-
			XIII, 13
[64 -65]	РМВ –РМГ	II Cor. XI, 33-XII,
			18
[66 -67]	PM -PMA	II Cor. XI, 12-33
[68 -69]	$P\Lambda H - P\Lambda \Theta$	II Cor. X, 11-XI,
			12
[70 -71]	$P\Lambda \mathcal{F} - P\Lambda Z$	II Cor. IX, 7-X, 11
	72 -77]	[130 -135 -	
I Cor. II, 3-III, 5			
[

The number of leaves missing in sets of consecutive leaves is nine plus twenty-eight plus five, making forty-two in all, to which one leaf is to be added, since its quire mate is preserved. Therefore there is a possibility that forty-three leaves may yet be offered for sale, but not more. Some losses in this part also may be expected, so we should probably not hope for more than thirty-five to forty more leaves.

It is clear from this table that it is necessary to establish absolutely no more than one pair of leaves, as M-MA paired with PET-PEZ, in order to enforce all of the other pairs. There are nine such pairs preserved in the Michigan lot, and several of these, as MH-MO with PNH-PNO, N-NA with PNT-PNZ, and N Δ -NE with PNB-PNT, show clearly by stains or matched fibers that they once formed a single sheet of papyrus. In fact, all of these pairs of leaves show the same relationship, though less clearly. One may assert with confidence that the preserved leaves were formed into pairs exactly as shown in the table.

After we have thus established the size of the lacunae it remains to compute the amount of text per page in the different parts and to determine what Epistles or parts of Epistles stood in each gap. The leaves lost between pages NO and OH total eighteen pages. In the part just preceding this gap the even-numbered pages vary from nineteen to twenty-two lines of text of the Oxford 1880 edition, and the odd-numbered pages vary between seventeen and twenty-one lines of the same edition. The average is between nineteen and twenty lines per page of manuscript. Page OH, which follows the gap, has eighteen Oxford lines of text. The odd-numbered page with it cannot be computed exactly as the end is lost, but it certainly contained less text. The gap between Hebrews IX, 26 and I Corinthians II, 3 contains 343 lines of Oxford text, or almost exactly nineteen lines for each of the eighteen pages missing at this point. We can therefore be sure that the rest of Hebrews and the beginning of I Corinthians once filled the gap.

After page 00, I Corinthians III, 5, there is a gap of fiftysix pages to page PA5, II Corinthians IX, 7. The pages that immediately follow this long gap vary from nineteen to twentythree lines of Oxford text to the page. The average is between twenty and twenty-one lines to the page. It is evident that at some point in the gap the scribe began to increase the amount of text to the page. The lacuna from I Corinthians III, 5 to II Corinthians IX, 7 contains 1066 lines of Oxford text, without reckoning the subscription to I Corinthians or the title to II Corinthians. This is again just over nineteen lines of text to the page, that is, the amount of text per page corresponds to the pages before the gap. The scribe began to increase the amount of text per page at about the spot where our last group of leaves commences. We have still to compute the gap between the last Michigan page, PZZ, and page PO[H] of the Beatty lot. Ten pages are missing, but the end of Galatians after VI, 8 and the part of Philippians up to IV, 14 contain 202 lines of Oxford text. This is exactly twenty lines to the page without allowance for the title. But for the last dozen pages before the gap the amount of text per page varies between twenty-five and twentyeight and one-half lines to the page, with the average fully twenty-seven lines. Also the first five Beatty pages following the gap can be counted. The lines of text to the page run 26 (plus subscription and title), $22\frac{1}{2}$, 27, 26, 28. Except for page [POO] which is unaccountably short, even for an odd-numbered

page, the average is still twenty-seven lines to the page. It seems necessary to assume that some fifty lines of text together with subscriptions and titles came between the end of Galatians and the beginning of Philippians. The Epistle to Philemon contains forty lines of Oxford text, while the next in order of size, the Epistle to Titus, contains ninety lines. Furthermore, the Epistle to Philemon is quite probably genuine, being cited in the Muratorian fragment after Romans, while it is cited by Epiphanius, *Haer.* 42, 9, just before Philippians. It seems very probable that the Epistle to Philemon was originally contained in P⁴⁶ at this point.

It remains to discuss the question of the inclusion or exclusion of the three remaining Pastoral Epistles. Seven leaves are lost after the last Beatty fragment, since seven are lost before the first one. This last Beatty fragment stood at the top of its leaf and contains the end of I Thessalonians. II Thessalonians contains but ninety-nine lines of text. As some fifteen lines with the title would come on the remainder of the fragmentary page, only three pages of twenty-seven lines per page would be needed to complete that Epistle. Were the remaining eleven pages blank or did they contain in whole or in part the remaining Pastoral Epistles? When we recall that the scribe, after averaging about nineteen lines of Oxford text per page for the first 140 pages, increased up to an average of at least twenty-six Oxford lines to a page, and maintained that average at least up to page [PIII], it seems certain that he was crowding with the intent to include in his manuscript an amount of text which seemed larger than would usually be included in a manuscript of that size. If he were going to have eleven pages unused at the end, he would have discovered that fact earlier and stopped crowding long lines and extra lines onto the pages some time before the end of the manuscript.

If these eleven pages at the end of the manuscript, or at least ten of them, were crowded with text to the same extent as the last of the preserved leaves, there was space for from 270 to 300 lines of Oxford text. In the Oxford 1880 edition I Timothy has 215 lines, II Timothy 156, and Titus 90, or a total of 461 lines. With Titus omitted, the authenticity of which is especially doubtful, there are still 371 lines of text to be crowded

onto pages that could not well accommodate more than 300 lines. It seems certain that, if I and II Timothy were included, they were in an abbreviated form.

It is outside my province to discuss the authenticity of the Pastoral Epistles, though I believe it is fairly clear that they could not have been written by Paul in their present form; cf. C. H. Moehlman, *The Combination Theos Soter*, Rochester, 1920. However, there is much in the Epistles to Timothy that seems Pauline to me, and less in the Epistle to Titus. If these Epistles are second-century forgeries, as they seem, then I should prefer to believe that the forger had before him certain genuine fragments of Pauline writing. If one wished to crowd into our manuscript these three Pastoral Epistles entire, it would be necessary to assume more crowding than on the existing leaves and at least three extra leaves added. Those willing to discard the Epistle to Titus can find place in the manuscript for the two Epistles to Timothy by assuming all pages crowded to the utmost limit and one page added.

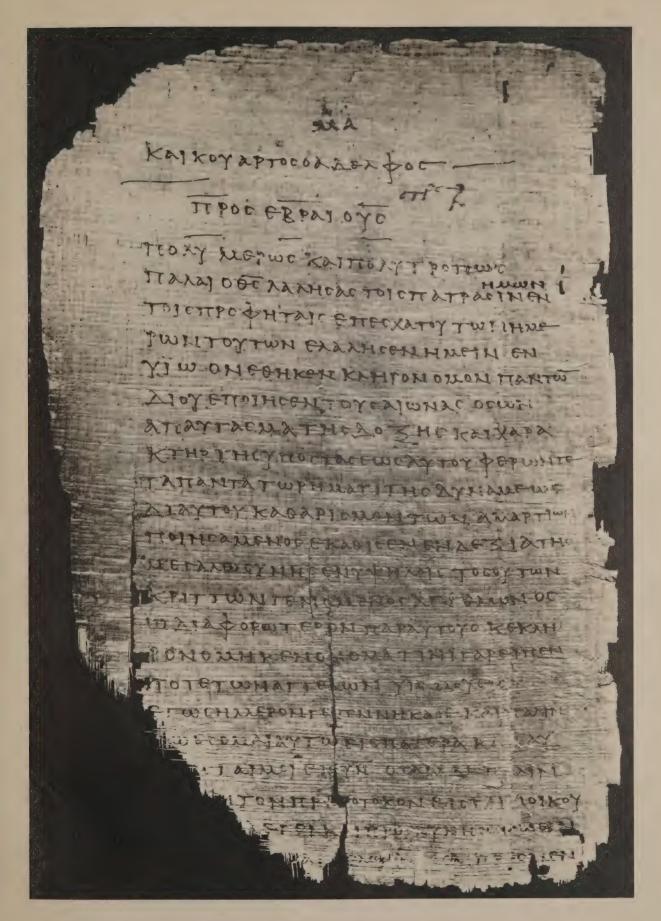
It is certain that the first page of the manuscript was not numbered and contained no text, so one might assume that the last page would also be blank. But this conclusion is not unavoidable though certainly probable. It is almost certain that the manuscript originally had some sort of binding. We may compare the Freer Psalms, in which the bit of written parchment preceding the first leaf was probably a flyleaf. University of Michigan Studies, Humanistic Series, Vol. VIII, 152. The fragmentary Pauline Epistles in the Freer Collection seem to have had a binding made of cloth stiffened on the inside by sheets of papyrus. See Michigan Studies, Humanistic Series, Vol. IX, 258. If such a binding is assumed for this papyrus manuscript the blank first page may be due to the desire to begin the manuscript on a recto page, or the first page may have been used for title and contents, or even the fear of injury from rubbing against the rougher binding sheet may have been the cause of leaving the first page blank. In none of these cases is it obligatory that the last page of the manuscript be left blank, while on the first two suppositions the existence of a flyleaf between the manuscript leaves and the binding would be a possibility. In fact, just as it was possible to leave certain pages

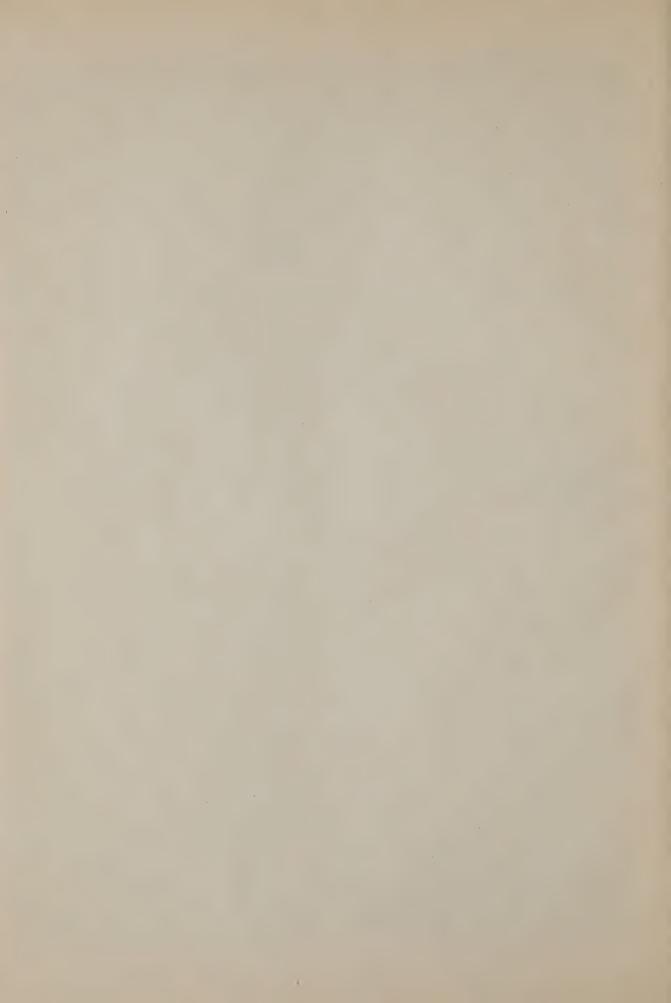
blank at the end of a manuscript, so it was possible to add one or more leaves to a single-quire manuscript, if necessary to include all of the text desired. As that would be an addition to the original plan of the manuscript, the mates of such added leaves must appear at the beginning of the manuscript as blank leaves and so would not be numbered. All of this is, however, stated merely as a possibility. The evidence of the manuscript seems to be for the inclusion of only an abbreviated form of the Pastoral Epistles.

The order of the Epistles in P46 is quite as remarkable as its contents or text. We have already indicated some of these peculiarities above, but the repetition of all in one place will make the picture clearer. The placing of the Epistle to the Hebrews next after Romans is almost unique. I know of no Church Father who mentions this order and it has been found in but one other manuscript, minuscule 1919. The Alexandrian recension, or the so-called Neutral text, had placed this Epistle after II Thessalonians and before the Pastoral Epistles, and many of the older Church Fathers support this order. It was placed last in the Pauline corpus by Latin Fathers of the fourth century and all the so-called Western, Antiochian, and later manuscripts support this order. The same minuscule, 1919, alone supports P46 in placing Ephesians before Galatians, but the parallel there is less complete, for 1919 places these two Epistles later in the list, just before the Pastoral Epistles. On the other hand, the Fragmentum Muratorianum (180 A.D.) and the Decretum Gelasii (sixth century) agree with P46 in placing Ephesians next after II Corinthians, though both put Galatians later. We have mentioned above that P46 may support Epiphanius in placing the Epistle to Philemon before Philippians.

3. INK, WRITING, DATE

The ink is dark brown and has faded little. There has been little rubbing of the surface, so that almost every letter of the preserved portion is still legible. The writing is of the book hand type and the letters are carefully formed and well spaced. Sigma has a flattish top, which generally bends downward somewhat; this distinguishes it from 5 in the page numbers, which is a regular uncial sigma. Epsilon and theta are rather

oval than round, but epsilon usually has the middle stroke somewhat prolonged. Iota is often prolonged below the line, never above. Omicron, especially when initial, is often of the same size as theta, elsewhere it is often small though it does not degenerate to a mere dot. All of the other letters tend to be broad, yet without heaviness. In phi the central curve is a pointed oval, so as to give breadth without the appearance of height. There are no line fillers at the ends of lines, but a similar mark, probably as a paragraph mark, is used at the end of each Epistle. Also the middle stroke of epsilon is sometimes prolonged as if to do duty as a line filler. Similar prolongations of alpha, kappa, and lambda are rare. Smaller letters, sometimes a little crowded, occur rarely at line ends, but there are no ligatures.

The hand has been dated in the first half of the third century by Sir Frederic Kenyon, who had the advantage of handling all the twelve manuscripts of this find in the same publication. I agree that the manuscript belongs to the third century, but I would hesitate to put emphasis on the first half of the century.

One must consider the date in connection with the whole find. If, as currently gossiped in Egypt, these papyri were found in a Coptic graveyard, we must think of them as belonging to a definite period, viz. that of the use of this graveyard as the place of burial of some Coptic monastery. Unfortunately we do not know that all were found in one grave, though the presumption is in favor of that. Either fragmentary, and so worthless, manuscripts were buried with some dignitary of the monastery because he loved them, in which case there may have been several such burials in successive generations, or there was but one burial of all the remaining Greek books in the monastery upon the death of the last member of the group who used Greek. The life of a manuscript on papyrus was not long, when in use. Therefore, if all of the Greek manuscripts of the monastery were buried at one time, they should belong within a century, or approximately that, of each other. The bulk of these papyri belong to the third or early fourth century. Some are very fragmentary, others quite extensive. The Epistles of Paul may well have been nearly complete when buried; so also the later Genesis, the Enoch, and probably Revelation.

This also points to a single burial, when all the Greek manuscripts of the monastery, complete, defective, and fragments, were buried. Also the find was reported as a single find. Numerous graves in a Coptic monastery could not have been searched without knowledge of it coming to the authorities, who to date know nothing of the place of discovery.

On this basis the more complete manuscripts should be younger than the fragmentary. New Testament manuscripts were used more than Old Testament; so would wear out more quickly. Deterioration took place also in the grave, but that would affect chiefly the outer leaves and the edges of the leaves. Therefore a manuscript which has preserved a large number of consecutive leaves, though each is somewhat damaged, was probably a fairly complete manuscript at the time of burial. This criterion would indicate that the Revelation manuscript and that containing Numbers and Deuteronomy, as well as the above-mentioned Epistles of Paul, the later Genesis, and Enoch, were fairly complete when buried.

Such considerations are naturally rather hypothetical, but they at least support the inference that none of these manuscripts could have been very much older or again very much younger than the general average. I should therefore doubt the late date of the Enoch manuscript and assign it to the fourth century, assuming that it was written by an unpractised scribe. The shapes of individual letters resemble rather closely those of other manuscripts of the group. The time of burial would then have been in the fourth century. Even an Old Testament papyrus manuscript is not apt to have had a usable life of more than a century. So the oldest manuscript of the lot would be the Numbers-Deuteronomy, which may be placed at the very end of the second century or early third. The Jeremiah fragment was nearly contemporary. None of the others can be referred with probability to a date much removed from the general average. Now the cursive Genesis belongs surely to the second half of the third century. It was a rather defective manuscript when buried, so it was among the older manuscripts of the find. The Epistles of Paul, Revelation, the younger Genesis, Ezekiel and Esther, and Enoch were all vounger and may be dated in approximately the above order. The GospelsActs, Isaiah, and Daniel were probably earlier but not much, if any, before 250 A.D. I should date the Isaiah a little earlier than the Gospels.

The page numbers were made with a different pen. They are larger and coarser, but are probably contemporary. So are the infrequent corrections between the lines written in a smaller, more cursive hand. The reading marks discussed below seem later, but the stichometrical notes at the ends of Epistles are in a third-century cursive and seem contemporary. If the manuscript was written in a scriptorium for pay, these notes would have been inserted by the business manager when determining the price. It will be seen below that the stichoi numbers are regularly in excess of those elsewhere reported; hence probably an individual calculation for this manuscript.

The fact that the manuscript consists of a single quire cannot be urged as support for a date in the first half of the third century, for the Minor Prophets in the Freer Collection is a single-quire manuscript which has been dated in the second half of the third century with considerable certainty. See *University of Michigan Studies*, Humanistic Series, Vol. XXI, 10–12. We shall see below that the abbreviations agree rather better with the second half of the century.

4. ABBREVIATIONS

The following abbreviations are found: $\overline{\theta s}$, $\overline{\theta v}$, $\overline{\theta \omega}$, $\overline{\theta v}$ always in the singular; the plural is not abbreviated; cf. $\theta \epsilon o i s$, Gal. IV, 9; $\overline{\kappa s}$, $\overline{\kappa v}$, $\overline{\kappa \omega}$, $\overline{\kappa v}$, $\overline{\kappa \epsilon}$ are regular in the singular, plural not abbreviated; cf. Eph. VI, 5; VI, 9. For $\pi \nu \epsilon \hat{v} \mu a$ the forms $\overline{\pi \nu a}$, $\overline{\pi \nu s}$, and $\overline{\pi \nu i}$ are found some fifty times, but it is unabbreviated eleven times. Also, $\overline{\pi \nu s}$ is used for $\pi \nu \epsilon \nu \mu a \tau \iota \kappa \delta s$, $\pi \nu \epsilon \nu \mu a \tau \iota \kappa \delta s$, in I Cor. II, 14 and 15; III, 1. $\nu i \delta s$ is abbreviated regularly $\overline{\nu s}$, $\overline{\nu \omega}$, $\overline{\nu \nu}$ six times; $\overline{\nu \iota s}$ for $\nu i \delta s$ occurs twice, $\overline{\nu \iota \nu}$ three times, and $\overline{\nu \iota \nu}$ once. I noted the word unabbreviated eight times. $\tilde{a} \nu \theta \rho \omega \pi \sigma s$ is generally not abbreviated, but I have noted $\overline{a \nu o s}$, I Cor. II, 14; $\overline{a \nu o \nu}$, I Cor. III, 3; Eph. II, 15, and $\overline{a \nu \omega \nu}$, Eph. III, 5. For $\pi a \tau \dot{\eta} \rho$, $\overline{\pi \eta \rho}$, $\overline{\pi \rho s}$, $\overline{\tau \rho \iota}$, and $\overline{\pi \rho a}$ are found for a total of eleven instances; $\overline{\pi \rho}$ occurs in Gal. IV, 6; elsewhere not abbreviated. $\mu \dot{\eta} \tau \eta \rho$, $\sigma \omega \tau \dot{\eta} \rho$, and $\sigma \nu \dot{\nu} \sigma \nu \dot{\nu} \sigma$

forty-nine times; the two-letter abbreviation does not appear. In the case of $X\rho\iota\sigma\tau\delta s$ the three-letter abbreviations $\overline{\chi\rho s}$, $\overline{\chi\rho\nu}$, $\overline{\chi\rho\nu}$, and $\overline{\chi\rho\nu}$ are all used for a total of 109 times, but the two-letter abbreviations $\overline{\chi s}$, $\overline{\chi v}$, $\overline{\chi \omega}$, $\overline{\chi v}$ also occur for a total of twenty-eight times. Some of these fall at line ends, where considerations of space may have had an influence.

ἐσταύρωσαν is abbreviated $\overline{\epsilon\sigma\tau\rho\alpha\nu}$ in I Cor. II, 8 but $\overline{\epsilon\sigma\tau\alpha\nu}$ in Gal. V, 24. $\overline{\sigma\tau\sigma\nu}$ and $\overline{\sigma\tau\rho\sigma\nu}$ also occur for $\sigma\tau\alpha\nu\rho\sigma\nu$; $\sigma\tau\alpha\nu\rho\rho\nu$ is contracted to $\overline{\sigma\tau\rho\omega}$ in Col. II, 14. In Hebr. VI, 6 we read $\overline{\alpha\nu\alpha\sigma\tau\rho\epsilon}$ s for ἀνασταυροῦντες and $\overline{\sigma\nu\epsilon\sigma\tau\rho\alpha\nu}$ for $\sigma\nu\epsilon\sigma\tau\alpha\nu\rho\omega\mu\alpha\nu$ in Gal. II, 20. In this connection $\overline{\alpha\iota\mu\alpha}$ without abbreviation but with the stroke above it should be noted as occurring in Hebr. IX, 14. For the explanation see Traube, Nomina Sacra, pp. 49 and 50, where to be sure he is misled by Rahlfs to accept the stroke over $\overline{\sigma\alpha\rho\xi}$ as indication of a Coptic vowel, since it is found in the Berlin Sahidic Psalter as well as in British Museum Pap. XXXVII. $\overline{\alpha\iota\mu\alpha}$ in our text is a perfect parallel for $\overline{\sigma\alpha\rho\xi}$. Final ν is indicated by a stroke above the preceding vowel forty-one times at line ends and twice within the line.

There can be no question that these abbreviations, especially the irregularities and also the absence of abbreviation for certain of the nomina sacra, indicate an early date for the manuscript. The presence of the two-letter abbreviation for $X\rho\iota\sigma\tau\delta s$, though less frequent than the three-letter, is rather against an early third-century date. The Old Latin took over only the three-letter abbreviations for $I\eta\sigma\sigma\delta s$ and $X\rho\iota\sigma\tau\delta s$, so that was the earlier form. In the fourth century the two forms are used indiscriminately, but in the fifth century the three-letter abbreviations have practically disappeared. See Traube, Nomina Sacra, p. 113.

5. PUNCTUATION AND SPACES

There are a few cases of punctuation by a single dot in high position. I have counted less than a dozen that are certain in the Michigan portion. The number of doubtful cases is also small. In the Beatty portion a similar punctuation is mentioned as rare. On this point photographs are unreliable. Double dots like a colon occur once, near the end of Romans, after XVI, 27 and before XVI, 1. This may be interpreted as setting off

the last chapter of Romans as a separate letter. I have no indications of a similar punctuation elsewhere in the manuscript.

On the other hand there are very many slight spaces left in the text, often where they serve admirably for punctuation. Some of these spaces are sufficiently large so that one may be sure that the scribe intended them to mark the ends of paragraphs. Others are so narrow that they may be explained as Furthermore, all stages of length between these extremes are abundantly represented. I counted over 1000 of these spaces and found but one space dividing a word, but five between article and noun, and four between preposition and noun. An abbreviation regularly obtained a small space after it, whether there was a sense pause or not. I counted 308 such cases, of which much less than half seemed to call for punctuation. Fourteen similar spaces occur before abbreviations. Compared with our standard printed editions, 287 of these spaces correspond with major punctuation, period, semicolon, etc., and 321 with commas. There are left 330 cases, many of which are doubtless errors, either on the part of the scribe or on my part, but fully one half can be explained as marking rhetorical pauses, though no punctuation occurs there in printed texts.

There are also reading marks which were inserted by a later hand. These are generally shaped like an acute accent made with a broad-pointed pen, though rarely they are hardly more than dots. In the width and heaviness of stroke, these marks are most similar to the page numberings, but in the Michigan portion they cannot be by the same hand, as the ink is always paler. In fact, there are cases where one is in doubt whether an actual reading mark was inserted or a stain or colored fiber of the papyrus looks like the dot or stroke.

It seems probable that these marks, when inserted, would have been easily discernible; so we must consider that a different, poorer ink was used than that used by either the scribe or the corrector of the manuscript. This is tantamount to saying that they were inserted by some later reader for his convenience, when reading in church. This view is somewhat supported by the fact that the reading marks were inserted only in Romans and Hebrews of the preserved parts of the manuscript.

These reading marks are very irregularly placed even in the

part of the manuscript where they are used. On three pages I have been able to discern none. Where used, they mark real sense divisions, but not nearly all such sense divisions are marked. Those that fall at line ends are almost never marked. I noted but thirty cases and these were mostly at the ends of lines as long as or longer than the average. There was seldom a reading mark inserted if the line was shorter than its neighbors.

In very few cases were the phrases between two reading marks less than a line in length. I noted the following: 3 of 20 letters, 5 of 15 or 16 letters, 1 of 13 letters, 5 of 10 or 11 letters, 1 of 9, and 1 of 5 letters. Some of these were corrections of marks wrongly inserted. Where the reading marks are most regularly placed they are separated from each other as follows:

About	ı m	anuscrij	ot line	III
66	2	"	66	58
66	3	"	"	23
66	4	"	66	15
66	5	66	66	9
66	6	"	66	2
"	7	66	"	2
"	8	66	66	2
66	9	"	"	2
"	12	"	66	2
66	$I^{\frac{1}{2}}$	"	"	18
	$2\frac{1}{2}$	66	66	8

Similar reading marks are shown in the facsimile of the Ezekiel-Esther manuscript of the Beatty Collection; cf. the publication by Kenyon, Introduction, Plate IX. The Michigan papyrus of Matthew also shows some reading marks; cf. *Harvard Theological Review*, XIX (1926), 217.

The importance of these so-called reading marks is enhanced by their agreement with punctuations consisting of a double dot, single dot, or rarely a slanting stroke in the third-century fragment of Hebrews, P. Oxy. 657. The two papyri agree thirty-four times in the placing of these punctuation or reading marks and disagree only twenty times. We shall see below in the discussion of the text that there is a not too distant relationship between these two papyri.

P. Oxy. 1078 also has two certain cases of punctuation by a double dot, both agreeing with reading marks of P^{46} . The one

case of punctuation by a single dot is not supported by P⁴⁶. The hypothesis of Blass, *Lit. Zentralblatt*, 1904, p. 928, is not aided by the new evidence.

6. ACCENTS, BREATHINGS, AND OTHER MARKS

I noted but one accent, an acute over $\pi \epsilon \rho \alpha s$ in Hebr. VI, 16. None are reported for the Beatty leaves.

An angular rough breathing generally in the form of half an H (+) occurs twelve times, three of which come on the Beatty leaves. The numeral ϵis , perhaps to distinguish it from the preposition, has the most examples but the relative bs is also so marked.

The apostrophe is used six times in the Michigan leaves; $\dot{a}\lambda\lambda'$ and $\dot{a}\lambda'$ occur twice each, $\kappa a\theta'$ and $\pi o\tau'$ once each.

Initial iota is marked with a diaeresis 108 times. It occurs without the diaeresis 14 times. Initial upsilon has the diaeresis 183 times and is without it 91 times. Upsilon within a word has the diaeresis but once, $\dot{a}\nu \ddot{v}\pi \sigma \tau a \kappa \tau \sigma \nu$, Hebr. II, 8. Iota within a word has the diaeresis 16 times, 8 of which are cases of $v\ddot{u}\sigma$. In the other cases iota is preceded by a vowel or by the preposition of the compound verb.

7. WORD DIVISION

In general, words are divided at line ends so that as many consonants are attached to the following vowels as can be easily pronounced. Yet sometimes compound words are divided at the point of compounding, as $\pi\rho\sigma\sigma|\phi\epsilon\rho\eta$, $\delta\nu\sigma|\epsilon\rho\mu\eta\nu\epsilon\nu\tau\sigma\sigma$, $\pi\rho\sigma\sigma|\kappa\sigma\lambda\eta\theta\eta\sigma\epsilon\tau\alpha\iota$. The regular rule is, however, more apt to hold in compounds, as $\pi\alpha\rho\epsilon\iota\sigma\alpha|\kappa\tau\sigma\nu$, $\tau\sigma\nu|\tau\epsilon\sigma\tau\iota\nu$, $\epsilon\iota|\sigma\epsilon\lambda\theta\epsilon\iota\nu$, $\epsilon|\pi\alpha\gamma\gamma\epsilon\lambda\iota\alpha\sigma$. Furthermore, it may be noted that double consonants are always separated, if division occurs; λ , μ , ν , ρ , and generally σ are separated from a following consonant, yet $\sigma\tau$ are not separated, as, $\pi\iota|\sigma\tau\iota\sigma$, $\epsilon\kappa\alpha|\sigma\tau\epsilon$, $\epsilon|\sigma\tau\iota\nu$. Our forms a compound with a following verb, as $\sigma\nu|\kappa\epsilon\sigma\tau\iota\nu$, $\sigma\nu|\kappa\alpha\nu\eta\gamma\gamma\epsilon\lambda\eta$; cf. also $\sigma\nu|\kappa\alpha\kappa\nu\rho\sigma\iota$.

8. SPELLING, FORMS, ETC.

 P^{46} omits ν movable against the best manuscripts ten times. $o\ddot{v}\tau\omega$ for $o\ddot{v}\tau\omega$ s is found once, but in general the older forms prevail. Non-assimilation of consonants in compounds occurs

twenty-three times against the better manuscripts, while the reverse occurs but three times. $\epsilon\iota$ for ι is the favored spelling, occurring 130 times in doubtful words to twenty-four cases of the opposite. $\dot{\nu}\mu\epsilon\hat{\iota}\nu$ and $\dot{\eta}\mu\epsilon\hat{\iota}\nu$ are the regular spellings, and account for a large part of the number.

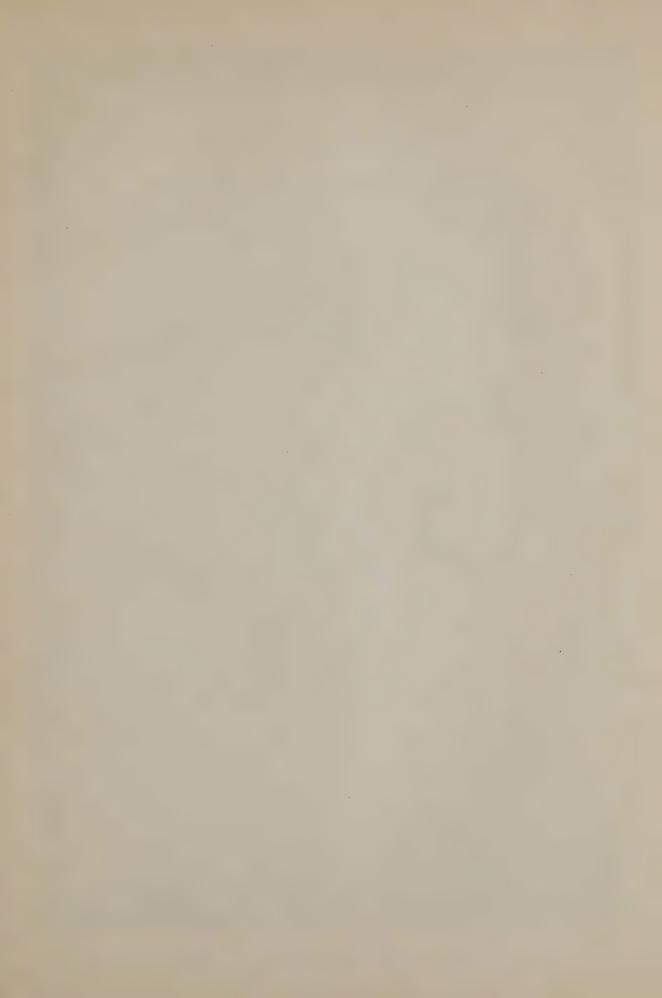
Other older spellings as ἐραυνάω, Μωυσῆs, τεσσεράκοντα are regularly used.

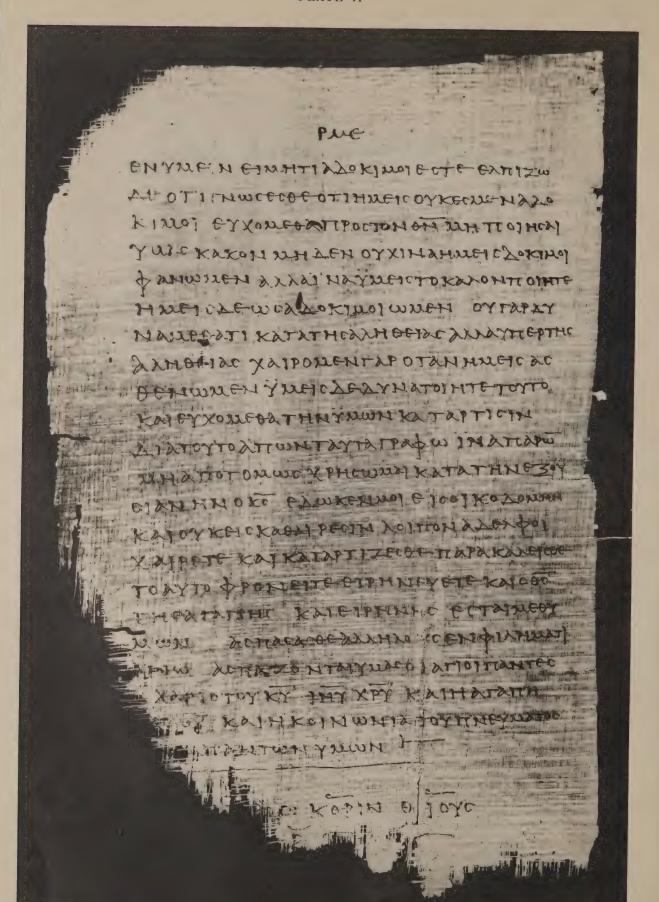
Interchanges of $\alpha\iota$ and ϵ are rare and evenly distributed. There are two cases of ϵ for η and none for the opposite change. False aspiration occurs in Gal. II, 2, $\kappa\alpha\theta'$ $\iota\delta\iota\alpha\nu$, Gal. II, 2, $\delta\iota\theta'$ for $\delta\iota\delta'$, I Cor. I, 9, $\delta\iota\delta\chi$, and the opposite in Rom. XII, 5, $\kappa\alpha\tau$ is. But one case each has been noted of $\delta\iota\delta$ for $\delta\iota\delta$, and $\delta\iota\delta$ for $\delta\iota\delta$. The vowel $\delta\iota\delta$ is twice dropped; Rom. VI, 14, $\delta\iota\delta\iota\delta\iota\delta$ and Rom. XV, 12, $\iota\iota\delta\iota\delta\iota\delta\iota\delta$ $\delta\iota\delta\iota\delta$

For the peculiar case form $\sigma \acute{a}\rho \kappa a \nu$, Eph. V, 31, cf. Mayser, I, 199.

A double syllabic augment is found twice; Eph. II, 2, ἐπεριεπατήσατε, and Gal. I, 14, ἐπροέκοπτον. Mayser, I, 342 notes that these forms did not occur in Ptolemaic times. They are rare later. For ἐνέργησεν, Gal. II, 8, cf. Mayser, I, 336 on the loss of temporal augment in compounds. The first person aorist ἀπῆλθα is found in Gal. I, 17, perhaps in imitation of the third plural ἡλθαν, which is not uncommon. ἡνεγκα may also have served as a model. One false gender occurs; ὁ πλάτος, Eph. III, 18.

There are a few peculiar constructions. In Rom. XI, $6 \chi \delta \rho \iota s$ replaces $\chi \delta \rho \iota \tau \iota$, the dative, which depends on a verb understood. $\overline{\chi \rho \nu}$ for $\overline{\chi \rho s}$, Eph. IV, 15 is surely due to a misunderstanding. The genitive depends on $\kappa \epsilon \phi \alpha \lambda \dot{\eta}$, to which the nominative was in apposition. II Cor. X, 7, $\sigma \overline{\chi \rho s}$ for $\overline{\chi \rho \nu}$ is the opposite change due to a worse misunderstanding of the text. Rom. XII, 6, the nominative $\pi \rho \sigma \phi \eta \tau \epsilon \iota a$ for the accusative is probably a misunderstanding due to ellipsis of the verb, though it may be a purely scribal omission of the final letter; but $\mu \epsilon \tau \dot{\alpha} \theta \epsilon \sigma \iota \nu$, Hebr. VII, 12 for $\mu \epsilon \tau \dot{\alpha} \theta \epsilon \sigma \iota s$ shows the opposite change. In Rom. X, 14 the accusative $\ddot{\sigma}$ replaces $\sigma \dot{\sigma}$ depending on $\ddot{\eta} \kappa \sigma \nu \sigma \sigma \nu$. In Rom. X, 15, $\ddot{\sigma} \tau \iota$ is inserted after $\gamma \dot{\epsilon} \gamma \rho \sigma \pi \tau \sigma \iota$, though $\dot{\omega} s$ follows. This probably arose from a correction and both particles were copied, though Mayser, II, 3, 44 notes $\dot{\omega} s \ddot{\sigma} \tau \iota$ as a rare combination.

Here may be noted an unknown word by the first hand, but corrected by the second hand: επευξ for λερεύς, Hebr. V, 6.

9. SUBSCRIPTIONS TO THE DIFFERENT EPISTLES

Subscriptions giving the number of stichoi are preserved for four of the Epistles as follows:

Many manuscripts including L gives the stichoi for Romans as 920. Manuscript P has 950. P⁴⁶ seems to give a rather careless general estimate.

The stichoi number for II Corinthians is somewhat doubtful, see Plate II. But the top of the thousand mark is clearly seen and it is not necessary to enlarge the number by reading any of the following fragmentary marks as numerals. They are probably the ornamental strokes under the title. The number of stichoi in II Corinthians is variously enumerated in the manuscripts. 8 gives 612; K L, etc. 590; P, 106, etc. 508; MS 147, etc. 506; MS 93, 600; and MS 170, 770. In spite of this variation and confusion there seems no warrant whatsoever for the excessive number 1000. Neither would even a greedy scribe have ventured to pad the amount so much unless he had some suggestion. The only suggestion I can offer is that the scribe may by error have copied the number of stichoi belonging to I Corinthians. These range from 809 to 870 in most manuscripts, but in some Old Latin manuscripts as the Bible of Theodulf, and St. Gallen Nos. 70 and 83, there is the subscription, explicit Corintios abet versus mille.

At the end of Ephesians the number of stichoi is read clearly TI5 = 316. This number is approximated by the better manuscripts K L P, etc., which give 312, but some minuscule manuscripts give only 282.

At the end of Philippians Sir Frederic Kenyon reads the number of stichoi as $\sigma \kappa \epsilon = 225$, which he compares with the enumeration at 36 letters to the $\sigma \tau i \chi os$, which gives 222 stichoi on the basis of Graux's numeration of the number of letters in the

Epistle. I may add that the MSS K L, etc., give 208 stichoi, \aleph , 200, and the minuscules 21, 134, etc. 250. From the facsimile I should prefer to read the stichoi number for Philippians in P^{46} as CKB = 222, but I hesitate even to suggest it without having seen the original. This subscription is rather dim and the photographic production may well be misleading.

It is interesting to note that the numbers of stichoi in P⁴⁶ are regularly higher than those elsewhere recorded. That may perhaps be considered additional evidence that these numbers were drawn from a count or comparison made by one who was

to determine his own pay from the numbers.

III THE TEXT PROBLEM

Sir Frederic Kenyon in his publication of the Chester Beatty Papyri, II, x, showed on the basis of rather inadequate material that P⁴⁶ was not of the Antiochian or Byzantine type and that its chief affinity was with B and next with A and **8**. It is reasonable to suppose that a papyrus manuscript of the third century would have few likenesses to a text that was made up considerably later in a different province by an editor or editors who would naturally use in large part manuscripts of their own province as the foundation of their edition. Furthermore, if P⁴⁶ shows no close relationship to the Antiochian text, there is no reason to expect that it will resemble any more the Byzantine text, which arose a few centuries later as the chief descendant of the Antiochian text.

Sir Frederic does not mention the Alexandrian text, once called the Neutral, of which B, &, A, C, and 33 are usually considered the chief representatives in the Epistles of Paul. It is, however, implied that P⁴⁶ is closely related to the Alexandrian group, for it is stated that the papyrus shows the most agreements with B and that A and & stand in second place. The validity of these figures is made somewhat doubtful by the large number of variants considered. In so relatively small an amount of text this implies that the count was made on the basis of all the variants. Such a list would include spellings as well as more important variants. Spellings, however, seldom show manuscript affiliations, but rather distinguish older manuscripts from later. In my opinion, manuscript affiliations are best shown by considering only the more important readings.

Furthermore, now that we are able to study so large a portion of Paul's Epistles we should test the different manuscripts epistle by epistle, for even if the Epistles of Paul were always combined in a single manuscript, we cannot be sure that all parts of a manuscript were copied with equal care, or even that all corrections attempted necessarily covered the entire manuscript. The following table of agreements of P⁴⁶ with all the

better known manuscripts covers only variants that affect whole words or phrases. Mere variations in spelling have been excluded, except where these are rather important, or so unusual that their appearance in different manuscripts seems best explained as due to relationship between the manuscripts.

 $\begin{array}{c} TABLE \ I \\ \\ Agreements \ of \ Important \ Manuscripts \ with \ P^{46} \\ \end{array}$

	Rom.	Hebr.	Cor.	Eph.	Gal.	Phil., Col.	Total
8	66	73	62	62	54	30	347
% °	12	8	6	7	0	5	38
\mathbf{A}	63	58	33	57	33	31	275
В	92	82	73	81	60	43	43 I
C	37	47	19	17	27	2 6	173
D	91	82	59	62	46	36	376
E	53	56	33	34	21	19	216
F	92	0	55	48	46	26	267
G	94	Ο.	55	46	45	25	265
K	14	31	16	18	13	14	106
L	35	.31	26	22	13	II	138
P	40	49	35	37	26	21	208
31	0	9	9	15	13	7	53
33	6	51	43	54	39	20	213
141	5	19	12	22	14	10	82
424	14	10	12	19	. 14,	7	76
1908	15	22	0	14	9	10	70
Minuscules only	7	13	6	5	8	3	42
Special unsup- ported * Special spellings	45	52	16	40	30	16	199
unsupported	25	37	32	35	26	I2	167

^{*} All unsupported variants are included except spellings.

It is also interesting to note the disagreements of P^{46} with these manuscripts when they are cited in small groups or individually as differing from the accepted text as supported by the great majority of manuscripts, for these readings may have come in large measure from that uncorrected early text which has been called Western.

TABLE II

DISAGREEMENTS WITH THE ACCEPTED TEXT AND WITH MOST

MANUSCRIPTS, INCLUDING P46

	Rom.	Hebr.	Cor.	Eph.	Gal.	Phil., Col.	Total
8	20	2	9	8	8	4	51
A	15	5	4	10	6	· I	41
В	35	6	13	. 18	13	4	89
C	8	3	I	2	3	I	18
DE	48	40	51	51	33	27	250
FG	74	0	29	41	47	29	220
K	. 3	. 3	9	9	4	5	33
L	6	. 2	13	8	3	6	38
P	5	5	4	9	2	4	29
31	0	. 3	3	7	1	2	16
33	9	4	4	5	6	2	30
424	5	I	0	ı	2	0	9

Before discussing these two tables let us frankly admit that any such table is liable to contain errors and that even when correct it may be misinterpreted. But with this admission let us outline what the first table seems to teach. The old uncial B still leads in the total number of agreements with P46, even after most agreements in spelling have been eliminated, but the other members of the Alexandrian group do not take rank in second place except by the combination of the first hand of & with its different correctors, which gives a total of 385 agreements, that is, slightly in excess of D, the leader of the Western group. The comparatively small number of agreements with A, C, P, and 33 is most striking. To be sure, C (Codex Ephraimi) is fragmentary, but A is a complete manuscript, P nearly so, and 33 badly defective only in Romans. All others are either too fragmentary or the Alexandrian text too corrupted to help us in our comparison. Yet the frequent addition of one or more of these later manuscripts to the list of supporters helps to confirm the decision regarding the Alexandrian text. It is apparent that B and N, including its correctors, contain a good many readings that are not found in the later manuscripts supposedly reproducing the Alexandrian text. As long as B and

were believed to give the original Neutral text, it was natural to assume that all later manuscripts representing that text would be somewhat contaminated by the infiltration of later readings. But now that a study of the papyrus and parchment fragments from Egypt (Harv. Theol. Rev., XXVII (1933), 77 ff.) has shown that the Alexandrian text first appeared on fragments from the beginning of the fourth century, and that the increase in the number of Alexandrian readings was gradual but continuous up to the late fifth century, when it reached its maximum, it seems clear that the opposite explanation must be considered.

This is briefly that the Alexandrian text must be determined in each case by the general consensus of its known representatives. With all veneration for B and 8 it must be conceded that neither one can be accepted as a sufficient authority for the Alexandrian text, when all the other members of the group are opposed. It may even be questioned whether B and 8 combined can outweigh the testimony of all the rest of the group when it is united.

Yet this argument should not be used to strengthen the authority of any one or two of the other manuscripts considered representatives of the Alexandrian text. Even a brief survey shows that these also are not constant or consistent in their affiliations. The noticeable difference, however, is that these later manuscripts less often go with the so-called Western group, though that affiliation is rarely found even against all other members of their group.

The Antiochian-Byzantine text seems in Paul to be represented primarily by minuscules. L often, but by no means always, heads the list. Its agreements with P⁴⁶ are not impressive. K is a commentary text which seems to contain a mixture of Western and Byzantine readings. A large part of the text of Romans is missing, but even when that is allowed for the total of agreements seems very low. None of the later minuscules are reported with sufficient completeness in Tischendorf to make a comparison valuable, yet it is certain that the number of agreements with P⁴⁶ would be low even with all additions. I have listed only a few that have noteworthy parallels. Such parallels are not in general Byzantine.

The so-called Western group is represented by four manu-

scripts, D-E and F-G. It is known that E is a poor copy of D and that F and G were both copied from the same archetype. D is nearly complete, but F and G omit all of the Epistle to the Hebrews and besides have four small lacunae in common. There is nothing that definitely connects any of these manuscripts with Egypt, though the text of D is often in agreement with Egyptian manuscripts. Therefore the agreement of one or two of the Alexandrian manuscripts with both the Western groups in any reading should stamp that reading as probably Western. An agreement between the majority of the representatives of both Western and Alexandrian groups on the other hand should indicate that the reading in question was certainly very old and widely current and so probably correct.

Further, we have no right to assume that any of the Western manuscripts have remained uncorrupted by later readings. It has just been noted that D often deserts the F-G family to go with the Alexandrian manuscripts. A partial correction of its text at some time toward the Alexandrian type must be admitted as a possibility. No such tendency can be observed in the text of F-G. These are ninth-century manuscripts written in Switzerland and show many corruptions of the later period. When unsupported they are not good authority for the early Western text, but they seem reasonably free from correction to the Alexandrian type and hence are of special value now that we have so old a papyrus as P46 with which to compare them. In general, F and G agree, but there are five cases where F agrees with P⁴⁶ without G and three cases of the opposite. Making this addition, the total support of F-G for P46 is raised to 270. If Hebrews is omitted from the count, B has 329 agreements with P46, D has 294, A has 217, and & has 286. Erratic as the text of F-G is, it shows an agreement with P46 that cannot be disregarded. This condition is emphasized by the fact that in four cases F-G furnishes the sole support, to which we add one case where F is the sole support and one where G stands alone with P46.

D is nearer to P⁴⁶ in total agreements and correspondingly in nine cases it furnishes the sole support. Even more remarkable is the fact that B gives the sole support in seventeen readings. The only other manuscript to furnish more than one case

of sole support for P^{46} is MS 33, which has two such agreements. In the list of manuscripts having one otherwise unsupported agreement with P^{46} are found **8**, C, Ψ , 11, 429, 1149, 1288, 1311, and 1739.

All such agreements as those just enumerated point to the influence of an uncorrected type of text. An edited or corrected form of text must in large measure eliminate these almost unsupported readings. Continued correction of all manuscripts to such a text eventually produced the almost uniform type of the Textus Receptus found in practically all of the later manuscripts. If this almost self-apparent truism be accepted, its opposite can hardly be denied, namely, that those manuscripts showing the largest number of unsupported readings have suffered the least correction to an edited or standard type. On this basis P46 stands in first position. On its eighty somewhat fragmentary pages of text there are found 199 important variants for which other support is not known. If we include individual variations in spelling, 167 more special variants can be added to this list. Such overwhelming proof of an uncorrected character is found for no other manuscript. Naturally also, I have not made any such complete list of the special readings in other manuscripts, but the Tischendorf apparatus records only 23 such unsupported variants for MSS F-G in the portion of the text of Paul covered by P46. For D-E, 12 such variants are listed; for B, 10; for &, 3; and for A, 1. In the Epistle to the Hebrews, not found in F-G, only D-E indicates an uncorrected text. D has 19 variants either unsupported or supported only by its copy E. None of the other old uncials show a single important individual variant.

Further proof of this same condition is given by the figures of Table II, which records the disagreements of those small groups of manuscripts listed in the Tischendorf apparatus as disagreeing with the accepted text, which is supported by the great majority of manuscripts. When any of the older manuscripts are included in the support of these special readings they have even more claim to be considered derived from the old uncorrected text than the individual variants just discussed. As might be expected, the so-called Western manuscripts show numbers far in excess of the other manuscripts. D still leads

with 250 such slimly supported disagreements, 180 of which appear also in E. F-G with 219 disagreements might seem even to outrank D, which has but 210 disagreements, if the Epistle to the Hebrews be omitted, but one cannot claim with the same security for the old Western text variants which appear first in the ninth century. The only manuscript besides the Western group to show a distinctive number of these disagreements is B, with 89. Even & usually considered more erratic than B, has but 51, while A has only 41. Again the inference seems to be that B has preserved much of the earlier uncorrected type of text.

I had originally planned a third table which should show the agreements of P^{46} with small groups of manuscripts, but inasmuch as such small groups regularly included one or more of the Western or Egyptian manuscripts, they can be disregarded. I need to direct attention, however, to that one class, included in Table I, which shows 42 agreements with minuscules only. These are regularly in small groups. They are seldom important variants and may be in some part due to like errors, rather than to relationship, but they cannot be entirely disregarded in the consideration of the text problem. The small number of these rarer readings of P^{46} found only in late minuscules merely shows the thoroughness with which most of these later manuscripts were corrected to the Byzantine type of text.

It is now in point to attempt to draw some general conclusions from the wealth of figures in the tables under discussion. Yet any such conclusions will be only tentative and cannot hope to be anything more than suggestive to New Testament students. Each must study the text of this wonderful papyrus in its entirety if he is to convince himself of the relationship of its text to that found in the various manuscript groups.

If it were possible to accept absolutely Sir Frederic Kenyon's dating of P⁴⁶ the problem would be simpler. In the first half of the third century there is little chance that the Alexandrian text revision had been completed and even less that it had spread to the upper Nile, where the Beatty fragments were found. It is more hazardous to make such an assertion of a manuscript which dates from near the end of the third century. The possibility that there was some influence of the Alexandrian

text on P⁴⁶ cannot be entirely disregarded, even though we claim and perhaps in many cases prove to our own satisfaction that P⁴⁶ represents the current Egyptian text on which the Alexandrian text was based. In discussing this problem one meets two seemingly irreconcilable propositions, first, the uncorrected character of the text of P⁴⁶ as evidenced by the very numerous individual variants, and, second, its frequent agreements with practically all of the Alexandrian group. There are even not a few instances where D joins this select group against the other Western manuscripts and the mass of late minuscules.

The date of D makes possible the assumption that its text came under Alexandrian influence at some time, though no systematic correction took place. The alternative proposition that the Egyptian influence there may have been earlier seems opposed by the many agreements of D, F-G against P⁴⁶. On the other hand, F-G shows no signs of a text of Egyptian character. Agreements of F-G with P⁴⁶ as also perhaps with D establish variants as belonging to the pre-Alexandrian period, and indicate that they were current in more than one province, and so probably belong to the early uncorrected type of text.

The ancestor of D before its partial correction to the Alexandrian type may have been fairly closely related to the ancestor of F-G, but the differences seem too pronounced to permit their origin from the same province. As P⁴⁶ appears to represent the Egyptian type of text before any extensive correction took place, the agreement of P⁴⁶, D, and F-G must be considered strong evidence for the original text. On the other hand, old as P⁴⁶ is, its agreement with all of the Alexandrian group is not conclusive evidence that it gives the original text. It merely establishes that in those particular readings P⁴⁶ gives the earlier Egyptian text on which the Alexandrian revision was based.

When P⁴⁶ joins D, F-G against the Alexandrian group, the text of the latter is apt to be due to the editors, or to the influence

of some imported manuscript.

When P⁴⁶ is supported neither by D, F-G, nor by the Alexandrian group, it shows that there were variant types of text circulating in Egypt, so that the editors of the Alexandrian recension could choose even a well-supported Western variant without following the text of P⁴⁶. To this variant type of text

may belong the seventeen special agreements of P⁴⁶ and B, for B also has an Egyptian type of text in so far as it varies from the Alexandrian recension. But that is merely another way of saying that B has preserved a rather large number of the so-called Western or uncorrected variants.

The same explanation will apply for the many agreements of P^{46} and \aleph in small groups, for \aleph also was not thoroughly corrected to the Alexandrian type. Even in other manuscripts there may be a slight survival of earlier Egyptian readings, but the instances are too few to deserve special consideration.

Up to this point the text of the Pauline Epistles has been treated as a whole, though even a glance at the tables indicates that the text is not uniform in all manuscripts. As might be expected, the most marked variation is seen in the Epistle to the Hebrews. This is probably in part due to its independent existence before it was incorporated in the Pauline Corpus. On the whole, its text seems to have been better preserved than that of any of the Epistles of Paul. D alone has an impressive number of erratic readings, forty against fifty-two unsupported readings in P46. 8, A, and B, all show a much more corrected type of the Alexandrian text than in Romans, where the amount of text compared is nearly the same. The fact that F-G does not contain the text of Hebrews prevents a full comparison of the Western type of text, but it seems likely that D is much better corrected in this Epistle than in the others. On the other hand, P⁴⁶ indicates that there was once an erratic text of Hebrews current in Egypt similar to that of the true Pauline Epistles. Therefore, either the Alexandrian edition of it was more carefully made, or it has been transmitted more accurately. Only a most thorough weighing of the variants in P46 can decide between these two views. The larger number of unsupported readings in P46 must not be allowed to mislead us. These are in some measure due to the absence of F-G and to the more corrected character of B, D, and &.

In no other Epistle is the variation in type of text so plain as in the Epistle to the Hebrews. Yet there are differences that can be noted, if one keeps clearly in mind the amount of text preserved of each in P⁴⁶, for only those portions can be compared. The numbers of pages preserved are: Romans, 19;

Hebrews, 17; I Corinthians 2 and II Corinthians 10, considered as a total of 12; Ephesians, 12; Galatians, 10; Philippians, Colossians, and I Thessalonians 8, but more fragmentary. Corinthians seems to have had a less erratic Western text. As proof, note the small number of unsupported readings in P⁴⁶, only 16. Also F-G shows but 29 total disagreements, while the same amount of text in Ephesians gives 41 disagreements. Also in agreements with P⁴⁶ F-G runs almost parallel to D and 8, while B with 73 agreements is only a little in excess. D is the only erratic manuscript in these portions of Corinthians, but the excess in disagreements from the accepted text is not extreme.

The text of B is most erratic, or Western, if that name may still be used, in Romans. It disagrees with the accepted text 35 times and in 6 of these has no support. It agrees with P⁴⁶ alone 9 times against 8 in all the other Epistles. The text of B is decidedly less Alexandrian in Romans, but the change has been in large measure toward the type of P⁴⁶, so its total agree-

ments with the papyrus maintain the same high level.

Repistles, but this is due in some measure to the first corrector, who changed the text to agree with P⁴⁶ 12 times against 66 agreements of the first hand. In Galatians, on the other hand, the corrector of R, though equally busy, changes the text so as to agree with P⁴⁶ but a single time. It seems necessary to assign these differences to the manuscript used by the corrector, which appears to have been strongly pre-Alexandrian in Romans, good Alexandrian in Galatians, and an average mixture in the other Epistles.

Ephesians seems to have preserved a somewhat larger proportion of Western readings in all the manuscripts of the Alexandrian group. It is particularly noticeable in A and 33. The manuscripts of the Western group as well as P^{46} seem to have

preserved the normal text.

in support, and $\delta \in \lambda \in \hat{\omega}\nu \in \nu \in \lambda \alpha \rho \delta \tau \eta \tau \iota$ in verse 8 without support. Also by error in 6 it reads $\pi \rho o \phi \eta \tau \epsilon \iota a$ for $\pi \rho o \phi \eta \tau \epsilon \iota a \nu$ and in 7 $\eta \tau o \iota$ for $\epsilon \iota \tau \epsilon$. In 8 Rylands 4 has supplied from the Alexandrian text $\epsilon \iota \tau \epsilon$ omitted by P^{46} and all Western manuscripts. In six other readings the two papyri agree in accepting or avoiding so-called Western readings. Of these the most striking is the order $\pi \rho a \iota \nu \epsilon \iota \nu$ in verse 4, where the papyri are supported only by F^* f guelph., most Vulgate manuscripts, Syr. Pesh. and Harcl., Or. and Aug.

P. Oxy. 1355 contains, in very fragmentary form, Romans VIII, 12–IX, 8. Much of this is parallel to P^{46} , in which VIII, 15–35 is preserved. There seem to be four disagreements and seven agreements in variants that can be established with some degree of certainty. P. Oxy. 1355 does not omit in verse 17 $\kappa\lambda\eta\rho\rho\nu\delta\mu\rho\iota$ $\mu\acute{e}\nu$, nor $\kappa\alpha\acute{\iota}$ after $\emph{i}\nu\alpha$ with P^{46} . It also reads $\emph{e}\pi$ for $\emph{e}\phi$ in verse 20 against P^{46} and the Western group. The most notable agreements are $\emph{o}\tau\iota$ in VIII, 22 against $\emph{o}\iota\acute{o}\tau\iota$ of \aleph D* F G, and the omission of $\tau \emph{i}$ $\kappa\alpha\emph{i}$ in VIII, 24, inferred from the space, a reading supported only by P^{46} B, 1841.

P. S. I. 118, Galatians II, 6, agrees in one reading, addition of \dot{o} before $\theta \epsilon \dot{o} s$, and disagrees in one, the order of $\pi \rho \dot{o} \sigma \omega \pi o \nu$.

P. S. I. 251, Galatians III, 17–24, differs in all three of the certain variants. Each time it finds support in the Antiochian text, though that is in no case the sole support.

Wessely 235, a fourth-century parchment fragment containing parts of I Corinthians II, 5-III, 2, agrees with P⁴⁶ in all certain variants: II, 9, α for ὄσα; 13, omit ἀγίου; III, 2, omit ἔτι.

There are three parallel fragments from the Epistle to the Hebrews. P. Amherst 3, Hebrews I, I, adds $\dot{\eta}\mu\hat{\omega}\nu$ after $\pi\alpha\tau\rho\dot{\alpha}\sigma\nu$. This is inserted by a second but contemporary hand in P⁴⁶ and is also found in Cod. Laud. lat. 108, patribus nostris. It may be an error that arose from the belief that Paul or some other Jew was the author, who would naturally say "our fathers" when speaking to Jews. It is not likely that the error would have arisen twice independently, so it is necessary to postulate some connection of the original Irish-English text with Egypt. It is known that Egypt-North Africa-Spain-Ireland was a trade route, and it seems quite possible that the Bible text passed along the same route.

P. Oxy. 1078 is a small fragment of Hebrews IX, 12–19. It has been noted above as having a colon form punctuation twice where P^{46} has reading marks inserted by a later hand. The text has five notable agreements with P^{46} . On the other hand, it avoids a long omission in P^{46} due to homoioteleuton and in verse 19 reads $\kappa a \ell \tau \hat{\omega} \nu \tau \rho \dot{\alpha} \gamma \omega \nu$ omitted by P^{46} K L 39 242 489 Syr. Pesh, and Harcl. Chr.

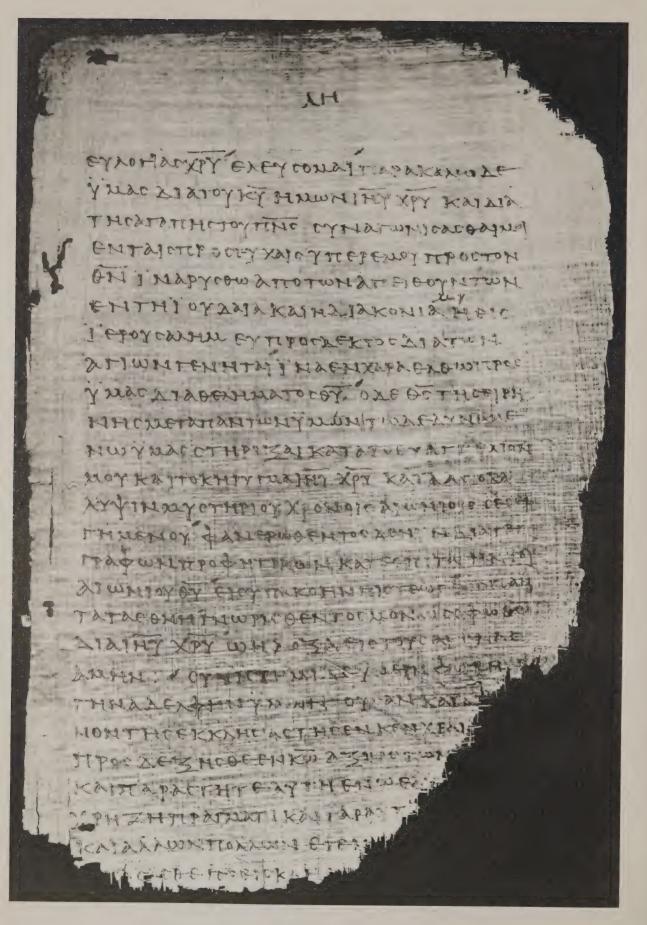
P. Oxy. 657, Hebrews II, 14-V, 5; X, 8-XI, 13; XI, 28-XII, 17, is the most important papyrus fragment of the Epistles known before the discovery of the Beatty papyri. It is dated with more than the customary degree of probability in the early fourth century. I have previously referred to the parallelism of its double point punctuation with the reading marks in P⁴⁶. Equally striking is the similarity in page numbers of P⁴⁶ to the column numbers of P. Oxy. 657. The latter begins at II, 14 with column 47 and P⁴⁶ has Hebrews II, 14 on page 44. Also, page 59 of P⁴⁶ contains Hebrews IX, 18-26, so page 61 must have begun near X, 6. In P. Oxy. 657 column 62 begins with X, 8. This should, I think, settle beyond all doubt that Hebrews was preceded by Romans also in P. Oxy. 657.

The agreement in text of the two papyri is equally remarkable. Counting all the individual errors of both there are but 15 disagreements in the portion of the text that is parallel, II, 14–V, 5, while there are 34 agreements. In this short passage P. Oxy. 657 has five readings absolutely without other support, while P⁴⁶ has six unsupported readings. If both of these groups be eliminated from the comparison as probable errors, the two papyri show very little difference in text affiliation. Both represent the current Egyptian text of the third century, and both are free from correction.

The same remark applies to the other papyrus fragments treated above, except P. S. I. 251, which seems to have been corrected to the Antiochian type.

It may not be out of place to call attention to a few of the remarkable readings in P⁴⁶, though I must disclaim the intention of offering a substitute for individual study by those interested. I shall treat but a few readings, and those chiefly because they appeal to me. Others would probably choose differently even for so brief a survey.

P⁴⁶ places Romans XVI, 25-27 between XV, 33 and XVI, 1. This is the so-called doxology ending, which the great majority of later manuscripts, headed by L, place at the end of Chapter XIV. & B C D E 91, 263, 436, 614 d e f Vg. Syr. Cop. Aeth. Or. Ambrst, put the three verses at the end of Chapter XVI. A P 5, 33, 109lat. Arm. add them at the ends of both chapters. D*** Fgr G g and certain manuscripts known to Hieronymus omit the verses entirely, though space is left. It seems clear from the evidence that the Alexandrian recension had the verses at the end of Chapter XVI, and it is even possible that this was an editorial change. The representatives of the Western group were sure that this was wrong and either deleted or left a space. The Western witnesses had no knowledge of the Antiochian recension, which transferred the verses to the end of Chapter XIV. That is certainly an editorial change, but it was perhaps caused by a tradition that the verses had been transferred from an earlier position to the end of the Epistle. Under the influence of the two recensions the original order was entirely lost until it appeared in P46. This old papyrus also correctly omits άμήν at the end of XV, 33 and is supported in this by the Western witnesses, A F G 436, 460, 618, f, g, ἀμήν was probably inserted when the three verses were transferred. Therefore Chapters I to XV were addressed to the Romans and had a regular ending. Chapter XVI was the covering letter introducing Phoebe to the Ephesians. For this whole discussion I refer to C. R. Gregory, Canon and Text of the New Testament, 1907, page 524, where after a long argument he concluded that Chapters XV and XVI of Romans were separate letters, XVI almost certainly a letter introducing Phoebe to the Church at Ephesus, while Chapter XV might be a separate letter of Paul to the Romans: that the doxology ending was then original at the end of Chapter XIV, but later transferred to the end of XVI. However, as Chapters I to XV were all to the Romans, he would have expected to find the doxology ending at the end of XV; but not a single document placed it there. Thus Gregory decides, evidently reluctantly; but now we find the doxology ending placed at the end of Chapter XV by the oldest document of all, and there is no longer a reason for supposing Chapter XV a separate letter.

Romans XI, 6, $ov\kappa$ for $ov\kappa\epsilon\tau\iota^1$. This is the reading adopted by Wordsworth and White for the original Vulgate on the support of the Vulgate manuscripts A C F G* H Θ L R T, together with d e and Pel. P46 is the first Greek manuscript reported as omitting $\epsilon\tau\iota$. As the Vulgate is most often in agreement with the Alexandrian recension, we should expect iam non in it. $ov\kappa\epsilon\tau\iota^1$ (= iam non) seems clearly a reading that came in under the influence of $ov\kappa\epsilon\tau\iota^2$, but so early that it dominated both the Alexandrian and Antiochian recensions. $ov\kappa$ of P46 (= non of the older Vulgate manuscripts) was certainly an old Western reading and so was in some of the Old Latin manuscripts. It is possible but by no means proved that Jerome adopted it for his corrected text.

Romans XI, 17, omits $\tau \hat{\eta} s$ $\delta l \zeta \eta s$ $\kappa \alpha l$. This omission has the support of the whole Western tradition, D* F G (489) d f g Ir (Cyr). Also $\kappa \alpha l$ was omitted by the Alexandrian recension (8* B C Cop. Dam). Probably $\tau \hat{\eta} s$ $\delta l \zeta \eta s$ came in as a substitute for $\tau \hat{\eta} s$ $\pi l \delta \tau \eta \tau o s$ and the Antiochian recension united the two variants by $\kappa \alpha l$ as so often.

Romans XIII, 5, διὸ καὶ ὑποτάσσεσθε for διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι. Except for καὶ this is supported by D E F G d³, while d* e f g m⁸⁹ guelph. Ir. support fully. διὸ καὶ instead of διό is suggested by the Vulgate evidence, C D T W t. It seems clear that even in the addition of καὶ P^{46} is allied with a Western Latin tradition.

II Corinthians X, 8, καυχήσωμαι καυχήσομαι. This doublette in P^{46} probably indicates that corrections were being made in the manuscripts before the time of the recensions. In the parent of P^{46} καυχήσωμαι, which has Western and Antiochian support, stood in the text. Later someone had written above it καυχήσομαι, which was then copied into P^{46} . The second reading became popular in Egypt and was adopted for the Alexandrian recension.

II Corinthians XI, 25, omits ἄπαξ ἐλιθάσθην. This omission of P^{46} is reported elsewhere only in t^* , the first hand of the Spanish lectionary, Liber Comicus. Compare above the statement about the trade route from Egypt to Ireland through Spain.

II Corinthians XIII, 3, où κ els $\dot{\nu}\mu \hat{a}s$ où κ . This is another instance where the scribe of P^{46} misunderstood the correction in the parent manuscript and so copied où κ in both positions.

Ephesians II, 12, $\epsilon \nu \tau \hat{\omega} \kappa \alpha \iota \rho \hat{\omega}$, but $\epsilon \nu$ deleted by a later hand. The preposition is added in some Western and all the Antiochian manuscripts. It is omitted by the Alexandrian recension and by most of the Western manuscripts. This may be a correction in P^{46} to accord with the Alexandrian text, but why should any scribe pick on this little word, when there were so many more important differences. Therefore it seems to be a grammatical correction and without import for text affiliations.

Ephesians IV, 18, $\epsilon \sigma \kappa \sigma \tau \omega \mu \epsilon \nu \sigma \iota$ for $\epsilon \sigma \kappa \sigma \tau \iota \sigma \mu \epsilon \nu \sigma \iota$. This is one of the fairly numerous cases where P^{46} has a reading supported only by Alexandrian manuscripts, but this time it is a grammatical change like the one just discussed, and may well be earlier than the recension.

Ephesians VI, 23, ἀγίοις for ἀδελφοῖς. This variant is not reported elsewhere, but it does not seem a careless error; compare Phil. IV, 23, ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἄγιοι, and elsewhere. Yet ἀδελφοί is far more frequent.

Galatians III, 21, omits $\tau o \hat{v} \Theta \epsilon o \hat{v}$. P^{46} is supported only by B d e Victorin. Ambrst, while F G read $\theta \epsilon o \hat{v}$ for $\tau o \hat{v} \Theta \epsilon o \hat{v}$. There can be little doubt that the omission was characteristic of the so-called Western text, yet the insertion started very early, if it was not rather the original text, and the omission due to a careless error.

Galatians IV, 9, $\pi\tau\omega\chi\iota\alpha$ for $\pi\tau\omega\chi\dot\alpha$ $\sigma\tau\sigma\iota\chi\hat\epsilon\iota\alpha$. This is a good example of a pure scribal error. The eye of the scribe jumped from χ in $\pi\tau\omega\chi\dot\alpha$ to χ in $\sigma\tau\sigma\iota\chi\dot\iota\alpha$ and omitted the intervening letters.

Colossians III, 6, omits $\epsilon \pi i$ $\tau o v i$

IV THE TEXT

In the following pages the text of the Papyrus is printed in full. In the reprint the few abbreviations and such punctuation, accents, breathings, and other diacritical marks as occur, whether from the first hand or from later scribes, have been retained. Words have been separated and capitals have been used for the titles of the Epistles. Broader spaces between words show spaces left in the manuscript, but spaces left unwritten because of rough spots in the papyrus are not reproduced in the text or considered in the discussion above. All changes by the first scribe and corrections by later hands are described in the first section of critical notes immediately below the text. In a second section of the critical notes I have added a complete collation of the Textus Receptus of the Oxford 1880 edition, giving first the reading of the papyrus followed by a colon, after which is placed the variant of the Textus Receptus. This collation has been added for the convenience of the reader and has not been checked with the same care as the text of the manuscript, yet I hope it will be found fairly complete.

The smaller lacunae have been supplied from either the Alexandrian or the Western text as the space seemed to require. The longer lacunae at the bottom of pages have also been supplied, generally from the Textus Receptus, but solely with the desire to show how well the text fits with the number of lines supposed lost. Lines lost at the bottom of a page are not supplied if a longer lacuna of one or more leaves follows.

The pages and lines of the manuscript have been preserved in the reprint. The pages are marked with the page numbers of the manuscript, and the lines are numbered on the right margin. The left margin is used for the chapter and verse divisions.

Dots are placed under letters not read with certainty, if any portion of the letter is discernible.

Pages I Δ to K Θ and POH to P Π have been reprinted without change from Sir Frederic Kenyon's edition except in the lacunae, where slight modifications have been made. Photographs were available for pages K Θ and POH.

[ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ]

P	Beatty	2

$[\mathrm{I}\Delta]$

Two lines lost

Rom.	V. 17	δωρεας της [δικαιοσυνης λαμβανοντες εν]	
		$\zeta \omega \eta' \beta \dot{a} \dot{\sigma} [i \lambda \epsilon v \sigma o v \sigma i \nu \delta i \alpha \tau o v \epsilon v o s \overline{i \eta v} \overline{\chi \rho v}]$	
	18	αρα ουν ως δι ενο[ς παραπτωματος εις παν]	5
		τας ανθρωπους ϵ [ις κατακριμα ουτως και]	
		δι ενος δικαιωματ[ος εις παντας ανθρωπους]	
	19	εις δικαιωσιν ζωης ωσπ[ερ γαρ δια της παρα]	
		κοης του ενος ανθρωπου [αμαρτωλοι κατε]	
		στησαν οι πολλοι· ουτως [και δια της υπακο]	10
		ης του ϵ νος δικαιοι κατ $[ασταθησονται οι]$	
	20	πολλοι· νομος δε [παρεισηλθεν ινα πλεο]	
		[νασ]η το παραπτω[μα οπου δε επλεονα]	
		[σεν] η αμαρτια: $[υπερεπερισσευσεν η χαριs]$	
	21	[ινα] ωσπερ εβα[σιλευσεν η αμαρτια εν τω θα]	15
		[νατω] ουτως και η χαρις [βασιλευση δια δικαιο]	-3
		σ υνης εις ζωην α ι[ωνιον δ ια $\overline{ι}$ ηυ $\overline{χ}$ ρυ]	
,	VI. 1	του $\overline{\text{KU}}$ ημων' τι ουν $\epsilon\rho[\text{ουμεν} \epsilon\pi\iota\mu\epsilon\nu\omega\mu\epsilon\nu]$	
	2	τη αμαρτια ϊνα η χαρις [πλεοναση μη γενοι]	
	2	το: οιτινές απέθανομ[εν τη αμαρτία πως]	20
	3	ετι ζησωμεν εν [αυτη η αγνοειτε οτι οσοι]	20
	3	[ε] β απτισθημεν ε[ις $\overline{\chi}$ ρν $\overline{\iota}$ ην εις τον θανατον]	
		• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	
	4	[αυτου ε]βαπτι[σθημεν συνεταφημεν ουν αυτω]	
		[δια του βαπτισματος εις τον θανατον ινα ωσ]	
		$[περ ηγερθη \overline{χρs} εκ νεκρων δια της δοξης του]$	25
	V. 19	[κατε]στησαν: κατεσταθησαν ουτως: ουτω	
	20	[οπου]: ου	
,	VI. 2	ουτως: ουτω ζησωμεν: ζησομεν	
	11. 2	ζησωμέν. ζησομέν	

[IE]

[πατρος ουτως και ημεις εν καινοτητι ζωης] VI. 5 [περιπατησωμεν ει γαρ συμφυτοι γεγονα] [μεν τω ομοιωματι του θανατου] αυτου αλ

	6	[λα και της αναστασεως εσομ]ε θ [α το]υτο	
		[γινωσκοντες οτι ο] παλαι[os] ημών	5
		[ανθρωπος συνεσταυ]ρωθη ϊνα καταρ	
		[γηθη το σωμα της αμ]αρτιας του μηκετι	
	7	[δουλευειν τη α]μαρτια ο γαρ αποθανων	
	8	[δεδικαιωται] απο της αμαρτιας ει γαρ	
		[απεθανομεν] συν χρω πιστευομεν οτι	10
	9	[και συνζησο] μ εν αυτ ω' ειδοτες οτι $\overline{\chi[s]}$	
		[εγερθεις εκ νεκρων ο]υκετι αποθνησκε[ι]	
	10	$[heta$ ανατος αυτου ουκετι] κυριευει \cdot ο γαρ α $[\pi\epsilon]$	
		[θανεν τη αμαρτια απε]θανεν εφαπαξ	
	11	$[o \delta \epsilon \zeta \eta \zeta \eta \tau \omega \overline{\theta \omega} o v \tau] \omega s και \ddot{v} \mu [\epsilon \iota s \lambda o \gamma \iota]$	15
		[ζεσθε εαυτους νεκρ]ους μεν τη αμαρ	
	12	$[τια ζωντας δε τω \overline{\theta}ω ε]ν \overline{χρω} \overline{ιην} μη ουν βα$	
		[σιλευετω η αμαρτι]α εν τω θνητω ϋμων	
	13	[σωματι εις το υ]πακουειν αυτη και πα	
		[ριστανετε τα μελ]η ϋμων οπλα αδικιας	20
		[τη αμαρτια αλλα π]αραστησατε εαυτους $τ[ω]$	
		$[\theta \omega \ \omega \sigma \epsilon \iota \ \epsilon \kappa \ \nu \epsilon \kappa \rho \omega \nu \ \zeta \omega] \nu \tau \epsilon s και τα μελη \ddot{\upsilon} \mu \omega \nu$	
	14	$[οπλα δικαιοσυνης τω]$ $\overline{θω}$ αμαρτι $γαρ$ υμω $[ν]$	
			25
		lacuna, two leaves, VI. 14 to VIII. 15	
VI.	6		
٧1.	6 8		
	11	[ουτ]ως: ουτω μεν: add ειναι τηυ: add τω κυριώ ημών	
	I 2	αυτη: add εν ταις επιθυμιαις αυτου	
	13	και 1 : μηδε ζωντες: ζωντας [ωσει]: ως αμαρτι: αμαρτια	
	14		
		K	
III.	15	[ελαβ]ετε πνευμα υϊοθεσιας εν ω κραζομεν	
	16	$[aββa]$ ο πατηρ αυτο το $\overline{πνa}$ συνμαρτυρει τω	
	17	$[\overline{\pi \nu \iota}]$ ημων οτι εσμεν τεκνα $\overline{\theta \upsilon}$ ' ει δε τεκνα	
		$[\kappa a\iota]$ κληρονομοι $\overline{\theta v}$ συνκληρονομοι δε $\overline{\chi v}$	
	18	[ειπε]ρ πασχομεν ίνα συνδοξασθωμεν· λογι	5
		[ζομ]αι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν	
		[καιρ]ου προς την μελλουσαν δοξαν απο	
	19	[καλ]υφθηναι εις ημας: η γαρ αποκαραδοκια	
		[της] κτισεως την αποκαλυψιν των υϊων	

		ROMANS	41
	20	$[au ov \ \overline{ heta v}]$ απεκδεχεται \cdot τη γαρ ματαιοτητι	10
		[η κτι]σις ϋπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον	
	21	[υποτα]ξαντα εφ ελπιδι οτι και αυτη η κτι	
		[σις ελευθε]ρωθησεται απο της δουλειας της	
		[φθορας εις] την ελευθεριαν της δοξης των	
	22	$[τεκνων του] \overline{θυ}$ · οιδαμεν γαρ οτι πασα η κτισις	15
		[συνστεν]αζει και συνωδεινει αχρι του νυν	
	23	[ου μονον δε] αλλα την απαρχην του πνευματος	
		[εχοντες ημ]εις και αυτοι εν εαυτοις στεναζο	
		[μεν απεκδ]εχομενοι την απολυτρωσ[ιν]	
	24	[του σωματος] ημων' τη γαρ ελπιδι εσωθη[μεν]	20
		$[\epsilon \lambda \pi \iota s \ \delta \epsilon \ \beta \lambda] \epsilon \pi \circ \mu \epsilon \nu \eta \ \circ \iota \nu \ \epsilon \delta \tau \iota \nu \ \epsilon \lambda [\pi \iota s]$	
	25	[ο γαρ βλεπε]ι τις ελπιζει ει δε ο ου βλ[επο]	
		[μεν ελπιζομεν] δι υπομονης α[πεκδεχομεθα]	
	26	$[ωσαυτως δε και το \overline{πνα} συναντιλαμβανεται]$	
		[τη ασθενεια ημων το γαρ τι προσευξωμεθα]	25
		[καθο δει ουκ οιδαμεν αλλα αυτο το πνευμα]	
		[υπερεντυγχανει στεναγμοις αλαλητοις]	
VIII.	16	συνμαρτυρει: συμμαρτυρει	
	17	κληρονομοι: add κληρονομοι μεν συνκληρονομοι: συγκληρονομοι	πα-
		σχομεν: συμπασχομεν iva: add και	
	20	εφ: επ' συνωδεινει: συνωδινει	
	23	αλλα: add και αυτοι ημεις και: και ημεις στεναζο[μεν]:	add
		υιοθεσιαν	
	24	τις: add τι και	
	26	[τη ασθένεια]: ταις ασθένειαις [υπέρεντυγχανεί]: add υπέρ υμο	עט
		KA	
III.	27	ο δε εραυνων τας καρδιας οιδεν τ[ι το]	
		$φρονημα του πνς οτι κατα \overline{\theta ν} εντυ[γ]$	
	28	χανει ϋπερ αγιων' οιδαμεν δε οτι το[ιs]	
		$\alpha \gamma \alpha \pi \omega \sigma i \nu \tau \sigma \nu \overline{\theta \nu} \pi \alpha \nu \sigma \upsilon \nu \epsilon \rho \gamma \epsilon \iota \sigma \overline{\theta [s \epsilon \iota s]}$	
		αγαθον τοις κατα προθεσιν κλητοις ου[σιν]	5
	29	οτι ους προεγνω και προωρισεν συ[μ]	
		$μορφους της εικονος του \overline{vιυ} αυτου ε[ις το]$	
		ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοις [αδελ]	
	30	φοιs' ous $δε$ $προωρισεν$ τουτους και $ε[κα]$	
		λεσεν ου και εκαλεσεν τουτους κα[ι εδι]	10
		καιωσεν' ους δε εδικαιωσεν τουτου[ς και]	

	31	ϵ δοξασ ϵ ν' τι ουν ϵ ρουμ ϵ ν προς τα $[$ υτα ϵ ι ο $\overline{\theta}$ ς $]$	
	32	υπερ ημων τις καθ ημων [os γε του ιδιου]	
		υιυ ουκ εφεισατο αλλα ϋπερ [ημων παρε]	
		δωκεν αυτον παντων πως [ουχι και συν]	15
	33	αυτω ημειν τα παντα χαρισε[ται τις εγκα]	
	34	λεσει κατα εκλεκτων $\overline{\theta v}'$ $\overline{\theta s}$ [ο δικαιων τιs]	
		ο κατακρεινων' αμα δε $\overline{\chi\rho s}$ [$\overline{\iota\eta s}$ ο α π οθανων]	
		μαλλον δε και εγερθεις ος κα $[ι εστιν εν]$	
		$[\delta \epsilon \xi]$ ια του $\overline{\theta v}$ os και εντυγχανει $[v\pi \epsilon \rho \ \eta \mu \omega v]$	20
	35	$[τις η]$ μας χωρισει απο της $\overline{αγα}[πης του \overline{χρυ}]$	
		$[\theta\lambda\iota]\psi$ is η στενοχωρια διω $[\gamma\mu$ os η λιμos]	
		[η γυμνοτης η κινδ]υνο[ς η μαχαιρα]	
			25
		lacuna, one leaf, VIII. 36 to IX. 22	
VIII.	27	εραυνων: ερευνων οιδεν: οιδε	
	28	αγαπωσιν: αγαπωσι παν: παντα om o $\overline{\theta[s]}$	
	29	προωρισεν: προωρισε	
	30	προωρισεν: προωρισε εκαλεσεν bis: εκαλεσε εδικαιωσεν ² : ωσε εδοξασεν: εδοξασε	€01Kal-
	32	αλλα: αλλ' οπ παντων ημειν τα παντα: τα παντα ημιν	
	33	κατακρεινων: κατακρινων	
	34	om $\alpha\mu\alpha$ $\delta\epsilon$ om $[i\eta s]$	
	35	διω[γμος]: pr η	
		$[\mathrm{K}\Delta]$	
IX.	22	ηνεγκεν εν [πο]λλη μ[α]κροθυμια [σκευη]	
	23	οργης' κατη[ρτι]σμενα εις απωλεια[ν και]	
		ϊνα γνωριση το πλουτος της δοξης αυ[του]	
		επι σκευη ελεους α προητοιμασεν εις [δο]	
	24	ξαν ους και εκαλεσεν ημας $'$ ου μονον $[\epsilon \xi]$	5
	25	ϊουδαιων αλλα και εξ εθνων ως [και]	
		τω ώση ελεγει καλεσω τον ου λαον [μου]	
		λαον μου και την ουκ ηγαπημεν[ην]	
	26	ηγαπημενην και εσται εν τω τοπω [ου]	
		εαν κληθησονται' ου λαος μου εκει κλ[ηθησον]	10
	27	ται ΰιοι $\overline{\theta v}$ ζωντος' ησαιας δε κραζ $[\epsilon \iota \ v\pi\epsilon ho]$	
		του ισραηλ εαν η ο αριθμος των υΐων ΐ[σραηλ]	
		ως η αμμος της θαλασσης το καταλιμμα [σωθη]	
	28	σεται λογον γαρ συντελων και συντ[εμνων]	
	29	ποιησει $\overline{\kappa s}$ επι της γης' και καθως προ[ειρηκεν]	15

		ησαΐας ει μη $\overline{\kappa}$ ς σαβαωθ ενκατελει π ε[ν ημιν] σ π ερμα· ως σοδομα αν εγενη[θημε]ν [και ως]	
	30	γομορρα αν ομοιωθημεν' τι ουν ϵ [ρουμεν οτι]	
		ϵ θνη τα μη διωκοντα δικαιοσυν $[$ ην κατ $\epsilon]$	
		λαβεν την δικαιοσυνην δι[καιοσυνην δε]	20
	31	την εκ πιστεως' ϊσρ[αηλ δε διωκων νομον]	
	32	δικαιοσυνης εις νομ[ον ουκ εφθασεν διατι]	
		οτι ουκ εκ [πιστεως αλλ ως εξ εργων προσεκο]	
		ψ αν τω λιθω [του προσκομματος καθως $\gamma\epsilon$]	
	33	[γραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσ]	25
		[κομματος και πετραν σκανδαλου και πας]	
		[ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνθησεται]	
	25	ωσηε λεγει m 1 corr ωση ελεγεν m 2?	
X.	23	το πλουτος: τον πλουτον	
	25	τω: pr εν	
	26 27	εαν κληθησονται: ερρεθη αυτοις καταλιμμα: καταλειμμα	
	28	συντεμνων: add εν δικαιοσυνη οτι λογον συντετμημενον	
	29	ενκατελειπεν: εγκατελιπεν ομοιωθημεν: ωμοιωθημεν	
	30	[κατε]λαβεν: κατελαβε ο την1	1 1
	32	νομ[ον]: add δικαιοσυνης [εργων]: add νομου [προσεκο] ψ αν: γαρ	add
		[KE]	
X	I	αδελφοι η με]ν ευδοκια της εμης καρ	
		$[δ]$ ιας και η δεησις προς τον $\overline{\theta \nu}$ \ddot{v} περ αν	
	2	[τ]ών εις σωτηριαν. μαρτυρω γαρ αυτοις	
		$[o]$ τι ζηλον $\overline{\theta}$ υ ϵ χουσιν αλλ ου κατ ϵ πι	
	3	$[\gamma u]$ ωσιν $^{\cdot}$ αγνοουντες γαρ την του $\overline{ heta}$ υ δι	5
		[κα]ιοσυνην και την ϊδιαν δικαιοσυνην	
		$[\zeta]$ ητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του $\overline{ heta v}$	
	4	$[ov]\chi$ $v\pi\epsilon\tau\alpha\gamma\eta\sigma\alpha\nu$ $\tau\epsilon\lambda$ os $\gamma\alpha\rho$ $vo\mu$ ov $\overline{\chi\rho s}$	
		[εις] δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι'	
	5	[μ]ώυσης γαρ γραφει την δικαιοσυνην	IC
		[την] εκ του νομου οτι ο ποιησας αυτα ανθρω	
	6	[πος] ζησεται εν αυτοις' η δε εκ πιστεως	
		[δικ]αιοσυνη ουτως λεγει μη ειπης εν τη	
		[καρδ]ια σου τις αναβησεται εις τον ουρανον	
	7	$[τουτ]$ $εστιν$ $\overline{χν}$ καταγαγειν' η τις καταβη	15
		$[σεται]$ εις την $αβυσσον$ τουτ' εστιν $\overline{χν}$ εκ νε	
	8	[κρων] αναγαγειν' αλλα τι λεγει εγγυς σου το	

		[ρημα ε]στιν εν τω στοματι σου και εν τη	
		[καρδια σου το]υτ' εστιν το ρημα της πιστεως	
	9	[ο κηρυσ]σομεν οτι εαν ομολογησης εν τω	20
		$[στοματι σου \overline{κν} \overline{ιη}]ν \overline{χρν} και πιστευσης εν τη$	
		[καρδια σου οτι ο θς αυ]τον ηγειρεν εκ νε	
	10	[κρων σωθηση καρδι]α γαρ πιστευεται εις	
		[δικαιοσυνην στοματι δε ομολογει]ται εις σω	
	11	[τηριαν λεγει γαρ η γραφη πας ο] πιστευων	25
	12	[επ αυτω ου καταισχυνθησεται ου γαρ εστιν]	
		[διαστολη ιουδαιου τε και ελληνος ο γαρ αυτος $\overline{\text{κs}}$ παντων]	
		duae ult lin vid longiores	
X	. і	δεησις: add η αυτων: του Ισραηλ	
	6	ουτως: $ουτω$ $εστιν$: $εστι$	
	7 8	εστι: εστιν εστι bis: εστιν	
	9	$\overline{\chi\rho\nu}$: om	
		K5	
Χ.	13	πλουτων εις παντας τους επικαλουμενους αυτ $[$ ον πας $]$	
	14	γαρ os εαν επικαλεσηται το ονομα $\overline{\mathrm{kv}}$ σωθησεται' $\pi\omega[\mathrm{s}]$	
		ουν επικαλεσονται εις ον ουκ επιστευσαν πως δε	
		πιστευσωσιν ο ουκ ηκουσαν πως δε ακουσωνται χω	
	15	ρις κηρυσσοντος πως δε κηρυξωσι εαν μη απο	5
		σταλωσι καθως γεγραπται οτι ως ωραιοι οι ποδες	
	16	των ευαγγελιζομενων τα αγαθα' αλλ ου παντες	
		υπηκουσαν τω ευαγγελιω καθως γεγραπται	
		εν τω ησαϊα κε τις επιστευσεν τη ακοη ημων	
	17	αρα η πιστις εξ ακοης η δε ακοη δια ρηματος χρυ	IC
	18	αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν. μενουνγε εις πα	
		σαν την γην εξηλθεν ο φθογγος αυ[των και εις]	
	19	τα περατα της οικουμενης τα ρηματα αυτων αλ	
		λα λεγω μη ισραηλ' ουκ εγνω πρωτος μω	
		υσης λεγει εγω παραζηλωσω επ ουκ εθνε[ι] ε[π ε]	15
	20	θνει ασυνετω παροργιω ϋμας ησαιας [δε απο]	
		τολμα και λεγει ευρεθην εν τοις εμε μη ζ[η]	
		τουσιν εμφανης εγενομην τοις εμε μ[η επε]	
	21	ρωτωσιν' προς δε τον ισραηλ λεγει ολ[ην]	
		την ημεραν εξεπετασα τας χειρας μου <u>π</u> [ρος λαον]	20
ΧI.	I	απειθουντα και αντιλεγοντα' λεγω ου[ν μη]	
		$απωσατο ο \overline{θs} την κληρονομιαν αυτ[ου ον]$	

	2	προεγνω μη γενοιτο και γαρ [εγω ισραηλειτης] ειμι εκ σπ[ερμα]τος αβρααμ [φυλης βενι] αμειν [ου]κ απω[σατο ο $\overline{\theta}$ ς τον λαον αυτου] 25 [ον προεγνω η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει] [η γραφη ως εντυγχανει τω $\overline{\theta}$ ω κατα του ισραηλ]
	3	[κε τους προφητας σου απεκτειναν τα θυσια]
X.	-	$\epsilon \alpha \nu$: $\alpha \nu$
	14	ο: ου ακουσωνται: ακουσουσι κηρουξωσι: κηρουξουσιν οπ οτι ποδες: add ευαγγελιζομενων ειρη- νην
	16	καθως γεγραπται εν τω ησαια: Ησαιας γαρ λεγει επιστευσεν: επιστευσε
	17	χρυ: Θεου
	19	μη: add ουκ οπ ουκ εγνω μωυσης: Μωσης παραζηλωσω: add υμας
37 T	20	om $\epsilon \nu = \epsilon \pi \epsilon \rho \omega \tau \omega \sigma \iota \nu$: $\epsilon \pi \epsilon \rho \omega \tau \omega \sigma \iota$
XI.	3	την κληρονομιαν: τον λαον οm $[ον]$ προεγνω $[βενι]$ αμειν: $βενιαμιν$ $[κε]$: pr λεγων $[απεκτειναν]$: add και
	3	[w]. pr neywr [whenterwar]. and hav
		KZ
XI.		στηρια σου κατεσκαψαν καγω ϋπελει
		φθην μονος και ζητουσιν την ψυχην
	4	μου' αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμος
	·	κατελειπον εμαυτω επτακισχειλιους
		ανδρας οιτινες ουκ εκαμψαν γονυ 5
	5	τη βααλ' ουτως ουν και εν τω νυν και
	5	ρω λιμμα κατ εγλογην χαριτος γεγονεν'
	6	ει δε χαρις ουκ εξ εργων επει η χαρις ουκ ε
	7	τι γεινεται χαρις' τι ουν ο επιζητει
	•	$ι\sigma[\rho]$ αηλ τουτο' ο ουκ $επετυχεν'$ η $δε$ $εγ$
		λογη επετυχεν' οι δε λοιποι επωρωθη
	8	σαν καθως γεγραπται εδωκεν αυτοις ο θς
		πνευμα κατανυξεως οφθαλμους του
		μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν
	9	εως της σημερον ημερας' και δαυειδ' λεγει
		γενηθητω η τραπεζα αυτων εις παγιδα
		[κα]ι εις θηραν και εις σκανδαλον και εις
	10	[αν]ταποδομα αυτοις σκοτισθητωσαν
		[οι οφ] θ αλμοι αυτων του μη β λεπειν και τον
		[νωτο]ν αυτων διαπαντος συνκαμψον 20

EPISTLES OF PAUL

11	[λεγω ου]ν μη επταισάν ενά πεσωσεν μη	
	[γενοιτο αλ]λα τω αυτων παραπτωματι	
	[η σωτηρια τοις εθνεσιν] εις το παραζη	
12	[λωσαι αυτους ει δε το παραπτωμα] αυτω[ν]	
	[πλουτος κοσμου και το ηττημα αυτων]	25
	[πλουτος εθνων ποσω μαλλον το πληρω]	
13	[μα αυτων υμιν δε λεγω τοις εθνεσιν]	
XI. 3	ζητουσιν: ζητουσι	
4	κατελειπον: κατελιπον	
5	λιμμα: λειμμα εγλογον: εκλογον χαριτι: χαρις ουκ: add ε	
6	γεινεται: γινεται χαρις: add ει δε εξ εργων ουκ ετι εστι χαρις επ το εργον ουκ ετι εστιν εργον	€L
7	τουτο ο: τουτου $\epsilon \gamma$ λογη: $\epsilon \kappa$ λογη	
9	δαυειδ': Δαβιδ	
10	συνκαμψον: συγκαμψον	
11	πεσωσιν: πεσωσι [5.]	
13	$[\delta\epsilon]$: $\gamma a ho$	
	KH	
XI.	εφ οσον μεν ουν ειμι εγω των εθνων απο	
14	στολος την διακονιαν μου δοξασω' ει πως	
	παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω	
15	τινας εξ αυτων' ει γαρ αποβολη αυτων	
	καταλλαγη κοσμου τις η προσλημψις ει μη	5
16	ζωη εκ νεκρων' ει δε η απαρχη αγια και	
17	το φυραμα και η ριζα και οι κλαδοι' ει δε τι	
	νες των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγρι	
	ελεος ων ενεκεντρισθης εν αυτοις και	
		10
18	εγενου μη κατακαυχω των κλαδων' ει δε	
	συ καυχασαι ου συ την ριζαν βασταζεις	
19	αλ η ριζα σε' ερεις ουν εξεκλασθησαν	
20	κλαδοι ϊνα εγω ενκεντρισθω καλως [τη]	
	6 7 7	15
	εστηκας' μη υψηλα φρονει αλλα φοβου	- 3
21	ει γαρ ο θς των κατα φυσει κλαδων [ουκ ε]	
22	φεισατο μηπως ουδε σου φεισεται' [ιδε ουν]	
22	χρηστοτητα και αποτομιαν του $[θυ επι]$	
	r 2 1	20
	χρηστοτης θυ εαν επιμε[ι]ν[ης τη χρηστο]	20
	7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7	
23	[τητι ϵ π ϵ ι και συ ϵ κκοπηση κακ ϵ ινοι δ ϵ]	

		[εαν μη επιμενωσιν τη απιστια ενκεν]		
		[τρισθησονται δυνατος γαρ εστιν ο θς]		
	24	[παλιν ενκεντρισαι αυτους ει γαρ συ εκ]		25
		[της κατα φυσιν εξεκοπης αγριελαιου και]		
XI.	13	om ουν οm των δοξασω: δοξαζω		
	15	$\alpha\pi\circ\beta\circ\lambda\eta$: pr η		
	16 17	και ² : add ει ριζα: add αγια αγριελεος: αγριελαιος συνκοινωνος: συγκοινωνος τ	rns pitns	και
	-,	ελεας: ελαιας	7- 7-37-	
	18	συ καυχασαι: κατακαυχασαι αλ: αλλ'		
	19 20	κλαδοι: pr οι ενκεντρισθω: εγκεντρισθω υψηλα φρονει: υψηλοφρονει		
	21	φυσει: φυσιν φεισεται: φεισηται:		
	22	om του τους μεν: tr αποτομια: αποτομιαν χρηστοτητα	χρηστοτης	$\overline{\theta v}$
	23	[κακεινοι]: και εκεινοι επιμενωσιν: επιμεινωσι		
		Кθ		
XI.				
X1.		παρα φυσιν ενεκεντρισθης εις καλλι		
	0.5	ελεον ποσω μαλλον ουτοι κατα φυσιν		
	25	ενκεντρισθησονται τη ϊδια ελεα' ου		
		γαρ θελω ϋμας αγνοειν αδελφοι το μυ		_
		στηριον τουτο ϊνα μη ητε εαυτοις φρο		5
		νιμοι' οτι πορωσις απο μερους τω ϊσραηλ		
	26	γ εγονεν αχρι ου το πληρωμα των εθν $\overline{\omega}$		
	20	εισελθη και ουτως πας ϊσραηλ σωθησεται		
		καθως γεγραπται ηξει εκ σειων ο ρυο		
		μενος αποστρεψει ασεβεις απο ϊακωβ		10
	27	και αυτη αυτοις παρ εμου η διαθηκη		
	•	οταν αφελωμαι τας αμαρτιας αυτων		
	28	κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι ϋμας.		
		κατα · δε την εγλογην αγαπητοι · δια		
	29	τους πατερας αμεταμελητα γαρ τα χαρισ		15
	30	[ματ]α και η κτισις του $θυ'$ ωσπερ γαρ υμεις		
	31	[ποτ]ε $ηπειθησατε τω θω νυν δε ηλεη$		
		[θητ]ε τη τουτων απιθεια' ουτως και ουτοι		
		[νυν] ηπειθησαν τω ϋμετερω ελεει ινα		
	32	[και αυ]τοι ελεηθωσιν' συνεκλεισεν γαρ		20
		[ο θς τα π]αντα εις απιθειαν ϊνα τους παν		
	33	[ταs ελεηση] ω βα[θος πλουτου] και σοφιας		
		[και $\gamma \nu \omega \sigma \epsilon \omega s$ $\overline{\theta v}$ ωs ανεξεραυνητα τα κριματα]		

	34	[αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου] [τις γαρ εγνω νουν κω η τις συμβουλος] [αυτου εγενετο η τις προεδωκεν αυτω και αντα]	25
XI.	24	καλλιελεον: καλλιελαιον ουτοι: add οι ενκεντρισθησονται: εγκ τρισθησονται ελεα: ελαια	:∈ν -
	25	εαυτοις: παρ' εαυτοις πορωσις: πωρωσις αχρι: αχρις	
	26	ουτως: ουτω σειων: Σιων ρυομενος: add και ασεβεις: ασεβε	ias
	27	παρ εμου η: η παρ' εμου κτισις: κλησις	
	29 30	γ αρ: add και απιθεια: απειθεια	
	31		
	32	συνεκλεισεν: συνεκλεισε $[τα π]$ αντ $α$: τους $π$ αντ $α$ ς	
D 3.4"	,	Λ	
P. Mic Inv. 62		2 11	
XI.	36	ποδοθησεται αυτω οτι δι αυτου και εξ αυτου	
		και εις αυτον τα παντα αυτω η δοξα εις τους	
XII.	1	αιωνας αμην· παρακαλω ουν αδελφοι	
		δια των οικτειρμων του $\overline{\theta v}$ παραστησαι τα	
		σωματα ϋμων θυσιαν ζωσαν αγιαν	5
		ϵ υαρ ϵ στον $\theta \omega$ την λογικην λατρ ϵ ιαν $\ddot{\upsilon}\mu[\omega]$ ν	,
	2	και μη συνσχηματιζεσθε τω αιωνι τουτω	
	_	αλλα μεταμορφουσθε τη ανακαινωσει του	
		νοος εις το δοκιμαζειν ϋμας τι το θελημα τ[ου]	
		$\theta v'$ το αγαθον και ευαρεστον και τελειον	10
	3	λεγω γαρ δια της χαριτος της δοθεισης μοι $\pi[\alpha]\nu$	
	3	τι τω οντι εν ϋμειν μη ϋπερφρονειν παρ [ο]	
		δει φρονειν αλλα φρονειν εις το σωφρονειν	
		εκαστω ως ο θ ς εμερισεν μετρον πιστεως	
		καθαπερ εν ενι σωματι πολλα μελη εχομεν	15
	4	τα δε μελη παντα ου την αυτην πραξειν	15
	5	$\epsilon \chi \epsilon \iota'$ ουτως οι πολλοι $\epsilon \nu$ σωμα $\epsilon \sigma \mu \epsilon \nu$ $\epsilon \nu$ $[\overline{\chi \rho \omega}]$	
	6	το δε κατ ις αλληλων μελη' εχοντε[ς δε]	
		χαρισματα κατα την χαριν την δοθε[ισαν]	
		ημειν διαφορα ειτε προφητεια κα[τα την]	20
	7	αναλογιαν της πιστεως' ειτε διακο[νιαν εν]	
	1	διακονια ητοι ο διδασκων εν τη [διδασκαλια]	
	8	ο παρακαλων εν τη παρακλησει [ο μεταδιδους]	
	9	[εν] απλοτητι ο προϊσταμενο[ς εν σπουδη η αγαπη]	
		[ανυπο]κριτος απ[οστυγουντες το πονηρον κολλω]	25
			,

	10	[μένοι τω αγάθω τη φιλαθέλφια είς αλληλους] [φιλοστοργοι τη τιμη αλληλους προηγου]	
XII.	1 7 8	υμας: om man 1; add supra man 2 [εν] διακονια: vid τη om vid om ο ελεων εν ιλαροτητι	
XI. XII.	36 1 2 3 4	δι αυτου και εξ αυτου: tr θ τω θεω συνσχηματιζεσθε: συσχηματιζεσθε νοος: add υμων θ τω θεω συνσχηματιζεσθε: συσχηματιζεσθε νοος: add υμων θ τω εμερισεν: εμερισε καθαπερ: add γαρ πολλα μελη: μελη πολλα πραξειν εχει: πραξιν το δε κατ ις: θ δε καθ' εις προφητεια: προφητειαν	εχει
	7 8	διακονια: τη διακονια ητοι: ειτε ο παρακαλων: pr ειτε [σπουδη]: add ο ελεων εν ιλαροτητι	
		$\Lambda\mathrm{A}$	
XII.	II	μενοι τη σπουδη μη οκνηροι τω πνι	
	12	ζεοντες τω κω δουλευοντες τη ελπιδι	
		χαιροντες τη θλειψει ϋπομενοντες	
	13	τη προσευχη προσκαρτερουντες ταις	
		χρειαις των αγιων κοινωνουντες την	5
	14	φιλοξενιαν διωκοντες ευλογειτε	
	15	τους διωκοντας και μη καταρασθε χαιρειν	
		μετα χαιροντων κλαιειν μετα κλαιοντων	
	16	το αυτο εις αλληλους φρονούτες μη τα υψη	
		λα φρονουντες αλλα τοις ταπεινοις συν	IO
		αγομενοι μη γεινεσθε φρονιμοι παρ εαυ	
	17	τοις μη δενι κακον αντι κακου αποδιδον	
		τες προνοουμενοι καλα ενωπιον των αν	
	18	θρωπων ει δυνατον το εξ υμων με	
		τα παντων ανθρωπων ειρηνευοντες	15
	19	μη εαυτους εκδικουντες αγαπητοι αλλα	
		δοτε τοπον τη οργη' γεγραπται γαρ εμοι	
		εκδικησις εγω ανταποδωσω' λεγει κς [εαν π]εινα ο εχθρος σου ψωμίζε αυτον εαν	
	20	[διψα] ποτιζε αυτον τουτο δε ποιων αν	20
		[θρακας] πυρος σωρευσεις επι την κεφα	20
	21	[λην αυτου] μη νεικω υπο του κακου' αλλα	
XIII.		[νικα εν τω] αγαθω το κακον πασαις εξου	
****		[σιαις υπερεχ]ουσαις ϋποτασσεσθε ου γαρ	

	2	[εστιν εξουσια ει μη απο $\overline{\theta v}$]' αι δε [ουσαι]. [υπο του $\overline{\theta v}$ τεταγμεναι εισιν ωστε ο αν]	25
XII.	16 20	φρονουντες: ν² om man 1, add supra m 2 vid om ουν post εαν vid om εξουσιαι post ουσαι	
	I		
XII.	I I I 2	κω: καιρφ θλειψει: θλιψει	
	14	διωκοντας: add υμας ευλογειτε	
	15	χαιροντων: add και	
	16	συναγομένοι: συναπαγομένοι γεινέσθε: γινέσθε	
	17 20	των: παντων $[εαν1]: εαν ουν δε: γαρ$	
	2 I	νεικω: νικω	
XIII.	I	πασαις: πασα ψυχη υποτασσεσθε: υποτασσεσθω	
		$\Lambda \mathrm{B}$	
XIII.		τιτασσομένος τη έξουσια τη του $\overline{\theta v}$ διαταγη	
		ανθεστηκεν' οι δε ανθεστηκοντες εαυτοις	
	3	κριμα λημψονται' οι γαρ αρχοντες' ουκ εισιν	
		φοβος τω αγαθω εργω' αλλα τω κακω' θελεις δε	
		μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει	5
	4	και εξεις επαινον εξ αυτης' $\overline{\theta}$ υ γαρ διακονος	9
	•	εστιν σοι εις το αγαθον' εαν δε κακον ποιης φοβου	
		ου γαρ εικη την μαχαιραν φορει' θυ γαρ διακονος	
		εστιν εγδικος εις οργην τω το κακον πρασ	
	5	σοντι' διο και υποτασέσθε' ου μονον δια την	10
	6	οργην αλλα και δια την συνειδησιν δια του	
		το γαρ και φορους τελειτε λειτουργοι γαρ $\overline{\theta v}$	
	7	εισιν' εις αυτο τουτο προσκαρτερουντες απο	
	′	δοτε πασιν τας οφειλας' τω τον φορον τον	
		φορον τω το τελος το τελος τω τον φοβον	15
	8	τον φοβον τω την τιμην την τιμην μηδε	- 3
		νι μηδεν οφειλετε ει μη το αλληλους αγ[α]	
		π a ν o γ a ρ a γ a π ω ν τον ετέρον νομον π [ε]	
	9	π ληρωκεν' το γαρ ου μοιχευσεις ου φον[ευσεις]	
	,	ου κλεψεις ουκ επιθυμησεις και ει τ[ις ετερα]	20
		εντολη εν τω λογω τουτω ανακεφα[λαιουται]	20
	10	αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυ[τον η αγα]	
	10	πη τω πλησιον κακον ουκ εργα[ζεται πληρω]	
	11	μα ουν νομου αγαπη' και του[το ειδοτες τον]	
	••	ma cor romot w will have rought courtes rough	

	[ναι] νυν [γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια]	25
12	[η οτε επιστευσαμεν η νυξ προεκοψεν]	
XIII.		
XIII. 2	α ανθεστηκοντες: ανθεστηκοτες ε εισιν: εισι τω αγαθω εργω: των αγαθων εργων τω κ κων	ακω: των κα-
2 5 7 8	ν αποδοτε: add ουν πασιν: πασι Β αλληλους αγαπαν: αγαπαν αλληλους πεπληρωκεν: πεπ	
10		
	$\Lambda\Gamma$	
XIII.	η δε ημερα ηγγικεν αποβαλωμεθα ουν	
	τα εργα του σκοτους ενδυσωμεθα ουν	
13	τα οπλα του φωτος ως ημερα' ευσχημο	
	νως περιπατησωμεν μη κωμοις και	
	μεθαις μη κοιταις και ασελγιαις μ η εριδι	5
14	και ζηλω αλλα ενδυσασθαι την χρν	
37737	τον κν ημων' της σαρκος προνοιαν	
XIV. 1	μη ποιεισθε εις επιθυμιαν τον δε ασ	
	θενουντα τη πιστει προσλαμβανεσ	
2	θε' μη εις διακρισεις διαλογισμων' os	10
	μεν πιστευει φαγειν παντα' ο δε ασθενων	
3	λαχανα εσθειετω' ο εσθειων τον μη εσθει	
	οντα μη εξουθενειτω' ο δε μη εσθειων	
	τον εσθοντα μη κρεινετω' ο θε γαρ αυτο	
4	προσελαβετο' συ τις ει ο κρεινων αλλοτριον οικετην τω ιδιω $\overline{\kappa}$ η στηκει η πιπτει'	15
	$\sigma \tau \alpha \theta \eta \sigma \epsilon \tau \alpha i \delta \epsilon' \delta \nu \nu \alpha \tau \sigma s \gamma \alpha \rho \circ \overline{\kappa s} \sigma \tau \eta \sigma \alpha i \alpha \nu \tau \sigma \nu$	
5	[os] μεν κρινει ημεραν παρ ημεραν δς δε $[κρι]$ νει πασαν ημεραν' εκαστος εν τω ϊδιω	
6		20
O	$[\rho a \nu \ \kappa] \overline{\omega} \phi \rho \rho \nu \epsilon \iota' $ ο $\epsilon \sigma \theta \epsilon \iota \omega \nu \ \overline{\kappa} \omega $ $\epsilon \sigma \theta \iota \epsilon \iota \ \kappa \alpha \iota$	20
	$[\epsilon \nu \chi \alpha \rho \iota \sigma \tau] \epsilon \iota \tau \omega \theta \omega' \kappa \alpha \iota \circ \mu \eta \epsilon \sigma \theta \epsilon \iota \omega \nu \kappa \overline{\omega}$	
7	r = 0	
/	[ημων εαυτω] ζη και ουδεις εαυτω αποθνησκει'	
8	r	25
	[an it in a man in a man in a man in	3

[κωμεν τω κω αποθνησκο]μεν' εαν τε ουν [ζωμέν εαν τε αποθνησκωμέν του] κυ [εσμέν] lacuna, one leaf, XIV. 9 to XV. 11.

- XIII. 12 ουν post ενδυσωμεθα add man 1, del man 2
 - 14 $\epsilon \nu \delta \nu \sigma \alpha \sigma \theta \alpha \iota$ man 1, corr ϵ super $\alpha \iota$ man 2 $\epsilon \pi \iota \theta \nu \mu \iota \alpha \nu$ man 1, corr s super ν man 2
- ΧΙΙΙ. 12 αποβαλωμεθα: αποθωμεθα ενδυσωμεθα ουν: και ενδυσωμεθα
 - 13 ημέρα: εν ημέρα ασελγιαις: ασελγειαις
 - 14 αλλα: αλλ' την χρν τον κν ημων: τον Κυριον Ιησουν Χριστον και
- XIV. 2 $\epsilon\sigma\theta\epsilon\iota\epsilon\tau\omega$: $\epsilon\sigma\theta\iota\epsilon\iota$
 - $3 \epsilon \sigma \theta \epsilon \iota \omega \nu : \epsilon \sigma \theta \iota \omega \nu \text{ bis}$ $\epsilon \sigma \theta \epsilon$ ιοντα: $\epsilon \sigma \theta$ ιοντα ο δ ϵ : και ο $\epsilon \sigma \theta o \nu \tau a$: εσθιοντα κρεινετω: κρινετω
 - 4 $\kappa \rho \epsilon \iota \nu \omega \nu$: $\kappa \rho \iota \nu \omega \nu$ η^1 : om $\sigma \kappa s$: $\epsilon \sigma \tau \iota \nu \sigma \Theta \epsilon \sigma s$
 - 6 φρονει: add και ο μη φρονων την ημεραν Κυριώ ου φρονει εσθειών: εσθιων bis και ευχαριστει: ευχαριστει γαρ

5

10

15

20

$\Lambda 5$

XV. $\tau a \epsilon \theta \nu \eta \tau o \nu \kappa \overline{\nu}'$ και $\epsilon \pi a \iota \nu \epsilon \sigma a \tau \omega \sigma a \nu$ αυτον παντες οι λαοι' και παλιν ησαιας λεγει εσται η ριζα ϊεσσαι και ο νιστανομενος αρχει εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν 13 $o \delta \epsilon \theta s$ $\tau \eta s \epsilon \lambda \pi i \delta o s \pi \lambda \eta \rho \omega \sigma \alpha i \nu \mu \alpha s \pi \alpha \sigma \eta$ σι η χαρας και ειρηνης εν τω πιστευειν

εις το περισσευειν ϋμας εν τη ελπιδι 14 εν δυναμει πνευματος αγιου' πεπισμαι

δε αδελφοι και αυτος εγω περι ϋμων οτι μεστοι εστε αγαθωσυνης πεπληρωμενοι πασης γνωσεως δυναμενοι και αλληλους

15 νουθετειν' τολμηροτερον δε εγραψα ϋμειν αδελφοι αναμιμνησκων απο με ρους ουτως' δια την χαριν την δοθεισαν

μοι ϋπο του θυ δια το ειναι με λειτουργον τηυ χρυ εις τα εθνη ϊερουργουντα το ευαγγελιον του θυ ϊνα γενηται και η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτος ηγιασμένη εν πνευματι αγιω ην [

 $\epsilon \chi \omega \kappa \alpha \nu \chi \eta \sigma \iota \nu \quad \epsilon \nu \overline{\chi \omega} \quad \tau \alpha \pi \rho o \tau \sigma \nu \left[\theta \nu\right]$ 17

ου γαρ τι τολμησω λαλειν ων ο[υ κα] 18 $\tau \epsilon \iota \rho \gamma \alpha \sigma \alpha \tau o \overline{\chi} s$ $\delta \iota \epsilon \mu o v$ $\epsilon \iota s \ddot{v} \pi \alpha [\kappa o \eta v]$

19 $\epsilon\theta\nu\omega\nu'$ $\lambda o\gamma\omega$ και $\epsilon\rho\gamma\omega$ $\epsilon\nu$ $\delta v\nu[\alpha\mu\epsilon\iota$ $\alpha v]$

του σημειων τε και τερατων [εν δυνα]

X

		μει $\overline{\pi \nu s}$ $\overline{\theta v}$ ωστε με απο $\ddot{\imath}$ [ερουσαλημ] [και] κυκλω μεχ[ρι του ιλλυρικου πε]	25
		$[\pi$ ληρωκεναι το ευαγγελιον του $\overline{\chi}$ ρυ $]$	
XV	11	$[\pi αντα]$ τα $\epsilon θνη$ τον $\overline{κν}$: τον \overline{K} υριον $\pi αντα$ τα $\epsilon θνη$ $\epsilon \pi αιν \epsilon σ ατε$	ωσαν
	12	ιεσσαι: του Ιεσσαι νιστανομενος: ανισταμενος	
	13	πασησι η: πασης	
	14	πεπισμαι: πεπεισμαι αδελφοι: add μου οτι: add και αυτοι υμειν: υμιν αναμιμνησκων απο μερους ουτως: απο μερους ως ναμιμνησκων υμας	επα-
	16	δια: εις και: om ην: om	
	17	$\epsilon \chi \omega$: add $ov = \overline{\chi} \omega$: add $I\eta \sigma ov = \tau ov [\theta v]$: om $\tau ov = \varepsilon \chi \omega$	
	18	τι: om λαλειν: add τι	
	19	$[\alpha v] \tau o v$: om $\tau \epsilon$: om	
		$\Lambda { m Z}$	
V.	20	ουτως φιλοτειμουμαι ευαγγελι	
		$\zeta \epsilon \sigma \theta \alpha \iota'$ ουχ οπου ωνομασθη ο $\overline{\chi \rho s}$	
		ϊνα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικο	
	21	δομω' αλλα καθως γεγραπται οις ου	
		κ ανηγγελη περι αυτου οψονται	5
		και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν'	
	22	διο και ενεκοπτομην πολλακις	
	23	του ελθειν προς ϋμας' νυνι δε μη	
		κετι τοπον εχαι εν τοις κλιμασι του	
		τοις επιποθειαν δε εχων του ελθειν	10
	24	προς υμας απο πολλων ετων εως αν	
		πορευωμαι εις την σπανιαν ελπιζω	
		γαρ' πορευομενος θεασασθαι ϋμας'	
		και απο ϋμων προπεμφθηναι εκει'	
		εαν ϋμων πρωτον απο μερους ενπλησ	15
	25	θω' νυνι δε πορευομαι εις ιερουσαλημ	
	26	διακονησαι τοις αγιοις' ευδοκησεν γαρ	
		μακεδονια και αχαΐα κοινωνιαν	
		τινα ποιησασθαι εις τους πτωχους των	
	27	αγιων εν ιερουσαλημ' οφειλεται γαρ	20
		[εισ]ιν αυτων' ει γαρ τοις πνευματικοις	
		[αυτ]ων εκοινωνησαν τα εθνη οφει	
		[λουσι]ν και τοις σαρκικοις λειτουργησαι	
	28	[αυτοις] τουτο ουν επιτελεσας και σφραγι	
		-	

		[σαμενος τ]ον καρπον τουτον α πε 25	
	29	[λευσομαι δι ν]μων εις σπανιαν' οιδα τ[ε]	
		[οτι ερχομενος προς υμας εν πληρωματι]	
XV.	. 23	$\epsilon \chi a \iota$ man 1: scrip ϵ super a et ν super ι man 2, i.e. $\epsilon \chi \epsilon \iota \nu$	
	26	$\tau\omega\nu^2$ om man 1, add supra man 2	
*717	28	vid om autois	
Αν.	. 20 2I	ουτως: ουτω δε φιλοτειμουμαι: φιλοτιμουμενον ο $\overline{\chi \rho s}$: Χριστος ακηκοασιν συνησουσιν: ακηκοασι συνησουσι	
	22	πολλακις: τα πολλα	
	23	$\epsilon \chi \epsilon \iota \nu$: $\epsilon \chi \omega \nu$ $\epsilon \pi \iota \pi \circ \theta \epsilon \iota \alpha \nu$: $\epsilon \pi \iota \pi \circ \theta \iota \alpha \nu$	
	24	εως αν: ως εαν σπανιαν: add ελευσομαι προς υμας πορευομενος: διαπορευομενος απο: υφ' ενπλησθω: εμπλησθω	
	25	διακονησαι: διακονων	
	26	ευδοκησεν: ευδοκησαν	
	27	οφειλεται γαρ: ευδοκησαν γαρ και οφειλεται [εισ]ιν αυτων: αυτων εισιν οφει[λουσι]ν: οφειλουσι και: add εν	
	28 29	σπανιαν: την Σπανιαν $τ[ε]: δε$	
	~9	.[6]. 00	
		$\Lambda \mathrm{H}$	
XV.	30	ϵ υλογιας $\overline{\chi\rho v}'$ ϵ λ ϵ υσομαι' παρακαλω δ ϵ	
		$\ddot{v}\mu$ as δια του $\overline{\kappa v}$ $\eta\mu\omega\nu$ $\overline{\iota\eta v}$ $\overline{\chi\rho v}$ και δια	
		της αγαπης του πνς συναγωνισασθαι μοι	
		εν ταις προσευχαις υπερ εμου προς τον	
	31	$\overline{\theta \nu}$ $\ddot{\nu}$	
		εν τη ϊουδαια και η διακονία η εις	
		ϊερουσαλημ ευπροσδεκτος δια των	
	32	αγιων γενηται' ϊνα εν χαρα ελθω προς	
	33	\ddot{v} μας δια θ εληματος $\overline{\theta}v'$ ο δε $\overline{\theta}$ ς της ειρη	
XVI.	25	νης μετα παντων ϋμων τω δε δυναμε	
		νω ϋμας στηριξαι κατα το ευαγγελιον	
		μου και το κηρυγμα τηυ χρυ κατα αποκα	
		λυψιν μυστηριου χρονοις αιωνιοις σεσει	
	26	γημενου' φανερωθεντος δε νυν δια τε	
		γραφων προφητικων' κατε επιταγην του	
		$\overline{\theta v}'$ εις $v\pi$ ακοην $\pi i \sigma \tau \epsilon \omega s'$ εις π αν	
	27	$ au au au au ext{e} au au \eta' \gamma \nu \omega ho au \sigma au au \sigma au \omega \sigma au \omega \sigma au \omega$	
		δ ια $\overline{\eta}$ υ $\overline{\chi}$ ρυ' ω η δοξα εις τους αιωνας	
KVI.	1	αμην': συνϊστημι δε ϋμειν φοιβην	
		την αδελφην ϋμων ουσαν και δι[ακο] 20	
	2	νον της εκκλησιας της εν κενχραι[αις ινα]	
		$προσδεξησθε εν \overline{κω} αξιως των [αγιων]$	

	3 4	και παραστητε αυτη εν ω εαν [υμων] χρηζη πραγματι και γαρ αυτη [προστατις] και αλλων πολλων εγεν[ηθη και αυτου εμου] [ασ]πασασθε πρεισκαν κ[αι ακυλαν τους] [συνεργους μου εν $\overline{\chi}\rho\omega$ $\overline{\iota}\eta\overline{\upsilon}$ οιτινες $\upsilon\pi\epsilon\rho$]	25
XV. XVI.		μου om man 1, add supra man 2 vid om αυτην post ινα	
XV.		ευλογιας: add του ευαγγελιου του $\ddot{\nu}$ μας: add αδελφοι και: add ινα δια των αγιων γενηται: γενηται τοις αγιοις $\overline{\theta}$ υ: add και συναναπαυσωμαι $\ddot{\nu}$ μων: add αμην	
XVI.		27 τω δε δυναμενω αμην: tr post XVI. 24 σεσειγημενου: σεσιγημενου	
XVI.	1 2 3	ϋμειν: υμιν ϋμων: ημων και: om κενχραι[αις ινα]: ινα αυτην εαν: αν και αλλων: om πρεισκαν: Πρισκιλλαν	Κεγχρεαις
		ΛΘ	
XVI.		της ψυχης μου τον εαυτων τρα	
		χηλον ϋπεθηκαν οις ουκ εγω μο	
	5	νος ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκ κλησιαι των εθνων και την κατ οι	
	5	κον αυτων εκκλησιαν' ασπασασθε	5
		$\epsilon \pi \alpha \iota \nu \epsilon \tau \sigma \nu \tau \sigma \nu \alpha \gamma \alpha \pi \eta \tau \sigma \nu \mu \sigma \sigma$	3
	6	ασπασασθε μαριαμ ητις πολλα εκο	
	7	πιασεν εις ϋμας' ασπασασθε ανδρο	
		νεικον και ϊουνιαν τους συγγενεις μου	10
		και τους συναιχμαλωτους μου οιτινες	
		εισιν επισημοι εν τοις αποστολοις os	
	8	και προ εμου γεγονεν εν $\overline{\chi}\rho\omega'$ ασπασασ θ ε αμπλιατον τον αγαπητον εν $\overline{\kappa}\omega'$	
	9	ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον	15
		ημων εν χρω και σταχυν τον αγαπη	
	10	τον μου ασπασασθε απελλην τον δοκι	
		$μον εν \overline{χρω}$ $ασπασασθε τους εκ των$	
	II	αριστοβουλου ασπασασθε ηρωδιωνα	
		τον συγγ ϵ νην μου $\alpha \sigma \pi \alpha \sigma \alpha \sigma \theta \epsilon$ τους	20

12	[εκ] των ναρκισσου τους οντας εν κω [ασπ]ασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν [τας κο]πιουσας εν κω ασπασασθε περσι [δα την] αγαπητην ητις πολλα εκοπι	
13	[ασεν εν κ] ω ασπασασθε ρουφον τον εγ [λεκτον εν κ] ω και την μητερα	25
14	[αυτου και εμου ασπασασθε ασυγκριτον]	
XVI. 5 6	απ αρχής: απαρχη ασιας: Αχαιας ϋμας: ημας	
7	ανδρονεικον: Ανδρονικον τους συναιχμαλωτους: om τους ος: οι	γε-
8	γονεν: γεγονασιν αγαπητον: add μου	
11	συγγενην: συγγενη	
12	[κο]πιουσας: κοπιωσας	
13	εγ[λεκτον]: εκλεκτον	
	${f M}$	
XVI.	φλεγοντα ερμην ερμαν πατροβαν και	
15	τους συν αυτοις αδελφους $ασπασασθε$	
	φιλολογον και βηρεα και αουλιαν και	
	την αδ ϵ λφην αυτου $$ και ολυμ π αν και	
16	τους συν αυτοις αγιους $ασπασασθε$ αλληλους	5
	εν φιληματι αγιω ασπαζονται ϋμας	
17	αι ϵ κκλησιαι πασαι του $\overline{\chi \rho \nu}$ παρακα $\grave{\lambda} \omega$	
	δε υμας αδελφοι σκοπειν τους τας διχο	
	στασιας και σκανδαλα παρα την διδαχην	
	ποιουντας ην ϋμεις εμαθετε η λεγον	IC
	τας η ποιουντας εκκλεινατε απ αυτων	
18	οι γαρ τοιουτοι τω κω ημων χρω ου δουλευ	
	ουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της	
	χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσιν τας	
19	καρδιας των ακακων η γαρ ϋμων ϋπακοη	15
	ϵ is π a ν tas a ϕ ϵ iκ ϵ το χ αιρ ω ου ν ϵ ϕ υ μ [ι] ν	
	και θελω δε υμας σοφους ειναι <u>ε</u> ις το αγαθον	
20	ακεραιους δε εις το κακον ο δε $\overline{\theta}$ ς $\tau\eta[s]$	
	ειρηνης συντριψει τον σαταναν ϋπο το[v]s	
	$ποδας "υμων εν ταχει η χαρις του \overline{κυ} ημ[ων]$	20
21	τηυ μεθυμων ασπαζεται ϋμας τιμ[οθεος]	
	ο συνεργος μου και λουκιος ϊασων [σωσιπα]	
22	τρος οι συγγενεις μου ασπαζο[μαι υμας]	

εγω τερτιος ο γραψας την [επιστολην]

23 εν κω ασπαζεται υ[μ]ας [γαιος ο ξενος]

[μου και της εκκ]λησι[ας ολης ασπαζεται]

[υμας εραστος ο οικονομος της πολεως]

XVI. 14 ερμην: tr post Πατροβαν

15 βηρεα και αουλιαν: Ιουλιαν Νηρεα αυτοις: add παντας

16 εκκλησιαι πασαι: om πασαι

17 σκανδαλα: pr τα ποιουντας ην ϋμεις εμαθετε η λεγοντας η ποιουντας:

ην υμεις εμαθετε ποιουντας και εκκλεινατε: εκκλινατε

18 ημων: add Ιησου εξαπατωσιν: εξαπατωσι

19 αφεικετο: αφικετο ουν: add το και θελω: om και σοφους: add

μεν

20 τηυ: add Χριστου

21 ασπαζεται: ασπαζονται λουκιος: add και ιασων: add και

MA

και κουαρτος ο αδελφος _____ στιχ λ

XVI. 23 αδελφος: add XVI. 24-27 η χαρις αμην

$\overline{\Pi PO\Sigma} \overline{EB} PAIO \overline{\Upsilon\Sigma}$

I.	I	πολυμερως και πολυτροπως ημων	
		παλαι ο θε λαλησας τοις πατρασίν εν	5
		τοις προφηταις επ εσχατου των ημε	
		ρων τουτων ελαλησεν ημειν εν	
	2	υϊω ον εθηκεν κληρονομον π αν $\overline{\omega}$	
	3	δι ου εποιησεν τους αιωνας ος ων	
		απαυγασμα της δοξης και χαρα	10
		κτηρ της υποστασεως αυτου φερων τε	
		τα παντα τω ρηματι της δυναμεως	
		δι αυτου καθαρισμον των αμαρτιων	
		ποιησαμενος εκαθισεν εν δεξια της	
	4	μεγαλωσυνης εν υψηλοις τοσουτων	15
		κριττων γενομενος αγγελων οσ	
		ω διαφορωτερον παρ αυτους κεκλη	
	5	ρονομηκεν ονομα τινι γαρ ειπεν	
		ποτε των αγγελων τις μου ει συ	
		εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν	20
		[ε]γω εσομαι αυτω εις πατερα και αυ	
	6	$[τος ε]σται μοι εις \overline{υν} οταν δε παλιν$	
		[εισαγαγ]η τον πρωτοτοκον εις την οικου	
		[μενην] λεγει και προσκυνησατωσαν	
	7	[αυτω παντε]ς $αγ[γ]ελοι θυ$ και προς μεν	25
		[τους αγγελους λεγει ο ποιων αγγελους]	
		[αυτου πνα και τους λειτουργους αυτου]	
I.	1	ημων add supra man 2	
I.	I	εσχατου: εσχατων	
	2	$\epsilon \theta \eta \kappa \epsilon \nu$: $\epsilon \theta \eta \kappa \epsilon$ δι ου: add και $\epsilon \pi \sigma \sigma \sigma \epsilon \nu$ τους $\mathrm{ai} \omega \nu \sigma \sigma$	rovs
	_	αιωνας εποιησεν δυναμεως: add αυτου δι αυτου: δι' εαυτου των αμαρτιων ποιησο	
	3	ουναμέως: and αυτου οι αυτου: οι εαυτου των αμαρτιών ποιησο νος: ποιησαμένος των αμαρτιών ημών	tµe-
	4	τοσουτων κριττων: τοσουτώ κρειττων αγγελων: των αγγελων	

 $\epsilon \iota \pi \epsilon \nu$: $\epsilon \iota \pi \epsilon$

MB

ο θς εις τον αιωνα του αιωνος και η ραβδος της ευθυτητος ραβδος της βασιλειας αυτου ηγαπησας δικαιοσυνην και εμεισησας ανομιαν' δια τουτο εχρεισεν σε ο $\overline{\theta}$ s ο $\overline{\theta}$ s σου 5 ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου και συ κατ αρχας $\overline{\kappa\epsilon}$ την γ ην $\epsilon\theta\epsilon$ μελιώσας και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι αυτοι απολουνται συ δε δια ΙI μενεις και παντες ως ϊματιον παλαιω 10 θησονται και ωσει περιβολαιον ελειξει[s] αυτους ως ϊματιον και αλλαγησονται σ[υ] δε ο αυτος ει' και τα ετη σου ουκ εκλειψουσι προς τινα δε των αγγελων ειρηκεν πο τε καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρ[ο]υς 15 σου ϋποποδιον των ποδων σου ουχι παντες εισι λειτουργικα πνα εις διακονιαν απο στελλομενα δια τους μελλοντας κληρονο ΙΙ. ι μειν σωτηριαν δια τουτο δει περισσοτε ρως προσεχειν ημας τοις ακουσθεισι 20 μη ποτε παραρυωμεν ει γαρ ο δι αγγ[ελων] λαληθεις λογος εγενετο βεβαιος κ[αι πα] σα παραβασις και παρακοη $\epsilon \lambda [\alpha \beta \epsilon \nu]$ 3 ενδικον μισθαποδοσιαν $\pi[\omega s \, \eta \mu \epsilon \iota s]$ εκφευξωμε[θα] τηλικα[υτης αμελησαν] 25 [$\tau \epsilon s \ \sigma \omega \tau \eta \rho \iota \alpha s \ \eta \tau \iota$] $s \ \alpha \rho \chi [\eta \nu \ \lambda \alpha \beta o \upsilon \sigma \alpha \ \lambda \alpha \lambda \epsilon \iota \sigma]$ I. 8 και η: om της ευθυτητος: ευθυτητος η αυτου: σου 9 εμεισησας: εμισησας εχρεισεν: εχρισε 12 ελειξεις: ελιξεις ως ιματιον: om 13 ειρηκεν: ειρηκε ΙΙ. Ι προσεχειν ημας: tr παραρυωμεν: παραρρυωμεν $3 \epsilon \kappa \phi \epsilon v \xi \omega \mu \epsilon [\theta \alpha] : \epsilon \kappa \phi \epsilon v \xi o \mu \epsilon \theta \alpha$

МГ

II. θ αι δια του $\overline{\kappa v}$ υπο των ακουσαντ $\overline{\omega}$ 4 εις ημας εβεβαιωθη συνεπιμαρτυ ρουντες του $\overline{\theta v}$ σημειοις τε και τε ρασιν και ποικιλαις δυναμεσιν

EPISTLES OF PAUL

		και πνς αγιου μερισμοις κατα την αυτου	5
	5	θελησιν' ου γαρ αγγελοις ϋπεταξεν	
		την οικουμενην' την μελλουσαν	
	6	περι ης λαλουμεν' διεμαρτυρατο δε	
		που τις λεγων' τις εστιν ανθρωπος οτι	
		μιμνησκη αυτου η υις ανθρωπου οτι	10
	7	επισκεπτη αυτον' ηλαττωσας αυτον	
		βραχυ τι παρ αγγελους' δοξη και τει	
	8	μη εστεφανωσας αυτον' παντα ϋπετα	
		ξας ϋποκατω των ποδων αυτου' εν γαρ	
		τω υποταξαι ουδεν αυτω αφηκεν	15
		ανϋποτακτον' νυν δε ουπω ορωμεν	
	9	αυτω παντα υποτεταγμενα' τον δε	
		βραχυ τι παρ αγγελους ηλαττωμενον	
		βλεπομεν την δια το παθημα του θα	
		νατου' δοξη και τειμη εστεφανωμενο	20
		$ o \pi \omega s $ $ \chi \alpha \rho \iota \tau \iota \overline{\theta \upsilon} $ $ \upsilon \pi \epsilon \rho \pi \alpha \nu \tau \sigma s $ $ \gamma \epsilon \upsilon \sigma \eta$	
	10	[τ] αι θανατου επρεπεν γαρ αυτω δι ον	
		[τα π]αντα και δι ου τα παντα πολλους	
		[υιους ε]ις δοξαν αγαγοντα' τον αρχηγον	
		[της σωτηρι]ας αυτ $[ω]$ μ δια παθηματων	25
	II	[τελειωσαι ο τ]ε γαρ α[γιαζων και οι]	
		[αγιαζομενοι εξ ενος παντες δι ην]	
II.	4	συνεπιμαρτυρουντεs: ε² prim scr sed corr o man 1	
II.	4	τερασιν: τερασι δυναμεσιν: δυναμεσι	
	5	υπεταξεν: υπεταξε	
	6 7	τις: τι τειμη: τιμη αυτον ² : add και κατεστησας αυτον επι τα εργα	των
	8	χειρων σου ουδεν αυτω: αυτω τα παντα ουδεν αφηκεν: add αυτω παντα:	τα
		παντα	
	9	auειμη: $ au$ ιμη $ au$ επρε $ au$ ε $ au$ ε $ au$ ετιμη	
	10	$\mathrm{M}\Delta$	
т			
I.		αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφους	
	12	αυτους καλειν' λεγων απαγγελω το ο	
		νομα σου τοις αδελφοις μου εν μεσω εκ	
	13	κλησιας ϋμνησω σε και παλιν εγω εσο	
		μαι πεποιθως επ αυτω και παλιν ϊδου εγω	5

		τα παιδια κεκοινωνηκεν αιματος και	
		σαρκος' και αυτος παραπλησιως μετεσχ $\overline{\epsilon}$	
		των αυτων ϊνα δια του θανατου καταργη	
		ση τον το κρατος εχοντα του θανατου' του	10
	15	τεστιν τον διαβολον' και απαλλαξη	
		τουτους οσοι φοβω θανατου' δια παν	
	16	τος του ζην ενοχοι ησαν δουλειας' ου γαρ	
		δηπου αγγελων επιλαμβανεται' αλλα	
	17	σπερματος αβρααμ επιλαμβανεται' οθεν	15
		ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοις ομοι	
		ωθηναι' ϊνα ελεημων γενηται και πιστος	
		αρχιερευς' τα προς τον $θν$ εις το ειλασκέσ	
	18	θ at τ as a μ a ρ τ tas τ ou λ a σ ou γ a ρ τ ϵ π o θ ϵ	
		αυτος' πειρασθεις' δυναται τοις πειραζο	20
III.	I	μενοις βοηθησαι' οθεν αδελφοι αγιοι κλη	
		σεως επουρανιου μετοχοι' κατανοησατ[ε]	
		τον αποστολον και αρχιερεα της ομο[λογι]	
	2	as ημων $\overline{\iota \eta \nu}$ $\pi \iota \sigma \tau \circ \nu \circ \nu \tau \alpha' \tau \omega \pi \circ [\iota \eta \sigma \alpha \nu \tau \iota]$	
	3	αυτον ως και $[\mu]$ ωυσης $\epsilon[\nu \ \tau]$ ω οι $[\kappa\omega$ αυτου $\pi\lambda\epsilon\iota]$	25
		[ονο]ς γαρ ουτ[ος δοξ]ης π[αρα μωυσην ηξι]	3
		[ωται καθ οσον πλειονα τιμην του οικου]	
III.	2	vid om ολω, sed fors scrip ολω οικω pro τω οικω	
II.	14	κεκοινωνηκεν: κεκοινωνηκε αιματος και σαρκος και μετεσ $\chi = \frac{1}{2}$ μετεσχε τουτεστιν: τουτεστι	αιματος
	17	ωφειλεν: ωφειλε ειλασκεσθαι: ιλασκεσθαι	
	18	$\pi \epsilon \pi o \theta \overline{\epsilon}$: $\pi \epsilon \pi o \nu \theta \epsilon \nu$	
III.	_	την: Χριστον Ιησουν	
	2	μωυσης: Μωσης εν: add ολώ ουτ[ος δοξ]ης: tr [του οικου]: tr post εχει	
	3	ου τος σος 1/15. Ει (100 ουπου). Ει φοσέ έχει	
		M	
		ME	
III.	4	εχει ο κατασκευασας αυτον' πας	
		γαρ οικος κατασκευαζεται υπο τι	
		νος' ο δε παντα κατασκευασας θς'	
	5	και μωυσης μεν πιστος εν ολω τω	

οικω αυτου' ως θεραπων εις μαρτυ

		ρησιαν και το καυχημα της ελπιδος	
	7	κατασχωμεν' διο καθως λεγει το πνα	10
		το αγιον σημερον εαν της φωνης	
	8	μου αυτου ακουσητε μη σκληρυ	
		νητε τας καρδιας υμων' ως εν τω	
		παραπικρασμω κατα την ημεραν	
	9	του πειρασμου εν τη ερημω ου επειρα	15
		σαν οι πατερες ϋμων εν δοκιμασια	
		και ειδον τα εργα μου τεσσερακοντα	
	10	ετη διο προσωχθισα τη γενεα ταυτη	
		και ειπον αει πλανωνται τη καρδια'	
		αυτοι δε ουκ εγνωσαν τας οδους μου	20
	II	ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευ	
		σονται εις την καταπαυσιν μου	
	12	βλεπετε αδελφοι μη ποτε εσται εν	
		[τινι] υμων καρδια πονηρα απιστιας	
	13	$[εν τω α]ποστηναι απο \overline{\theta}v ζωντος αλ$	25
	J	[λα παρα]κα[λε]ιτε εαυτο[υ]ς καθ εκαστην	
		[ημεραν αχριs] ου $τ[ο σ]η[μερον κα]λει$	
		[ται ινα μη σκληρυνθη τις εξ υμων]	
III.	6	εσμεν: scrip μεν man 1, add εσ supra man 2	
	7	μου post φωνης add man I, del man I et 3	
III.	5	μωυσης: Μωσης	
	6	os: ου ελπιδος: add μεχρι τελους βεβαιαν	
	7	μου: om	
	9	επειρασαν: add με εν δοκιμασια: εδοκιμασαν με τεσσαρακοντα	τεσσερακοντα:
	10	ταυτη: εκεινη	
		М۶	
II.	14	απατη' της αμαρτιας' μετοχοι γαρ του	
	·	χρυ γεγοναμεν' εανπερ την αρχην	
		της ϋποστασεως μεχρι τελους βεβαι	
	15	αν κατασχωμεν' εν τω λεγεσθαι' σημερον	
	J	εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκλη	5
		ρυνητε τας καρδιας ϋμων ως εν τω πα	_
	16	ραπικρασμω' τινες γαρ ακουσαντες παρε	
		πικραναν' αλλ ου παντες οι εξελθοντες	
	17	εξ αιγυπτου δια μωυσεως' τισιν δε προσω	
		χθισεν τεσσερακοντα ετη' ουχι τοις αμαρτη	10

		σασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω'	
	18	τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσεσθαι εις την	
		καταπαυσιν αυτου' ει μη τοις απιστησασιν	
	19	και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελ	
IV.	1	θειν δι απιστιαν' φοβηθωμεν ουν μη	15
		ποτε καταλειπομενης επαγγελιας ει	
		σελθειν εις την καταπαυσιν αυτου' δο	
	2	κη τις εξ ϋμων υστερηκεναι και γαρ εσ	
		μεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι	
		αλλ ουκ ωφελησεν ο λογος της ακοης εκει	20
		νους' μη συνκεκερασμενους τη πιστει	
	3	τοις ακουσασιν εισερχομεθα γαρ εις καταπα[v]	
		σιν οι πιστευσαντες καθως ειρηκεν' ως	
		ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευ[σονται]	
		εις την καταπαυσιν μου καιτοι τ[ων εργων]	25
	4	απο καταβολης κοσμου γενη[θεντων ειρη]	
	•	[κεν γαρ που περι της εβδομης ουτως και]	
		$[κατεπαυσεν ο \overline{\theta}s εν τη ημερα τη εβδομη]$	
777	- ,		
III.	14 16	του χρυ γεγοναμεν: γεγοναμεν του Χριστου μωυσεως: Μωσεως	
	17	τισιν: τισι προσωχθισεν: προσωχθισε τεσσερακοντα: κοντα	τεσσαρα-
	18	τισιν: τισι ωμοσεν: ωμοσε απιστησασιν: απειθησασι	
IV.		συνκεκερασμενους: συγκεκραμενος	
	3	$\epsilon \iota s^1$: add $\tau \eta \nu$	
		MZ	
IV.	5	απο παντων των εργων αυτου και εν	
		τουτω παλιν ει εισελευσονται εις την	
	6	καταπαυσιν μου' επει ουν απολιπεται	
		τινας εισελθειν αυτην και οι προτε	
		ρον ευαγγελισθεντες ουκ εισηλθον	5
	7	δι απιστιαν' παλιν τινα οριζει σημε	
		ρον εν δαυειδ λεγων μετα τοσουτον	
		χρονον καθως προειρηται' εαν της	
		φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε	
	8	τας καρδιας ϋμων' ει γαρ αυτους της κατε	10
		παυσεν ουκ αν περι αλλης ελαλει μετα	
	9	ταυτα' ημερας αρα απολιπεται σαββατισ	
	10	μος τω λαω του $\overline{\theta v}'$ ο γαρ εισελθων εις την	

καταπαυσιν αυτου και αυτος κατεπαυσεν

	$\alpha \pi \sigma \tau \omega \nu \epsilon \rho \gamma \omega \nu \alpha \nu \tau \sigma \nu' \omega \sigma \pi \epsilon \rho \alpha \pi \sigma \tau \omega \nu$	15
II	ιδιων ο θς' σπουδασωμεν ουν εισελθειν	
	εις εκεινην την καταπαυσιν' ϊνα μη εν	
	τω αυτω τις υποδιγματι πεση της απιστι	
12	as ζων γαρ ο λογος του θυ και ενεργης και	
	τομωτερος ϋπερ πασαν μαχαιραν διστο	20
	μον και διικνουμενος αχρι μερισμου	
	$ψυχης$ και $\overline{πνς}$ αρμων $τε$ και μυελων	
	[κ]αι κριτικος ενθυμησεων και εννοιων	
13	[καρδι]ας και ουκ εστιν κτισις αφανης	
	$[\epsilon \nu \omega \pi \iota o] \nu$ αυτου $'$ παντα δ ϵ γυμν α' και τ ϵ τρα	25
	[χηλισμενα] τοις οφθαλμοις αυτου' προς ον	
14	[ημιν ο λογοs] εχον[τ]ες ο[υν] αρχ[ιερεα]	
	[μεγαν διεληλυθοτα τους ουρανους]	
IV. 6	αυτην: pr εις απιστιαν: απειθειαν	
7	f- 11 0 0 A 0 0	τημερον
9	απολιπεται: απολειπεται	
11		
12	. ~ .	
13	εστιν: εστι	
	MH	
IV. 15	$\overline{\iota\eta\nu}$ τον $\overline{\upsilon\nu}$ του $\overline{\theta}\overline{\upsilon}'$ κρατωμέν της ομολογίας ου	
	γαρ εχομεν αρχιερεα μη δυναμενον συνπαθη	
	σαι ταις ασ θ ενειαις ημων' π ε π ειρασμενον δ ε	
	κατα παντα καθ ομοιοτητα χωρις αμαρτιας'	
16	προσερχωμεθα ουν μετα παρρησιας τω θρο	5
	νω της χαριτος ϊνα λαβωμεν ελεος και χαριν	
V. 1	ευρωμεν εις ευκαιρον βοηθειαν' πας γαρ αρ	
	χιερευς εξ ανθρωπων λαμβανομενος' ϋπερ	
	$ανθρωπων$ καθισταται προς τον $\overline{θν}$ ϊνα προσ	
2	φερη δωρα και θυσιας περι αμαρτιων' μετρι	10
2	οπαθειν δυναμενος τοις αγνοουσι και πλα	10
	νωμενοις' επει και αυτος περικειται ασθε	
	νειαν και δι αυτην οφειλει καθως περι του	
3	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	
	λαου' ουτως και περι αυτου προσφερει περ[ι]	
4	αμαρτιων και ουχ εαυτω τις λαμβανει την	15
	τ ειμην αλλα καλουμενος \ddot{v} πο τ [ο] v $\theta v'$ καθωσ π ερ	
5	και ααρων ουτως και ο χρς' ουχ εαυτον εδοξα	

		σεν γενηθηναι αρχιερεα' αλλα ο λαλησας	
		προς αυτον υις μου ει συ εγω σημερον γεγεν	
	6	•• 1	0
		ιερευς επευξ εις τον αιωνα κατα την ταξιν	
	7	$\mu \epsilon \lambda \chi_i \sigma \epsilon \delta \epsilon \kappa'$ os $\epsilon \nu$ τ ais $\eta \mu \epsilon \rho$ ais $\tau [\eta s \sigma a \rho]$	
	·	κος αυτου δεησεις τε και ϊκετηρι[ας προς]	
		τον δυναμενον σωζειν αυτο[ν εκ θανα]	
			5
		[προσενεγκας και εισακουσθεις απο της]	
	8	[ευλαβειας καιπερ ων υς εμαθεν αφ ων επαθεν]	
v.	6	ϊερευς: scrip επευξ man 1, corr supra man 2	
IV.	15	συνπαθησαί: συμπαθησαι πεπειρασμενον: πεπειραμενον	
	16	ελεος: ελεον	
V.		καθισταται: add τα δωρα: add τε περι: υπερ δι αυτην: δια ταυτην ουτως: ουτω αυτου: εαυτου περ[ι]: υπερ	
	3	τειμην: τιμην αλλα: add ο καθωσπερ: καθαπερ ααρων:	
	•	Ααρων	
	5	ουτως: ουτω εδοξασεν: εδοξασε αλλα: αλλ'	
	- 6	ει: om	
		MΘ	
V.	9	την υπακοην' και τελειωθεις εγενετο πα	
		σιν τοις υπακουουσιν αυτω' αιτιος σωτη	
	10	ριας αιωνιου' προσαγορευθεις \ddot{v} πο του $\overline{\theta v}$	
		συ ει αρχιερευς κατα την ταξιν μελχι	
	11	σεδεκ' περι ου πολυς ημειν λογος και δυσ	5
		ερμηνευτος λεγειν' επει νωθροι γεγο	
	I 2	νατε ταις ακοαις' και γαρ οφειλοντες ειναι	
		διδασκαλοι δια τον χρονον' παλιν χρειαν	
		εχετε του διδασκειν ϋμας τινα στοι	
		χεια της αρχης των λογιων του $\theta v'$ και	0
		γεγονατε' χρειαν εχοντες γαλακτος' ου	
	13	στερεας τροφης' πας γαρ ο μετεχων γαλα	
		κτος απειρος λογου δικαιοσυνης' νηπιος	
	14	γαρ εστιν' τελειων δε εστιν η στερεα	
		$ au$ ροφη' των δια την ϵ ξιν τα αισθη	5
		τηρια' $\gamma \epsilon \gamma [v] \mu \nu \alpha \sigma \mu \epsilon \nu \alpha \epsilon \chi o \nu \tau \omega \nu \pi \rho o s$	
VI.	I	διακρισιν καλου τε και κακου' διο αφεν	
		$\tau \epsilon s \tau \sigma \nu \tau \eta[s] \alpha \rho \chi \eta s_{\mu} \tau \sigma \upsilon \overline{\chi} \upsilon \lambda \sigma \gamma \sigma \upsilon' \epsilon \pi \iota \tau \eta \nu$	
		θεμελιοτ[η]τα φερώνεθα' μη παλιν θε	

	3 4	μελιον καταβαλλομενοι μετανοιας απο [ν]εκρων εργων' και πιστεως επι θν' βα [πτι]σμων διδαχην επιθεσεως τε χειρων' [ανασ]τασεως τε νεκρων' και κριματος [αιωνιου] και τουτο ποιησομεν εανπερ [επιτρεπ]η ο θς' αδυνατον γαρ τους [απαξ φωτισθεντας γ]ευσαμενους της	25
•		[δωρεας της επουρανιου και μετοχους]	
V. VI.	II	o λογος: om o man 1, add man 2 φερωνεθα man 1, super ν scrip μ man 2	
v.	9	πασιν: om αυτω: add πασιν	
	10	συ ει: om	
	11	ημειν: ημιν τινα: add τα γαλακτος: add και	
VI.	I		
		διδαχην: διδαχης	
	4	γ]ευσαμενους: add τ ε	
		N	
VI.	5	γ ενη θ εντας $\overline{\pi \nu s}$ α γ ιου' και καλον γ ευ σ αμε	
	-	νους θυ ρηματος' δυναμις τε μελλοντος	
	6	αιωνος' και παραπεσοντας παλιν ανα	
		καινιζειν εις μετανοιαν' αναστρες	
		ϵ auτους τον \overline{v} του $\overline{\theta v}$ και παραδιγματι	5
	7	ζοντας' γη γαρ η πιουσα τον επ αυτης	
	·	ερχομενον πολλακις ΰετον' και τικτουσα	
		βοτανην ευθετον' εκεινοις' δι οις και γε	
		ωργειται μεταλαμβανει ευλογιας απο του	
	8	$\frac{\overline{\theta v'}}{\theta v'}$ $\epsilon \kappa \phi \epsilon \rho o v \sigma a \delta \epsilon \ a \kappa a v \theta a s \kappa a v \tau \rho i \beta o$	10
		λους αδοκιμος και καταρας' εγγυς' ης	
	9	το τελος εις καυσιν' πεπισμεθα δε περι	
		ϋμων αγαπητοι' τα κρισσονα και εχομε	
	10	να σωτηριας' ει και ουτως ελαβομεν ου	
		γαρ αδικος ο $\overline{\theta s}$ $\epsilon \pi \iota \lambda \alpha \theta \epsilon \sigma \theta \alpha \iota \tau \sigma \upsilon \epsilon \rho \gamma \sigma \upsilon$	15
		ϋμων' και της αγαπης ην ενεδειξασθε	
		εις το ονομα αυτου' διακονησαντες τοις	
	11	αγιοις και διακονουντες επιθυμουμεν	
		εκαστον ϋμων την αυτην δεικνυσθαι	
		σπουδην προς την πληροφοριαν της	20
	12	$\epsilon \lambda \pi \iota \delta \circ \circ \alpha \chi \rho \iota \tau \epsilon \lambda \circ \circ \circ \circ \iota \gamma \circ \alpha \mu \eta \nu \omega [\theta] \rho \circ [\iota \gamma \epsilon]$	20
	14	chinos athe remos are this halfalipole let	

HEBREWS

		νησθε' μειμηται δε των δια π ι[στεως]	
		και μακροθυμιας κληρονομ[ουντων]	
	13	τας επαγγελιας' τω γαρ α[βρααμ επαγ]	
		$[\gamma ειλαμενος ο \overline{\theta s} επει κατ ουδενος]$	25
VI.	. 6	$\epsilon \alpha v \tau o v s$ man 1; super v^2 scrip ι man 2 et del v	
VI.	. 5	ρηματος: ρημα	
	6	αναστρες: ανασταυρουντας παραδιγματιζοντο τας	ις: παραδειγματιζον-
	7	ερχομενον πολλακις: πολλακις ερχομενον οις:	
	9	πεπισμεθα: πεπεισμεθα κρισσονα: κρειττονα	ουτως: ουτω ελα-
	10	βομεν: λαλουμεν και ¹ : add του κοπου ην: ης	
	II	εκαστον: pr δε δεικνυσθαι: ενδεικνυσθαι	
	12	μειμηται: μιμηται	
		NA	
VI.		ειχε μειζονος ομοσαι' ωμοσε κα	
	14	θε εαυτου λεγων' ει μην ευλογων	
		ευλογησω σε' και πληθυνων πλη	
	15	$\theta v \nu \omega \sigma \epsilon'$ και ουτω μακροθυμησας	
	16	επετυχεν της επαγγελιας' ανθρωποι	5
		γαρ κατα του μειζονος ομνυουσιν'	Ĭ
		και πασης αντιλογιας αυτοις πέρας εις	
	17	βεβαιωσιν' ο ορκος εν ω περισσοτερον'	
	-,	ο θε βουλομενος επιδειξαι τοις κληρο	
		νομοις της επαγγελιας' το αμεταθετον	10
		της βουλης αυτου' εμεσειτευσεν ορκω'	
	18	ϊνα δια δυο πραγματων αμεταθετων'	
	10	$\epsilon \nu$ ois αδυνατον ψευσασθαι τον $\overline{\theta} \nu'$ ισχυ	
		ραν παρακλησιν εχωμεν' οι καταφυγον	

		τες κρατησαι της προκειμενης ελπιδος'	15
	19	ην ως αγκυραν εχομεν' της ψυχης	
		ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερ	
		χομενην εις το εσωτερον του κατα	
	20	πετασματος οπου προδρομος ϋπερ	
		ημων εισηλθεν της κατα την ταξιν	20
****		μελχισεδεκ' αρχιερευς γενομενος	
VII.	I	[εις] τον αιωνα' ουτος γαρ μελχισεδεκ	
		[βασιλ]ευς σαμουηλ ιερευς του θυ του	
		[υψιστου] ο συναντησας τω αβρααμ	

25

[υποστρεφο]ντι απο της κοπης των

	2	[βασιλεων και ευλογησας αυτον ω]	
VII.	I	σ αμουηλ man 1; corr σ αλημ man 3 τ ω αβρααμ man 1; del τ ω met 3	an 2
VI.	13	καθε εαυτου: καθ' εαυτου	
	14		
	16 17 18	ο θε βουλομενος: βουλομενος ο Θεος εμεσειτευσεν: εμεσιτευσεν	r
VII.			
		NB	
VII.		και δεκατην ΄ απο παντος αυτω εμερισεν	
		αβρααμ' πρωτον μεν ερμηνευομενος	
		βασιλευς δικαιοσυνης' επειτα βασιλευς	
		σαμουηλ os εστιν βασιλευς ειρηνης'	
	3	απατωρ αμητωρ αγενεαλογητος μητε	5
		αρχην ημερων μητε ζωης τελος εχων'	
		αφομοιωμενος δε τω $\overline{v\omega}$ του $\overline{\theta v}'$ μενει	
	4	ϊερευς εις το διηνεκες θεωρειτε δε πη	
		λικος ουτος' ω δεκατην αβρααμ εδωκεν	
	5	ϵ κ των ακροτινιων $^\prime$ ο πατριαρχης $^\prime$ και οι	IC
		μεν εκ των υϊων λευει την ϊερατειαν	
		λαμβανοντες' εντολην εχουσιν αποδε	
		κατοιν τον λαον κατα τον νομον' τουτ εστῖ	
		τους αδελφους αυτων' καιπερ εξεληλυθοτας	
	6	εκ της οσφυος αβρααμ΄ ο δε μη γενεαλογού	15
		μενος εξ αυτων δεδεκατωκεν αβρααμ'	
		και τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογ[ηκεν]	
	7	∖χωρις δε πασης αντιλογιας το ελαττον [υπο]	
	8	του κριττονος ευλογειται $^\prime$ και ωδε με $[u$ δε $]$	
		καδας αποθνησκοντες ανθρωποι $\lambda \alpha [\mu \beta \alpha]$	20
		νουσιν' εκει δε μαρτυρουμενος οτι ζ[η]	
	9	και ως επος ειπειν δι αβρααμ και λε[υει]	
	10	ο δεκαδας λαμβανων δεδεκατωτ[αι ετι]	
		γαρ εν τη οσφυει του πατρος' η[ν οτε συνην]	
	11	τησεν αυτω $μελχ[ισ]εδε[κ'$ $ει$ $μεν$ $ουν$ $τε]$	25
		[λειωσις δια της λευιτικης ιερωσυνης]	
VII.	2	σαμουηλ man 1; corr σαλημ man 3	
	7	notae duae ante χωρις add man 2	

HEBREWS

		·	
VII.	2	παντος αυτω: παντων ϵ πειτα: add δε και σαμουηλ: Σαλημ ϵ στιν: ο ϵ στι	os
	3	αφομοιωμενος: αφωμοιωμενος	
	4	ω: add και ακροτινιων: ακροθινιων	
	5	λευει: Λ ευι αποδεκατοιν: αποδεκατουν τουτ εστ $\bar{\imath}$: τουτεστι	
	6	δεδεκατωκεν: δεδεκατωκε αβρααμ: pr τον	
	7	κριττονος: κρειττονος	
	8	[δε]καδας: δεκατας οσφυει: οσφυι $μελχ[ισ]$ εδε[κ]: pr ο	
	10	codect. codet Manification by o	
		$N\Gamma$	
VII.		ην ο λαος επ αυτης νενομοθετηται'	
		τις ετι χρεια κατα την ταξιν μελ	
		χισεδεκ ετερον ανιστασθαι ϊερεα'	
		και ου κατα την ταξιν ααρων λε	
	12	γεσθαι' μετατιθεμενης γαρ της	5
	12	ϊερωσυνης εξ αναγκης και νομου	5
		μεταθεσιν γεινεσθαι' εφ ον γαρ λεγε	
	13		
		ται ταυτα' φυλης ετερας μετεσχεν	
		αφ ης ουδεις προσεσχεν τω θυσιαστη	
	14	ριω' προδηλον γαρ οτι εκ ιουδα ανα	10
		τεταλκεν ο κς ημων' εις ην φυλην'	
		περι ϊερεων μωυσης ουδεν ελαλη	
	15	σεν' και περισσοτερον ετι κατα	
		δηλον εστιν ει κατα την ομοιοτητα	
		μελχισεδεκ ανιστασθαι ϊερευς	15
	16	[ετ]ερος' ου κατα νομον εντολης σαρ	
		[κι]νης γεγονεν αλλα κατα δυναμιν	
	17	[ζ]ωης ακαταλυτου μαρτυρειται γαρ	
		$[\sigma \tau \iota]$ $\sigma \upsilon$ $\epsilon \iota$ $\iota \epsilon \rho \epsilon \upsilon s$ $\epsilon \iota s$ $\tau \sigma \upsilon$ $\alpha \iota \omega \upsilon \alpha'$ $\kappa \alpha \tau \alpha$ $\tau \overline{\eta}$	
	18	[τα]ξιν μελχισεδεκ' αθετησις γαρ	20
		[γι]νεται προαγουσης εντολης δια το	
	19	[αυ]της ασθενες και ανωφελες' ου γαρ	
	* 7	[ετελει]ωσεν ο νομος' επεισαγωγη δε	
		[κρειττονος] ελπιδος δι ης εγγιζομεν	
	20		0.5
	20	[τω θω και καθ οσον ου] χωρις ορκώ	25
VII.	11	ααρων: scrip αρων man 1; corr ααρων man 1	
VII.	ΙI	λαος: add γαρ αυτης: αυτη νενομοθετηται: νενομοθετητο	
	12	μεταθεσιν γεινεσθαι: μεταθεσις γινεται	
	13	μετεσχεν: μετεσχηκεν προσεσχεν: προσεσχηκε	

VII.

	14	εκ: εξ ϊερεων: ιερωσυνης μωυσης: Μωσης ελαλησεν: ελαλησε	ουδεν: tr ante π ερι
	15	ανιστασθαι: ανισταται	
	16	ου: pr os σαρ[κι]νης: σαρκικης	
	17	μαρτυρειται: μαρτυρει ει: om	
		${ m N}\Delta$	
II.		μοσιας εισιν ϊερεις' οι μεν γαρ χωρις ορ	
	21	κωμοσιας γεγονοτες' ο μετ ορκωμοσιας	
		δια του λεγοντος προς αυτον ωμοσεν κς	
		και ου μεταμεληθησεται συ ει ϊερευς	
	22	εις τον αιωνα' κατα τοσουτο κριττονος	5
	23	διαθηκης γεγονεν εγγυος $\overline{\iota\eta s}'$ και οι	
		μεν πλειονες εισιν γεγονοτες ϊερεις	
		δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενει'	
	24	ο δε δια το μενειν αυτον εις τον αιω	
		να απαραβατον εχει την ϊερωσυνην'	10
	25	οθεν σωζει εις το παντελες' δυναται	
		τους προσερχομένους δι αυτου τω $\overline{\theta \omega}$	
		παντοτε ζων εις το εντυγχανειν	
	26	ϋπερ αυτων' τοιουτος γαρ ημειν	
		και επρεπεν αρχιερευς οσιος ακακος	15
		αμιαντος κεχωρισμενος απο των	
		αμαρτωλων και υψηλοτερος των	
	27	ουρανων γενομενοs os ουκ εχει	
		κα θ ημεραν αναγκην $^\prime$ ωσ π ερ οι αρ	
		χιερεις προτερον υπερ των ϊδιων	20
		αμαρτιων αναφερειν επειτα των	
		του λαου' τουτο γαρ εποιησεν απαξ	
	28	ϵ αυτον ανενεγκας' ο νομο[ς γαρ αν $\dot{\theta}$ ρω]	
		[πους καθιστησιν α]ρχιερ[εις εχοντας]	
		[ασθενειαν ο λογος δε της ορκωμοσιας]	25
VII.	25	και om man 1; add supra man 2	
VII.	20	εισιν ϊερεις: tr post ορκωμοσιας ²	
	21	ταξιν Μελχισεδεκ	αιωνα: add κατα την
	22	τοσουτο κριττονος: τοσουτον κρειττονος	
	23		
	25 26	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	
		The state of the s	

27 αμαρτιων: add θυσιας απαξ: εφαπαξ

NE

		της μετα τον νομον υϊον εις τον αιωνα	
VIII.	1	τετελειωμενον' κεφαλαιον δε επι τοις	
		λεγομενοις τοιουτον εχομεν αρχιε	
		ρεα ος εκαθισεν εν δεξια του θρονου	
		της μεγαλωσυνης εν τοις ουρανοις	1
	2	των αγιων' λειτουργος γαρ και της	
		σκηνης της αληθεινης ην επηξεν	
	3	κς ουκ ανθρωποίς πας γαρ αρχιερευς	
		εις το προσφερειν δωρα τε και θυσιας	
		καθισταται' οθεν αναγκαιον εχειν τι'	10
	4	και τουτον ο προσενεγκη' ει μεν ουν	
		ην επι γης ουδ αν ην ϊερευς' οντων	
		των προσφεροντων κατα νομον τα	
	5	δωρα' οιτινες ϋποδιγματι και σκια	
		λατρευουσιν των επουρανιων' καθως	15
		κεχρηματισται μωυση μελλων επι	
		τελειν την σκηνην' ορα γρα φησει παν	
		τα κατα τον τυπον τον διχθεντα σοι	
	6	εν τω ορει' νυν δε διαφωρωτερας τε	
		τυκεν λειτουργιας οσω και κριτ'τονος	20
		διαθηκης εστιν μεσειτης ητις επι	
		κριτ'τοσιν επαγγελιαις νενομοθε	
	7	[τ]ηται ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμεμ	
		[πτος ο]υκ αν δευτερας εζητειτο' τοπος	
	8	[μεμφομ]ενος γαρ αυτοις λεγεί κς και	25
		$[\sigma \upsilon \nu au \epsilon \lambda \epsilon \sigma \omega]$ $\epsilon \pi \iota \ au o [\nu \ o \iota \kappa o \nu \ \iota \sigma \rho \alpha \eta \lambda \ \kappa \alpha \iota]$	
		lacuna, one leaf, VIII. 8 to IX. 10	
VIII.	2	$a\nu\theta$ $o\omega\pi$ $o\iota$ s man 1: del ι man 2	

- - 5 γρα man I, corr γαρ man 3 φησει man I; corr φησιν man 2
 - 6 νυν man 1; add ι man 2 (i.e. νυνι)
 - 8 post λεγει superscr s man 2; non litt vid sed nota ad marg referens
- VIII. 2 $\gamma \alpha \rho$: om $\alpha \lambda \eta \theta \epsilon \iota \nu \eta s$: $\alpha \lambda \eta \theta \iota \nu \eta s$ $\overline{\kappa s}$: o $K \nu \rho \iota \sigma s$ $\kappa \alpha \iota$
 - 4 ουν: γαρ οντων: add των ιερεων νομον: τον νομον
 - 5 υποδιγματι: υποδειγματι λατρευουσιν: λατρευουσι μωυση: $\mathbf{M}\omega$ σης φησιν: φησι: add ποιησης διχθεντα: δειχθεντα
 - 6 διαφωρωτέρας τετυχέν: διαφορωτέρας τέτευχε κριτ'τονός: κρείττονος διαθηκης εστιν: εστι διαθηκης μεσειτης: μεσιτης κριτ'τοσιν: κρειττοσιν
 - 8 λεγει: add ιδου ημεραι ερχονται λεγει

NH

IX.	10	διαφοροις βαπτισμοις δικαιωματα σαρ	
		κος' μεχρι καιρου διορθωσεως επικει	
	11	μενα' χρς δε παραγενομενος αρχι	
		ερευς των γεναμενων αγαθων δια	
		της μειζονος και τελειοτερας σκηνης	5
		ου χειροποιητου τουτ εστιν ου ταυ	
	12	της της κτισεως ουδε δι αιματος	
		τραγων και μοσχων' δια δε ϊδιου	
		αιματος εισηλθεν εφαπαξ εις τα	
		αγια αιωνια λυτρωσίν ευραμενος'	10
	13	ει γαρ το αιμα τραγων και ταυρων και	
		σποδος δαμαλεως ραντιζουσα τους	
		κεκοινωμενους αγιαζει προς την	
	14	της σαρκος καθαρότητα ποσω μαλλον	
		το αιμα του χρυ ος δια πνευματος αιω	15
		νιου εαυτον προ[σ]ηνεγκεν αμωμον	
	15	$ au\omega$ $\overline{\theta}\omega$ $\dot{\tau}\dot{\omega}$ ζ $\dot{\omega}\dot{\nu}\dot{\tau}\dot{\iota}$ και δια τουτου δια $\theta\eta$	
		κης καινης μεσειτης εστιν' οπως θα	
		νατου γενομενου ε <u>ι</u> ς απολυτρωσιν	
		των επι τη πρωτη διαθηκη παρα	20
		βασεων' την επαγγελιαν λαβωσιν	
		οι κεκλημενοι της κληρονομιας αί[ω]	
	16	νιου' οπου γαρ διαθηκη θανατ[ον]	
		αναγκη φερε[σθαι] του δια[θεμενου]	
	17	[διαθηκη γαρ $\epsilon \pi \iota$ νεκροις βε β αια $\epsilon \pi \epsilon \iota$]	25
		[μη ποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος]	
IX.	14	τω ζωντι man 1; del man 2; superscr notam ad marg referentem mar ubi pars omissa addita esse vid	1 3,
IX.	10	βαπτισμοις: add και δικαιωματα: δικαιωμασι	
	II	γεναμενων: μελλοντων	
	12 13	ϊδιου: του ιδιου αιωνια: αιωνιαν τραγων και ταυρων: ταυρων και τραγων	
	14	τω $\theta \omega$: add καθαριεί την συνείδησιν υμών απο νέκρων εργών εις	το
		λατρευειν Θεω ζωντι	
	15	τουτου: τουτο μεσειτης: μεσιτης κληρονομιας $\alpha_i[\omega]$ νιου: tr	

NΘ

ΙΧ. 18 οθεν ουθ η πρωτη χωρις αιματος εν 19 κεκενισται' λαληθεισης γαρ πασης

		της εντολης κατα τον νομον ϋπο	
		μωυσεως παντι τω λαω λαβων το αι	
		μα των μοσχων μεθ υδατος και	5
		εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο δε	
		το βιβλιον και παντα τον λαον εραν	
	20	τισεν λεγων τουτο το αιμα της διαθη	
	21	κης ης ενετειλατο προς \ddot{v} μας και την	
		σκηνην τε και παντα τα σκευη της	O
		λειτουργιας τω αιματι ομοιως εραντισε αιματι και σχεδον εν νεκρω παντα καθαρι	
	22	ζεται κατα τον νομον και σχέδον	
		χωρις αιματος εκχυσιας' ου γεινεται	
	23		5
		διγματα των εν τοις ουρανοις του	
		το[ιs] καθαριζεσθαι' αυτα δε τα	
		επουρανία κριττοσί θυσίαις παρα	
	24	ταυταις' ου γαρ εις χειροποιητα εισηλθε	
			0
		αλλ εις αυτον τον ουρανον νυν $\frac{\epsilon \mu}{\theta \nu}$ φανισθηναι τω προσωπου του $\frac{\partial}{\partial \nu}$	
	25	$[v]\pi$ ερ ημων' ουδε ινα πολλακις προσ	
		[φερ]η αυτος ωσ $περ$ ο αρχιερευς ει	
		$[\sigma\epsilon\rho\chi\epsilon\tau\alpha]$ ι εις τα αγια καθ ενιαυτον αιμα 2	5
	26	[τι αλλοτρι]ω' επει εδει αυτον πολλα	
		lacuna, 9 leaves, Hebrews IX. 26 to I Cor. II. 3	
IX.	20	$o \overline{\theta}s$ om man 1; add supra man 2	
	22	νεκρω scr man 1; corr supra αιματι man 1 και σχεδον man 1; de man 2	ì.
	24	$\pi \rho \sigma \sigma \omega \pi \sigma \sigma$ man 1; super $\sigma \sigma$ scr σ man 2	
	25	om εν man 1; add supra man 2	
IX.	. 18	ουθ: ουδ' ενκεκενισται: εγκεκαινισται	
	19	της εντολης: om της τον νομον: om τον μοσχων: add και τραγω	ν
		μεθ: μετα δε: τε εραντισεν: ερραντισε	
	21	τε: δε εραντισε: ερραντισε	
	22	και σχέσον: και αιματος εκχυσίας: αιματεκχυσίας γείνεται αφε σεις: γινεται αφέσις	
	23	υποδιγματα: υποδειγματα κριττοσι: κρειττοσι ταυταις: ταυτας	
	24		
	25		
	26	NONNA. NONNANS	

[ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α]

$^{ m OH}$

• •	
και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ου	
δειξει πνς και δυναμεως ινα η πι	5
and the control of th	
· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	
•	
	10
11 1 1	
θυ σοφιαν εν μυστηριω την	
αποκεκρυμμενην ην προωρι	
$σεν ο \overline{\theta s} = προ των αιωνων εις δοξαν$	
ημων ην ουδεις των αρχοντων	15
του αιωνος τουτου εγνω ει γαρ εγνω	
σ αν ουκ αν τον $\overline{\kappa \nu}$ της δοξης αυτ $\overline{\omega}$	
ε στρα ν αλλα καθως γεγραπται α ο	
$\phi \theta$ αλμος ουχ ειδεν και ους ουκ η	
κουσεν και επι καρδιαν ανου	20
ουκ ανε β η α ητοιμασεν ο θ s τοις	
αγαπωσιν <u>α</u> υτον ημειν γαρ απε	
• • • •	
• • • • •	25
[του ανθρωπου το εν αυτω ουτως]	
post πνευματ[os] vid om αυτου	
·	
ημειν: ημιν γαρ: δε απεκαλυψεν ο $\overline{\theta s}$: ο Θεος απεκαλυψε ματ[οs]: add αυτου εραυν[α]: ερευνα	πν€υ-
	και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ου κεν πείθοις σοφίας αλλα εν απο δείξει πνς και δυναμεως ινα η πι στις ϋμων μη η εν σοφία ανθρωπω αλλ' εν δυναμεί θυ σοφίαν δε λαλουμεν εν τοις τελείοις σοφία δε ου του αιωνος τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνος τουτου των καταργουμενων αλλα λαλουμεν θυ σοφίαν εν μυστηριω την αποκεκρυμμενην ην προωρι σεν ο θς προ των αιωνων εις δοξαν ημων ην ουδείς των αρχοντων του αιωνος τουτου εγνω ει γαρ εγνω σαν ουκ αν τον κν της δοξης αυτω εστραν αλλα καθως γεγραπται α ο φθαλμος ουχ είδεν και ους ουκ η κουσεν και επι καρδιαν ανου ουκ ανεβη α ητοιμασεν ο θς τοις αγαπωσιν αυτον ημειν γαρ απε καλυψεν ο θς δια του πνευματ[ος] τ[ο] γαρ πνευμα παντα εραυν[α] [κ]αι τα βαθη του θυ τις [γαρ οιδεν] [ανων τ]α του ανου το εν αυτω ουτως] ρος πνευματ[ος] νία οπ αυτου σοφίας: ανθρωπου το εν αυτω ουτως] ρος πνευματ[ος] νία οπ αυτου συς είδεν: οικ είδε ηκουσεν: ηκουσε ανακαλυψεν ο θς: ο θεος απεκαλυψεν ο θς: ο θεος απεκαλυψεν ημειν: ημιν γαρ: δε απεκαλυψεν ο θς: ο θεος απεκαλυψεν ο θς: ο θεο

0θ

11.		και τα του θυ ουδεις εγνωκεν ει μη	
	12	το $\overline{\pi\nu a}$ του $\overline{\theta v}$ ημεις δε ου το $\overline{\pi\nu a}$ του	
		κοσμου ελαβομεν αλλα το πνα το	
		ϵ κ του $\overline{\theta}$ υ $\ddot{\upsilon}$ να $\ddot{\upsilon}$ δωμ ϵ ν τα υ πο του $\overline{\theta}$ $\ddot{\upsilon}$	
	13	χαρισθεντα ημειν α και λαλουμεν	5
		ουκ εν διδακτοις ανθρωπινης σοφι	
		as λογοις αλλ $\epsilon \nu$ διδακτοις $\overline{\pi \nu s}$ $\pi \nu \epsilon \upsilon$	
		ματικοις πνευματικα συνκρεινον	
	14	τες ψυχικος δε ανος ου δεχεται τα του	
		$\overline{\pi \nu s}$ του $\overline{\theta v}$ μωρια γαρ αυτω $\epsilon \sigma \tau \iota \nu$	10
		και ου δυναται γνωναι οτι πνς ανα	
	15	κρινεται ο δε $\overline{\pi \nu s}$ ανακρινει τα π αν	
		τα αυτος δε ϋπ ουδενος ανακρεινε	
	16	ται τις γαρ εγνω νουν κυ ος συμβιβα	
		σει αυτον ημεις δε νουν χρυ εχομεν	15
III.	1	καγω αδελφοι ουκ ηδυνηθην λα	
		λησαι \ddot{v} μειν ως $\overline{\pi v}$ ς αλλ ως σαρκι	
	2	νοις ως νη π ιοις εν $\overline{\chi \rho \omega}$ γαλα \ddot{v} μας	
		εποτισα ου βρωμα ουπω γαρ εδυ	
		νασθε αλλ ουδε νυν δυνασθε	20
	3	ετι γαρ σαρκικοι εστε οπου γαρ εν	
		υμειν ζηλος και ερις και διχοστασι	
		αι ουχι σαρκινοι εστε και κατα	
	4	ανον περιπατειτε οταν γαρ λεγη	
		[τ]μς εγω μεν ειμι παυλου ετερος	25
		$[\delta\epsilon\ \epsilon\gamma\omega\ \alpha]$ πολλω ουκ $\alpha\nu\theta\rho\omega$ ποι $\epsilon\sigma\tau[\epsilon]$	
	5	[τις ουν] $εστιν$ $απολλως τις δε ε[στιν]$	
		At least one line lost	
		lacuna, 28 leaves, I Cor. III. 5 to II Cor. IX. 7	
TT			
11.		εγνωκεν: οιδεν ϊδωμεν: ειδομεν ημειν: ημιν	
	13	$\overline{\pi \nu s}$: add Αγιου συνκρεινοντεs: συγκρινοντεs	
	14	εστιν: εστι	
TIT	15	τα παντα: μεν παντα ανακρεινεται: ανακρινεται	
III.	. I 2	καγω: και εγω ϋμειν: υμιν σαρκινοις: σαρκικοις εποτισα: add και εδυνασθε: ηδυνασθε ουδε: ουτε ετι	
	3	υμειν: υμιν σαρκινοι: σαρκικοι	
	4	ουκ ανθρωποι: ουχι σαρκικοι	
	5	$\epsilon \sigma \tau \iota \nu \ a \pi \circ \lambda \lambda \omega s \ \tau \iota s \ \delta \epsilon \ \epsilon [\sigma \tau \iota \nu \ \pi a \upsilon \lambda \circ s] \colon \epsilon \sigma \tau \iota \ \Pi a \upsilon \lambda \circ s \ \tau \iota s \ \delta \epsilon \ A \pi \circ \lambda \lambda \omega s$	

[$\Pi PO\Sigma KOPIN\Theta IOT\Sigma B$]

PΛ5

IX.	8	γ αρ δοτην α γ α π α ο $\overline{\theta}$ ς δυνατει δε ο $\overline{\theta}$ ς	
		πασαν χαριν περισσευσαι εις υμας	
		ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκι	
		αν εχοντες περισσευητε εις παν εργον	
	9	αγαθον καθως γεγραπται εσκορπισεν	5
		εδωκεν τοις πενεσιν η δικαιοσυνη αυτου	
	10	μενει εις τον αιωνα ο δε επιχορηγων	
		σπορον τω σπειροντι και αρτον εις βρω	
		σιν χορηγησει και πληθυνει τον σπορον	
		υμων και αυξησαι τα γενηματα της	10
	II	δικαιοσυνης υμων εν παντι πλουτιζο	
		μενοι εις πασαν απλοτητα ει τις κατεργα	
	12	ζεται δι ημων ευχαριστιαν τω $\overline{\theta}$ ω οτι η	
		διακονια της λειτουργιας ταυτης ου μονον	
		εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των	15
		αγιων αλλα και περισσευουσα δια πολλων	
	13	ϵ υχαριστιαν τω $\overline{\theta\omega}$ δια της δοκιμης της	
		διακονιας ταυτης δοξαζοντες τον $\overline{\theta \nu}$	
		επι ϋποταγη της ομολογιας ϋμων εις το	
		ευαγγελιον του χρυ και απλοτητι της	20
	14	κοινωνιας εις αυτους και εις παντας και	
		αυτων δεησει ϋπερ ϋμων επιποθουντων	
		ημας δια την υπερβαλλουσαν χαριν	
	15	$ au o v \overline{\theta v} = \epsilon \phi \eta \mu \epsilon v \chi \alpha \rho i s \tau \omega \overline{\theta \omega} \epsilon \pi i [\tau \eta \alpha \nu \epsilon \kappa]$	
Χ.	I	διηγητω αυτου $δωρεα$ αυ $[το]$ ς $δ[ε$ $εγω]$	25
		$\pi \alpha v \dot{\lambda}[os] \ \pi \dot{\alpha}[\rho \alpha] \dot{\kappa} \dot{\alpha}[\lambda] \omega \ \ddot{v} \mu[\alpha] s \ \delta \dot{\iota}[\alpha \ \tau \eta s \ \pi \rho \alpha o \tau \eta \tau os]$	
		[και επιεικειας του $\overline{\chi}\rho v$ os κατα προσω]	
		[πον μεν ταπεινος εν υμιν απων δε θαρρω]	
IX.	. 8	δυνατει: δυνατος αυταρκιαν: αυταρκειαν	
	9	εδωκεν: εδωκε πενεσιν: πενησιν	
	10	σπορον: σπερμα χορηγησει: χορηγησαι πληθυνει: πληθυναι	$\gamma \epsilon \nu \eta$ -
	11	ματα: γεννηματα ει τις: ητις	
	12	εστιν: εστι ευχαριστιαν: ευχαριστιων	
	13	$\ddot{\upsilon}\pi o \tau \alpha \gamma \eta$: pr $\tau \eta$	

14 ημας: υμας ημειν: υμιν

15 $\chi \alpha \rho \iota s$: add $\delta \epsilon$

$P\Lambda Z$

X. εις υμας δεομαι δε το μη παρων θαρ ρησαι τε πεποιθησει η λογιζομαι τολ μησαι επι τινας τους λογιζομενους ημας ως κατα σαρκα περιπατουντας εν σαρκι γαρ περιπατουτάς ου κατα 5 4 σαρκα στρατευομέθα τα γαρ οπλα της στρα τειας ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θω προς καθαιρεσιν οχυρωματων λογισμους καθαιροντές και παν υψω μα επαιρομένον κατα της γνωσέως 10 του θυ και αιχμαλωτιζοντες παν νο $ημα εις την \ddot{υ}πακοην του <math>\overline{χρυ}$ και εν ετοιμω εχοντες εκδικησαι πασαν παρα κοην οταν πληρωθη υμων^ηυπακοη τα κατα προσωπον βλεπετε ει τις 15 πεποιθεν εαυτων χρυ ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν εφ εαυτου οτι κα 8 $\theta \omega s$ autos o $\overline{\chi \rho s}$ outws kai $\eta \mu \epsilon i s$ $\epsilon \alpha \nu$ γαρ περισσοτερον τι καυχησωμαι καυχησομαι περι της εξουσιας ημ $\overline{\omega}$ 20 ης $\epsilon \delta \omega \kappa \epsilon \nu$ ο $\overline{\kappa s}$ $\epsilon \iota s$ οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν ϋμων ουκ αισχυν [θη]σομαι "iνα μη δοξω ως αν εκφοβειν 10 [υμας] δια των επιστολων οτι αι επι [στολαι φη]σ[ι]ν βαρειαι και ϊσχυραι η δε 25 $[\pi αρουσια]$ του σωματος ασθένης και [ο λογος εξουθενημενος] του[το] λο [γιζεσθω ο τοιουτος οτι οιοι εσ] [μεν τω λογω δι επιστολων αποντες] X. 3 $\pi\epsilon\rho\iota\pi\alpha\tau\sigma\sigma\tau$ man 1; super α^2 scr ϵ man 2 6 η ante υπακοη om man 1; add supra man 2 Χ. 2 τε: τη 5 καθαιροντες: καθαιρουντες 8 $\epsilon \alpha \nu \gamma \alpha \rho$: $\epsilon \alpha \nu \tau \epsilon \gamma \alpha \rho \kappa \alpha \iota \kappa \alpha \nu \chi \eta \sigma \sigma \mu \alpha \iota$: om κs : add $\eta \mu \iota \nu$ 10 οτι αι: add $\mu \in \nu$ [φη]σ[ι] ν : φησι

$P\Lambda H$

Χ.	12	τοιουτοι και παροντες τω εργω ου γαρ τολ
		μωμεν ενκρειναι εαυτους τισι των
		εαυτους συνϊσταντων αλλα αυτοι
		εν εαυτοις εαυτους νεκρουντες εαυ
	13	τους εαυτοις ου συνιασιν ημεις δε 5
		ουκ εις τα αμετρα καυχησομεθα αλλα
		κατα το μετρον του κανονος ου εμε
		ρισεν ημειν ο $\overline{\theta}$ s μ ετρου εφεικεσ θ αι
	14	αχρι και ϋμων ου γαρ μη ως εφεικνου
		μενοι εις ϋμας ϋπερεκτεινομεν εαυτους
		αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω
	15	$\epsilon \nu \alpha \gamma \gamma \epsilon \lambda \iota \omega \tau o \nu \sqrt{\chi \rho \nu}$ our $\epsilon \iota s \tau \alpha^{\alpha} \mu \epsilon \tau \rho \alpha$
		καυχωμενοι εν αλλοτριοις κοποις
		ελπιδα δε εχοντες αυξανομενης
		της πιστεως υμων εν ϋμειν μεγαλυν
		θηναι κατα τον κανονα ημων εις πε
	16	ρισσειαν εις τα ϋπερεκεινα υμων
		ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κα
	17	νονι εις τα ετοιμα καυχησασθαι ο δε
	18	καυχωμένος εν κω καυχασθω ου 20
		γαρ ο εαυτον συνιστανων εκεινος
		δοκιμος $\epsilon \sigma \tau \iota \nu$ αλλα ον $\overline{\kappa s}$ $\sigma \upsilon \nu \iota \sigma \tau [\eta]$
XI.	I	σιν οφελον ανειχεσθ[ε μι]κρον τι [αφρο]
	2	συνης αλλα και ανεχεσ $\theta[\epsilon]$ μ $[$ ου ζηλω $]$
		$\gamma \alpha \rho \ddot{v} [\mu \alpha s \overline{\theta v} \zeta \eta \lambda \omega \eta \rho \mu \sigma \alpha \mu \eta \nu \gamma \alpha \rho]$ 25
		$\ddot{v}\mu[as\ \epsilon\nu\iota\ a\nu\delta\rho\iota\ \pi a\rho\theta\epsilon\nuo\nu\ a\gamma\nu\eta\nu]$
	3	[παραστησαι τω χρω φοβουμαι δε]
	J	[μηπως ως ο οφις ευαν εξηπατησεν]
77		
	15 12	μετρα pro αμετρα man 1; superscr α man 2
Λ.	12	ενκρειναι: εγκριναι: add η συγκριναι συνισταντων: συνιστανοντων νεκρουντες: μετρουντες και συγκρινοντες συνιασιν: συνιουσιν
	13	ουκ: ουχι ημειν: ημιν εφεικεσθαι: εφικεσθαι
	14	μη ωs: tr εφεικνουμενοι: εφικνουμενοι
	15 18	ϋμειν: υμιν συνιστανων: συνιστων δοκιμος εστιν: εστι δοκιμος αλλα: αλλ'
	10	συνιστανων: συνιστων δοκιμος εστιν: εστι δοκιμος αλλα: αλλ' κς: ο Κυριος
XI.	I	τι [αφρο]συνης: τη αφροσυνη

ΡΛΘ

ΧI		εν τη πανουργια αυτου φθαρη τα νο	
		ηματα υμων απο της απλοτητος	
		και της αγνοτητος της εις τον χρν	
	4	ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον την	
		κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν	. 5
		η πνευμα ετερον Ααμβανετε ο ου	
		κ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον	
		ο ουκ εδεξασθε καλως ανεχεσθε	
	5	λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκε	
		ναι των υπερλειαν αποστολων	10
	6	ει δε και ϊδιωτης τω λογω αλλ ου	
	7	τη γνωσει η αμαρτιαν εποιησα	
		εμαυτον ταπεινων ϊνα ϋμεις	
		υψωθητε οτι δωρεαν το του θυ	
		ευαγγελιον ευηγγελισαμην	15
	8	ϋμειν αλλας εκκλησιας εσυλησα	
		λαβων οψωνιον προς την ϋμων	
		διακονιαν και παρων προς ϋμας	
		υστερηθεις ου κατεναρκησα	
	9	ουδενος το γαρ υστερημα μου	20
		προσανεπληρωσαν οι αδελφοι	
		ελθοντες απο μακεδονιας και εν	
		[πα]ντι αβ[αρ]η εμαυτον ϋμειν ετη	
	10	$[ρησα και τηρ]ησω εστιν αληθεια \overline{\chi v}$	
		[εν εμοι οτι η καυχησις αυτη ο]υ φρα	25
		[γησεται εις εμε εν τοις κλιμασι]	
	II	[της αχαιας διατι οτι ουκ αγαπω]	
	12	$[v\mu$ as ο $\overline{\theta}$ s οιδεν ο δε ποιω και ποιησω]	
XI.	3	φθαρη: pr ουτω και της αγνοτητος: om	
	4	ανεχεσθε: ηνειχεσθε υπερλειαν: υπερλιαν	
	5	γνωσει: add αλλ' εν παντι φανερωθεντες εν πασιν εις υμας	
	7	ϋμειν: υμιν	
	8	ϋμας: add και	
	9	εμαυτον υμειν: υμιν εμαυτον	

\mathbf{PM}

ΧΙ. ϊνα εκκοψω την αφορμην ϊνα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθως και

13	ημεις οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι	
	εργαται δολιοι μετασχηματιζομενοι	
14	ϵ ις αποστολους $\overline{\chi ho v}$ και ου θαυμα αυτος	5
	γαρ ο σατανας μετασχηματιζεται	
15	εις αγγελον φωτος ου μεγα ουν ει	
	και οι διακονοι αυτου μετασχηματι	
	ζονται ως διακονοι δικαιοσυνης	
	ων το τελος εσται κ ατα τα ερ γ α αυτ $\overline{\omega}$	10
16	παλιν λεγω μη τις με δοξη αφρονα	
	ειναι ει δε μη γε και ως αφρονα δε	
	ζασθε με ινα καγω μεικρον τι καυ	
17	χησωμαι ο λαλω ου κατα $\overline{\kappa \nu}$ λαλω	
	αλλ ως εν αφροσυνη εν ταυτη τη	15
18	ϋποστασει της καυχησεως επει πολλοι	
	καυχωνται κατα σαρκα καγω καυ	
19	χησομαι ηδεως γαρ ανεχεσθε των	
20	αφρονων φρονιμοι οντες ανεχεσ	
	θε γαρ ει τις ϋμας καταδουλοι ει τις	20
	κατεσθειει ει τις λαμβανει ει τις	
	επαιρεται ει τις εις προσωπον ΰ[μας]	
21	δερει κατα ατιμιαν λεγω ως [οτι]	
	ημεις ησθενηκαμεν εν [ω δ αν τις]	
22	τολμα εν αφροσυνη [λεγω τολμω κα]	25
	[γω εβραιοι εισιν καγω ισραηλι]	
23	[ται εισιν καγω σπερμα αβρααμ]	
	[εισιν καγω διακονοι χρυ εισιν]	
XI. I	2 αφορμην: add των θελοντων αφορμην ευρεθωσιν: ευρεθωσι	
	4 θαυμα: θαυμαστον	
I		
I		
2		
2	ι ησθενηκαμεν: ησθενησαμεν	
	${ m PMA}$	
XI.	παραφρονων λαλω ϋπερ εγω εν κο	
	ποις περισσοτερως εν φυλακαις	
	περισσοτερως εν πληγαις ϋπερ	

24 βαλλοντως εν θανατοις πολλακις υπο ιουδαιων πεντακις τεσσερακοντα

5

25 παρα μιαν ελαβον τρις εραβδισθην τρις εναυγησα νυχθημερον εν τω 26 βυθω πεποιηκα οδοιποριαις πολλα κις κινδυνοις ποταμών κινδυνοις ληστων κινδυνοις εκ γενους κιν 10 δυνοις εξ εθνων κινδυνοις εν πο λει κινδυνοις εν ερημια κινδυ νοις εν θαλασση κινδυνοις εν 27 ψευδαδελφοις κοπω και μοχθω εν αγρυπνιαις πολλακις εν λειμω 15 και δειψει εν νηστειαις πολλακις ψυχει και γυμνοτητι χωρις των 28 παρεκτος η επιστασις μοι η καθ η μεραν η μεριμνα πασων των εκ κλησιων τις ασθενει και ουκ ασθενω 20 τις σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρου [μ]αι ει καυχασθαι δει τα της ασθενειας 30 $[μου καυ]χησομαι ο θς και <math>\overline{πηρ}$ του κυ 31 $[\overline{\iota\eta\upsilon} \ \overline{\chi\rho\upsilon} \ o\iota]\delta\epsilon\nu \ o \ \omega\nu \ \epsilon\upsilon\lambda o\gamma\eta\tau os \ \epsilon\iota s \ \tauo\upsilon s$ [αιωνας οτι] ου ψευδομαι εν δαμασ 32 25 [κω ο εθναρχης αρετα του βασιλ]εως [εφρουρει την δαμασκηνων πολιν] $[\pi \iota a \sigma a \iota \mu \epsilon \theta \epsilon \lambda \omega \nu \kappa a \iota \delta \iota a \theta \nu \rho \iota \delta o s]$ 33 XI. 23 εν φυλακαις περισσοτερως: tr post υπερβαλλοντως 24 τεσσερακοντα: τεσσαρακοντα 25 εραβδισθην: ερραβδισθην: add απαξ ελιθασθην εναυγησα: εναυαγησα 27 κοπω: $pr \epsilon \nu$ λειμω: λιμω δειψει: διψει ψυχει: $pr \epsilon \nu$ 28 επιστασις: επισυστασις μοι: μου 31 $[i\eta v]$: pr $\eta \mu \omega \nu$

PMB

εν σαργανη εχαλασθην δια του τειχους ΧΙΙ. 1 και εξεφυγον τας χειρας αυτου καυχασ θαι δει ου συμφερον μεν ελευσομαι δε 2 ϵ is σ ita σ ias και α ποκαλυ ψ ϵ is $\overline{\kappa}$ υ σ ιδα ανθρωπον εν χω προ ετων δεκατεσσαρων 5 ειτε εν σωματι ουκ οιδα ειτε εκτος του σω ματος ουκ οιδα ο θς οιδεν αρπαγεντα τον 3 τοιουτον εως τριτου ουρανου και οιδα τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε

	χωρις του σωματος ουκ οιδα ο $\overline{\theta s}$ οιδ $\epsilon \nu$ οτι	10
4	ηρπαγη εις τον παραδεισον και ηκουσεν	10
	αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω λα	
	λησαι ϋπερ του τοιουτου καυχησομαι υπερ	
5		
_	δε εμαυτου ουδεν καυχησομαι ει μη εν ταις	
6	ασθενεαις εαν γαρ θελω καυχησομαι	15
	ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω	
	φειδομαι δε μη τις εμε λογισηται υπερ	
7	ο βλεπει με η ακουει τι εξ εμου και τη	
	ϋπερβολη των αποκαλυψεων ϊνα μη	
	υπεραιρωμαι εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι	20
	αγγελος σατανα ϊνα με κολαφιζη ϊν[α μη]	
8	ϋπεραιρωμαι υπερ τουτου τρις του [κν]	
9	παρεκαλεσα ϊνα αποστη απ εμ[ου και ει]	
	ρηκεν μοι αρκει σοι η χαρις [μου η γαρ]	
	δυναμ[ιs] ασθεν[ει]α τε[λειται ηδιστα]	25
	[ουν μαλλον καυχησομαι ϵ ν ταις ασ $\theta\epsilon$]	
	[νειαις μου ινα επισκηνωση επ εμε]	
10	[η δυναμις του χρυ διο ευδοκω εν]	
XII. 5	ασθενεαις prim scr man 1, sed ε ² corr aut η aut ει man 1	
XII. I	δει: δη συμφερον: συμφερει μεν: μοι δε: γαρ	
3	χωρις: εκτος	
5	ουδεν: ου ασθενεαις: add μου	
6 7	θέλω: θέλησω καυχησομαι: καυχησασθαι εμε: pr εις σατανα: Σαταν	
9	δυναμ[ιs]: add $μου εν τε[λειται]$: $τελειουται$	
	${ m PM}\Gamma$	
XII.	ασθενειαις εν υβρεσιν και αναγκαις	
	$\epsilon \nu$ διω $\gamma \mu$ οις και $\sigma au \epsilon u$ οχωριαις $v \pi \epsilon ho \ \overline{\chi v}$	
	οταν γαρ ασθενω τοτε δυνατος ειμι	
11	γεγονα αφρων υμεις με αναγκαζετε	
	εγω γαρ ωφειλον υφ υμων συνϊστασ	5
	θαι ουδεν γαρ τι υστερηκα των υπερ	
	λειαν αποστολων ει και ουδεν ειμι	
12	τα μεν σημεια του αποστολου κατηρ	
	γασθη εν ϋμειν εν παση υπομονη	
	σημειοις τε και τερασιν και δυναμεσιν	10

13 τι γαρ εστιν ο ησσωθητε ϋπερ τας λοι

		πας εκκλησιας ει μη οτι αυτος εγω	
		ου κατεναρκησα ϋμων χαρισασθαι	
	14	μοι την αδικιαν ταυτην ϊδου τρι	
		τον τουτο ετοιμως εχω ελθειν προς 1	5
		υμας και ου καταναρκησω ου γαρ ζητω	
		τα ϋμων αλλα ϋμας ου γαρ οφειλει τα τε	
		κνα θησαυριζειν τοις γονευσιν αλλα	
	15	οι γονεις τοις τεκνοις εγω δε ηδιστα	
	- 3		0
			0
		υπερ των ψυχων υμων ει περισσοτερως	
	16	[υ]μας αγαπων ησσον αγαπωμαι εστω δε	
		[εγ]ω ουκ εβαρησα ϋμας αλλα ϋπαρχων	
	17	[πανουργ]ος δολω ϋμας ελαβον μη τινα	
		$[\omega \nu \ a\pi \epsilon \sigma \tau a]$ $\dot{\lambda}$ $\dot{\kappa}$	5
	18	[ονεκτησα υμας παρεκαλ]εσα τιτον και	
		[συναπεστειλα τον αδελφον μητι επλε]	
		[ονεκτησεν υμας τιτος ου τω αυτω]	
XII.	10	και: εν bis	
	II	αφρων: add καυχωμενος αναγκαζετε: ηναγκασατε τι: om υστο	E-
		ρηκα: υστερησα υπερλειαν: υπερλιαν	
	12	κατηργασθη: κατειργασθη υμειν: υμιν σημειοις: pr εν τε: οι τερασιν: τερασι δυναμεσιν: δυναμεσι	n
	13	ησσωθητε: ηττηθητε χαρισασθαι: χαρισασθε	
	14	τουτο: om καταναρκησω: add υμων αλλα: αλλ' bis θησαυριζεί	ιν

$PM\Delta$

τοις γονευσιν: τοις γονευσι θησαυριζειν 15 ει: add και ησσον: ηττον 16 ουκ εβαρησα: ου κατεβαρησα αλλα: αλλ'

XII.		πνι περιεπατησαμεν ου τοις αυτοις ϊχνεσί	
	19	ου παλαι δοκειτε οτι ϋμειν απολογουμεθα	
		κατεναντι $\overline{ heta v}$ λαλουμεν τα δε παντα α γ α	
	20	πητοι ϋπερ της ϋμων οικοδομης φοβου	
		μαι γαρ μη πως ελθων ουχ οιους θελω	5
		ευρω ϋμας καγω ευρεθω ϋμειν οιον ου	
		θελετε μηπως ερις ζηλος θυμοι ερειθιαι	
		καταλαλιαι ψιθυρισμοι φυσιωσεις ακα	
	21	ταστασιαι μη παλιν ελθοντος μου ταπει	
		νωσει με ο $\overline{ heta s}$ μου προς υμας και πενθησω	IC
		πολλους των προημαρτηκοτων και μη	

		μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και	
XIII.	I	πορνεια και ασελγεια η επραξαν τριτον	
		τουτο ερχομαι προς ϋμας επι στοματος	
		δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται	15
	2	παν ρημα προειρηκα και προλεγω ως	
		παρων το δευτερον και απων νυν	
		τοις προημαρτηκοσι και τοις λοιποις	
		πασι οτι εαν ελθω παλιν ου φεισομαί	
	3	επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λα	20
		λουντος $\overline{\chi\rho v}$ ος ουκ εις $\ddot{v}\mu$ ας ουκ ασθεν[ει]	
	4	αλλα δυνατει εν ϋμειν και γαρ [εστρη]	
		$\epsilon \xi$ $\alpha \sigma \theta \epsilon \nu \epsilon \iota \alpha s$ $\alpha \lambda \lambda \alpha \zeta \eta \epsilon \kappa \delta[v] \nu \alpha [\mu \epsilon \omega s]$	
		θv και $\gamma \alpha \rho$ ημεις $\alpha \sigma \theta \epsilon v \rho [v \mu \epsilon v \alpha v \tau \omega]$	
		αλλα ζων εν αυτ[ω εκ] δυ[ναμεως θυ]	25
	5	[εις νμ]ας εαντον $[ς πειραζετε ει εστε]$	
		[εν τη πιστει εαυτους δοκιμαζετε η ουκ]	
		$[επιγινωσκετε εαυτους οτι \overline{ιης} \overline{χρς}]$	
XII.	19	ov man 1, sed scr super rasuram	
XIII.	4	$[\epsilon\sigma\tau\rho\eta]$: vid spat IV vel V litt; $\epsilon\iota$ omittendum	
XII.	18	ϊχνεσι: ιχνεσι	
	19	ου π αλαι: π αλιν $\ddot{\upsilon}$ μειν: υ μιν κατεναντι $\overline{\theta}$ υ: κατενω π ιον του $\overline{\theta}$ υ: ad	d
	20	εν Χριστω ϋμειν: υμιν ερις: ερεις ζηλος: ζηλοι ερειθιαι: εριθειαι	
	21	ελθοντος μου: ελθοντα με $ au$ ταπεινωσει με: $ au$ ταπεινωση	
XIII.	2	νυν: add γραφω πασι: πασιν ελθω: add εις το	
	3	ουκ εις ϋμας ουκ: εις υμας ουκ υμειν: υμιν	
	4	γαρ ¹ : add ει ζων εν: ζησομεθα συν	

PME

	1 1/12	
XIII.	. 6 εν υμειν ει μητι αδοκιμοι εστε ελπιζω	
	δε οτι γνωσεσθε οτι ημεις ουκ εσμεν αδο	
	$_7$ κιμοι ϵ υχομ ϵ θα π ρος τον $\overline{ heta u}$ μη π οιη σ αι	
	υμας κακον μηδεν ουχ ινα ημεις δοκιμοι	
	φανωμεν αλλα ϊνα ϋμεις το καλον ποιητε	5
	8 ημεις δε ως αδοκιμοι ωμεν ου γαρ δυ	
	ναμεθα τι κατα της αληθειας αλλα υπερ της	
	9 αληθειας χαιρομεν γαρ οταν ημεις ασ	
	θενωμεν ϋμεις δε δυνατοι ητε τουτο	
	και ευχομεθα την ϋμων καταρτισιν	10

- 10 δια τουτο απων ταυτα γραφω \ddot{i} να παρ $\ddot{\omega}$ μη αποτομως χρησωμαι κατα την εξου σιαν ην ο $\ddot{\kappa}$ ς εδωκεν μοι εις οικοδομην
- 11 και ουκ εις καθαιρεσιν λοιπον αδελφοι χαιρετε και καταρτιζεσθε παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε και ο $\overline{\theta}$ ς της αγαπης και ειρηνης εσται μεθ υ
- 12 μων ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμας οι αγιοι παντες
- 13 η χαρις του \overline{kv} $\overline{l\eta v}$ $\overline{\chi \rho v}$ και η αγαπη $[\tau] \underline{ov} \overline{\theta v}$ και η κοινωνια του πνευματος $[\mu \epsilon \tau] \alpha$ παντων $\ddot{v} \mu \omega v$

$$\begin{array}{ccc}
[\pi]\rho\overline{os} & \kappa o \rho \overline{\iota \nu}\theta \iota o \overline{\upsilon s} \\
[\sigma \tau \iota \chi o \iota] & \overline{\overline{\lambda}}
\end{array}$$

ΧΙΙΙ. 5 υμειν: υμιν εστιν

- 7 ευχομεθα: ευχομαι δε
- 8 αλλα; αλλ'
- 9 τουτο: add δε
- 10 απων ταυτα: tr ο κς εδωκεν μοι: εδωκε μοι ο Κυριος
- II και¹: om
- 12 φιληματι αγιω: tr
- 13 πνευματος: pr Αγιου ϋμων: add αμην

15

20

PM5

$\overline{\Pi}$ ΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥ $\overline{\Sigma}$

[.	1	π αυλος αποστολος $\overline{\chi\rho \nu}$ $\overline{\iota\eta \nu}$ δια $\theta\epsilon$ ληματος	
		θv τοις αγιοις ουσιν και πιστοις ϵv $\overline{\chi \rho \omega}$	
	2	$\overline{\iota\eta\upsilon}$ χ aρις $\upsilon\mu\epsilon\iota\nu$ και $\epsilon\iota$ ρηνη απο $\theta\upsilon$ $\overline{\pi\rho}$ ς	
	3	ημων και $\overline{\kappa v}$ $\overline{\iota \eta v}$ $\overline{\chi \rho v}$ ο ϵv λογησας ημας	5
		εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις	
	4	$\epsilon\pi$ ουρανιοις $\epsilon\nu$ $\overline{\chi\rho\omega}$ καθως $\epsilon\xi\epsilon\lambda\epsilon\xi$ ατο	
		ημας εν αυτω προ καταβολης κοσμου ειναι	
		ημας αγιους και αμωμους κατ ϵ νω π ι	
	5	ον αυτου εν αγαπη προορισας ημας εις	10
		υϊοθεσιαν τηυ χρυ εις αυτον κατα την	
	6	ϵ υδοκιαν του $\theta\epsilon$ ληματος αυτου ϵ ις $\epsilon\pi$ αι	
		νον δοξης της χαριτος αυτου ης εχαρι	
	7	στωσεν ημας εν τω ηγαπημενω εν ω	
		εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος	15
		αυτου την αφεσιν των παραπτωματων	
	8	κατα το πλουτος της χαριτος αυτου ης επε	
		ρισσευσεν εις ημας εν παση σοφια και	
	9	φρονησει γνωρισας ημειν το μυστηριον	
		του θεληματος κατα την ευδοκιαν αυτου	20
:	10	ην προεθετο εν αυτω είς οικονομιαν του	
		πληρωματος των καιρων ανακεφ[αλαιω]	
		$σασθαι τα παντα εν τω \overline{χρω} τα επι [τοις ου]$	
	11	ρανοις και τα $\epsilon[\pi\iota]$ της γης $[\epsilon\nu$ αυτω $\epsilon\nu$ ω]	
		και εκληρω θ [ημεν προορισ θ εντες κατα]	25
		π[ροθεσιν του παντα ενεργουντος κατα]	
	12	[την βουλην του θεληματος αυτου εις το]	
		[ειναι ημας εις επαινον δοξης αυτου τους]	
T.	11	vid om τa ante $\pi a \nu \tau a$	
	12	vid om $\tau \eta s$ ante $\delta o \xi \eta s$	
I.	I	$\overline{\chi\rho\nu} \ \overline{\iota\eta\nu}$: tr ν ov $\sigma\iota\nu$: pr τ oιs, add $\epsilon\nu$ Εφ $\epsilon\sigma\omega$	
	2	υμειν: υμιν	
	3	ο ευλογησας: pr Ευλογητος ο Θεος και πατηρ του Κυριου ημων Ιησ	του
	5	Χριστου $\overline{\eta v}$: pr δια	
	2	-1/- F	

5

10

15

20

25

- 6 ης εχαριστωσεν: εν η εχαριτωσεν ηγαπημενω: αγαπημενώ (error edit. Oxon.)
- 7 το πλουτος: τον πλουτον
- 9 ημειν: ημιν θεληματος: add αυτου
- 10 $\epsilon \pi \iota^1$: $\tau \epsilon \epsilon \nu$

PMZ

Ι. 13 προηλπικότας εν τω $\overline{\chi}$ ρω εν ω και υμεις ακουσαντες τον λογον της αλη θειας το ευαγγελιον της σωτηριας \ddot{v} μων εν ω και πιστευσαντες εσφρα γισθητε τω $\overline{\pi}$ νι της επαγγελιας τω

14 αγιω ο εστιν αρραβων της κληρονομι ας ημων εις απολυτρωσιν της περι ποιησεως εις επαινον της δοξης αυ

15 του δια τουτο καγω ακουσας την καθ υ $\mu \text{as } \pi \text{ιστιν } \epsilon \text{ν } \tau \omega \ \overline{\kappa} \overline{\omega} \quad \eta \mu \omega \nu \ \overline{\iota \eta \upsilon} \quad \kappa \text{a} \text{i}$

16 την εις παντας τους αγιους ου παυο μαι ευχαριστων ϋπερ ϋμων μνειαν ποιουμενος επι των προσευχων μου

- 17 $\ddot{\nu}$ α ο θ s του $\dot{\kappa}$ υ ημων $\overline{\chi}$ ρυ $\overline{\iota}$ ηυ ο πατηρ της δοξης δωη $\ddot{\nu}$ μειν $\overline{\pi}$ να σοφιας και αποκαλυψεως εν επιγνωσει αυτου
- 18 πεφωτισμενους τους οφθαλμους της καρδιας εις το ειδεναι ημας τις εστιν η ελπις της κλησεως αυτου τις ο πλουτος της δοξης της κληρονομιας αυτου εν

19 τοις αγιοις και τι το ϋπερβαλλον μεγε [θος] της δυναμεως αυτου εις ημας τους [πιστε]υο[ν]τας κατα την ενεργειαν του

- 20 [κρατους της] $\ddot{\iota}\sigma \chi v$ [ος αυτο] \dot{v} ην ενηργη [σεν εν τω $\overline{\chi}\rho\omega$ εγειρας αυ]τον εκ των [νεκρων και εκαθισεν εν] δεξ[ι]α α[υτου]
- 21 [εν τοις επουρανιοις υπερανω πασης] [αρχης και εξουσιας και δυναμεως]
- I. 18 $\eta \mu \alpha s \text{ man } 1$; super $\eta \text{ scr } v \text{ man } 2$ 20 vid om $\alpha v \tau o v^2$
- I. 14 o: os
 - 15 ημων: om και την: add αγαπην την
 - 16 μνειαν: add υμων

EPISTLES OF PAUL

	17	χρυ τηυ: tr υμειν: υμιν	
	18	καρδιας: διανοιας τις ² : pr και των: om	
	20		
		PMH	
I.		και κυριοτητος και παντος ονοματος ονο	
		μαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω	
	22	αλλα και εν τω μελλοντι και παντα υπε	
		ταξεν υπο τους ποδας αυτου και αυτον	
		εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκ	
	23	κλησια ητις εστιν το σωμα αυτου το πλη	
		ρωμα του τα παντα εν πασιν πληρουμε	
II.	I	νου και υμας οντας νεκρους τοις παρα	
		πτωμασιν υμων και ταις αμαρτιαις υμων	
	2	εν αις ποτε επεριεπατησατε κατα τον αιω	10
		να του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα της	
		εξουσιας του αερος του πνς του νυν εργουν	
	3	τος εν τοις υϊοις της απειθειας εν οις και	
	J	ημεις παντες ανεστραφημεν ποτε εν ταις	
		επιθυμιαις της σαρκος ημων ποιουντες τα	15
		θεληματα της σαρκος και των διανοιων και	*3
		ημεθα τεκνα φυσει οργης ως και οι λοιποι	
		$o \delta \epsilon \frac{\partial}{\partial s} \pi \lambda o \upsilon \sigma i o s \omega \nu \epsilon \nu \epsilon \lambda \epsilon \epsilon \iota \delta \iota a \tau \eta \nu \pi o \lambda$	
	4	λην αγαπην ηλεησεν ημας και οντας ημ[as]	
	5	νεκρους τοις σωμασιν συνεζωποιησεν	
	6		20
	O	εν τω χρω χαριτι εστε σεσωσμενοι και συν	
		ηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρα	
	7	νιοιs $εν$ $τω$ $χρω$ $ιηυ$ $ινα$ $ενδειξηται$ $ε[ν]$	
		τοις αιωσι τοις επερχομενοις το \ddot{v} πε[ρβαλ]	
	^	$\lambda o \nu \pi \lambda o \nu \tau o s \tau \eta s \chi a \rho \iota \tau o s a \nu [\tau o \nu \kappa \nu \chi \rho \eta \sigma]$	25
	8	$[τοτητ]ι$ $εφ$ ημας $εν$ τω $\overline{χω}$ $ιη[υ$ τη $γαρ$ $χαριτι]$	
	9	[εστε σεσωσμενοι δια της πιστεως και του]	
		[το ουκ εξ υμων θυ το δωρον ουκ εξ εργων]	
	10	[ινα μη τις καυχησηται αυτου γαρ εσμεν]	
I.	. 22	εδωκεν: εδωκε	
7.7	23	εστιν: εστι τα παντα: om τα πασιν: πασι	
II.	. I 2	παραπτωμασιν υμων: παραπτωμασι υμων ² : om	
	3	επεριεπατησατε: περιεπατησατε εργουντος: ενεργουντος ημεθα: ημεν	
	4	ηλεησεν: αυτου ην ηγαπησεν	
	5	σωμασιν: παραπτωμασι συνεζωποιησεν: συνεζωοποιησε	

6 συνηγειρεν: συνηγειρε τω: om 7 το υπε $[\rho\beta\alpha\lambda]$ λον πλουτος: τον υπε $[\rho\beta\alpha\lambda]$ λον τω: om

РМӨ

		INO	
Π.		ποιημα κτισθεντες εν $\overline{\chi}\rho\omega$ $\overline{\iota}\eta\overline{\upsilon}$ επι ερ	
		γ οις α γ αθοις οις π ροητοιμα σ εν ο $\overline{\theta}$ ς $$ ινα	
	11	εν αυτοις περιπατησωμεν διο μνημο	
		νευετε οτι ποτε ϋμεις τα εθνη εν σαρκι	
		οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγο	
		μενης περιτομης εν σαρκι χειροποιητου	
	12	οτι ητε εν τω καιρω εκεινω χωρις χρυ	
		απηλλοτριωμενοι της ποδιτέιας του	
		ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της	
		επαγγελιας ελπιδα μη εχοντες και αθεοι	
	13	εν τω κοσμω νυνι δε εν χρω τηυ ϋμεις	
		οι ποτε οντες μακραν εγενηθητε ενγυς	
	14	$\epsilon \nu \ \tau \omega \ $ $\alpha \iota \mu \alpha \tau \iota \ \overline{\chi \rho \nu} \ $ $\alpha \upsilon \tau \sigma s \ \gamma \alpha \rho \ \epsilon \sigma \tau \iota \nu \ \eta \ \epsilon \iota $	
		ρηνη ημων ο ποιησας τα αμφοτερα έν	
		και το μεσοτοιχον του φραγμου λυσας	
	15	την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νομο	
		των εντολων καταργησας ϊνα τους δυο	
		$κτιση εν αυτω εις ενα κοινον \overline{ανον}$	
	16	ποιων ειρηνην α και αποκαταλλα	
		ξη τους αμφοτερους εν ενι σωματι 20	
		$ au\omega$ $\overline{\theta}\omega$ δια του $\overline{\sigma\tau\rho\sigma}$ αποκτεινας την	
	17	$[\epsilon]\chi$ θραν ϵ ν αυτω και ϵ λθων ϵ υηγγ ϵ λισατο	
		$[\epsilon i ho]$ ηνην $\ddot{\upsilon}$ μ $\epsilon i ho$ τοις μακραν και $\epsilon i ho$ ην $\overline{\eta}$	
	18	[τοι]ς ενγυς οτι δι αυτου εχομεν την προσ	
		[αγω]γην οι $αμφοτεροι$ $εν$ $ενι$ $πνι$ $προς$ $τον$ 25	
	19	$[\overline{\pi\rho\alpha}$ αρα ου]κετι εστε ξενοι και π αροικοι αλ'	
		[εστε_συμπολ]ιται των αγιων και οικιοι	
	20	$[του \overline{θυ} εποικοδομηθεντες] επι τω \theta [εμελιω]$	
		[των αποστολων και προφητων οντος ακρο]	
	21	[γωνιαιου αυτου $\overline{\imath\eta \upsilon}$ $\overline{\chi \rho \upsilon}$ $\epsilon \nu$ ω πασα οικοδομη]	
II.	12	εν man 1; del man 2 et 3 πολιτειας man 1; corr πολειτιας man 2	
	21	vid om η post $\pi a \sigma a$	
II.	II	ποτε ϋμεις: tr	
	13	$εγενηθητε ενγυς: εγγυς εγενηθητε \overline{χρυ}: pr του$	
	15	εντολων: add εν δογμασι αυτω: εαυτφ κοινον: καινον	

16 a: om

10	a; om
17	$\ddot{v}\mu\epsilon\iota v$: $v\mu\iota v = \epsilon\iota\rho\eta v\overline{\eta}^2$: om
19	[αρα ου]κετι: αρα ουν ουκετι αλ': αλλα [εστε]: om οικίοι: οικειοι
	PN
II.	συναρμολογουμένη αυξει εις ναον αγιον εν κω
22	εν ω και ϋμεις συνοικοδομεισθε εις κατοικη
III. ı	τηριον του $\overline{\theta v}$ ϵv $\overline{\pi v \iota}$ τουτο χαριν $\epsilon \gamma \omega$ παυλος
	ο δεσμιος του χρυ τηυ ϋπερ ϋμων των εθνων
2	ειγε ηκουσατε την οικονομιαν της χαρι
3	τος του θυ της δοθεισης μοι εις ϋμας κατα
	αποκαλυψιν εγνωρισθη μοι το μυστηριον
4	καθως προεγραψα εν ολιγω προς ο δυνασ
	θε αναγεινωσκοντες νοησαι την συνεσί
5	$μου$ $εν$ $τω$ $μυστηριω$ του $\overline{χρυ}$ $ο$ $ετεραις γενε 10$
	αις ουκ εγνωρισθη τοις υΐοις των ανων
6	ως νυν απεκαλυφθη τοις αγιοις αποστολοις αυτου και προφηταις εν $\overline{\pi \nu \iota}$ ειναι τα εθνη
0	συνκληρονομα και συνσωμα και συνμε
	τοχα της $\epsilon \pi \alpha \gamma \gamma \epsilon \lambda \iota \alpha s \epsilon \nu \overline{\chi \rho \omega}$ $\overline{\iota \eta \nu}$ $\delta \iota \alpha$ του $\epsilon \nu$ 15
7	$\alpha \gamma \gamma \epsilon \lambda i $ δv $\epsilon \gamma \epsilon \nu \eta \theta \eta \nu$ διακονος κατα $\tau \bar{\eta}$
′	$\delta \omega \rho \epsilon a \nu \ \tau \eta s \ \chi a \rho \iota \tau \sigma s \ \tau \sigma \upsilon \ \overline{\theta} \upsilon \ \tau \eta s \ \delta \sigma \theta \epsilon \iota$
	σης μοι κατα την ενεργειαν της δυνα
8	$\mu \epsilon \omega s \tau \sigma v \theta v = \epsilon \mu \sigma i \tau \omega \epsilon \lambda \alpha \chi i \sigma \tau \epsilon \rho \omega \pi \alpha v$
	των εδοθη η χαρις αυτη τοις εθνεσιν ευ
	αγγελισασθαι το ανεξιχνιαστον πλου
9	τος του $\overline{\chi\rho v}$ και φωτισαι παντας τις η
	κονομια του μυστηριου του απο <u>κε</u> κρυμ
	μενου απο των αιωνον εν τω θω τ[ω τα]
10	π [αντ]α κτισαντι ϊνα γ νωρ[ισθη ταις αρ] 25
	[χαις και ταις εξουσιαις εν τοις επουρα]
	[νιοις δια της ϵ κκλησιας η πολυποικιλος]
11	[σοφια του θυ κατα προθεσιν των αιωνων]
	τουτο: τουτου
	κατα: pr οτι εγνωρισθη: εγνωρισε
•	αναγεινωσκοντες: αναγινωσκοντες
5	ο: add εν συνκληρονομα συνσωμα: συσσωμα συνμετοχα: συμ-
0	μετοχα επαγγελιας: add αυτου χρω τηυ: τω Χριστω
7	$\epsilon \gamma \epsilon \nu \eta \theta \eta \nu$: $\epsilon \gamma \epsilon \nu o \mu \eta \nu$ της δοθεισης: την δοθεισαν του $\overline{\theta \nu}$: αυτου

III.

IV.

III.

12 προσαγωγην: pr την

14 $\overline{\pi \rho \alpha}$: add του Κυριου ημων Ιησου Χριστου 16 δω $\ddot{\nu}$ μειν: δωη ν μιν το πλουτος: τον πλουτον

8	ελαχιστερω: ελαχιστοτερώ παντων: add των αγιων το το: τον πλουτος: πλουτον	οις εθνεσιν: pr εν
9	ηκονομία: η κοινωνία κτισαντι: add δια Ιησου Χριστο	ου
10	γνωρ[ισθη]: add νυν	
	PNA	
	ην εποιησεν εν τω κω τηυ τω κω ημων	
2	εν ω εχομεν την παρρησιαν και προσ	
	αγωγην εν πεποιθησει δια της πιστεως	
3	αυτου διο αιτουμαι μη ενκακειν εν	
	ταις θλειψεσιν μου ϋπερ ημων ητις	5
4	εστιν δοξα ημων τουτου χαριν καμ	
5	$πτω$ τα γονατα μου προς τον $\overline{πρα}$ $εξ$ ου	
	πασα πατρια εν ουρανοις και επι γης ονο	
6	μαζεται ϊνα δω ϋμειν κατα το πλουτος	
	της δοξης αυτου δυναμει κραταιω	10
	$\theta\eta\nu$ αι δια του $\overline{\pi\nu}$ ς αυτου ϵ ις τον $\epsilon\sigma\omega$ αν	
7	$ heta$ ρω π ον κατοικη σ αι τον $\overline{\chi \nu}$ $ heta$ ια της	
8	πιστεως εν ταις καρδιαις ϋμων εν αγα	
	πη ερριζωμενοι και τεθεμελιωμε	
	νοι ϊνα εξισχυσητε καταλαμβανεσ	15
	θαι συν πασιν τοις αγιοις τι ο πλατος και	
9	μηκος και υψος και βαθος γνωναι τε την	
	ϋπερβαλλουσαν της γνωσεως αγαπην	
	του $\overline{\chi}\rho\overline{\upsilon}$ $\ddot{\upsilon}$ να πληρωθη παν το πληρωμα	
0	του θυ τω δε δυναμενω παντα ποιησαι	20
	υπερ εκ περισσου ων αιτουμεθα η νοουμεν	
	κατα την δυναμιν την ενεργουμενην	
I	$[\epsilon \nu]$ $\eta \mu \epsilon \iota \nu$ αυτω η δοξα $\epsilon \nu$ τη $\epsilon \kappa \kappa \lambda \eta \sigma \iota \alpha$ και	
	$[\epsilon \nu \ \overline{\chi \rho \omega}] \ \overline{i \eta v} \epsilon \iota s \ \pi \alpha \sigma \alpha s \ \tau \alpha s \ \gamma \epsilon \nu \epsilon \alpha s \ \tau o v \ \alpha \iota \omega \nu o s$	
I	[των αιω]νων αμην παρακαλω ουν ϋμας	25
	[εγω ο δεσμιος εν κω αξ]ιως [περιπατησαι]	
2	[της κλησεως ης εκληθητε μετα πασης]	
	$[au a \pi \epsilon ινο φροσυνης και πραστητος \mu \epsilon]$	
	[τα μακροθυμιας ανεχομενοι αλληλων]	
TT	τω κω1: Χοιστω	

13 ενκακειν: εγκακειν θλειψεσιν: θλιψεσι ημων: υμων bis εστιν: εστι

IV.

ΙΙ δεδωκεν: εδωκε

	18	καταλαμβανεσθαι: καταλαβεσθαι πασιν: πασι ο πλατος: το πλο υψος και βαθος: tr	ατος
	19	π ληρωθη: π ληρωθητε εις	
	20	δυναμενω: add υπερ ημειν: ημιν	
	21	Kat: om	
		PNB	
V.	3	εν αγαπη σπουδαζοντες τηρειν την	
		ενοτητα του πνς εν τω συνδεσμω της	
	4	ειρηνης εν σωμα και εν πνα καθως	
		και εκληθη εν μια ελπιδι της κλησεως	
	5	ϋμων εις κς μια πιστις εν βαπτισμα	5
	6	ϵ is θ s και $\overline{\pi\eta\rho}$ π αντων \circ ϵ πι π αντων	
	7	και δια παντων και εν πασιν ενι δε εκα	
		στω ημων εδοθη η χαρις κατα το	
	8	μετρον της δωρεας του χρυ διο λεγει	
		αναβας εις υψος ηχμαλωτευσεν αιχμα	10
		λωσιαν εδωκεν δομα τοις ανθρωποις	
	9.	το δε ανεβη τι εστιν ει μη οντι και κα	
	10	τεβη εις κατωτερα της γης ο καταβας αυ	
		τος εστιν και ο να $β$ ας $\ddot{v}περανω παντω$	
		των ουρανων ϊνα πληρωση τα παντα	15
	11	και αυτος δεδωκεν τους μεν αποστολους	
		τους δε προφητας τους δε ευαγγελιστας τους	
	12	δε ποιμενας και διδασκαλους προς τον	
		καταρτισμον των αγιων εις εργον διακο	
	13	νιας εις οικοδομην του σωματος του $\overline{\chi}$ ρυ $\mu\epsilon$	20
		χρι καταντησωμέν οι παντές εις την ενο	
		$τητα$ $της$ $πιστεως$ και $της$ $επιγνωσεως$ $του$ $\overline{v[ιν]}$	
	r	του $\overline{\theta v}$ εις ανδρα τελειον εις μετρον ηλικ[ιας]	
	14	του πληρωματος του $\overline{\chi v}$ \ddot{v} \ddot{v} \ddot{u} μηκε $[\tau \iota \ \omega \mu \epsilon v]$	
		νηπιοι κλυδωνιζομενοι κα[ι περιφερο]	25
		$[μενοι παντι α]$ $\dot{ν}$ ε $[μω της διδασκαλιας εν]$	
		[τη κυβεια των ανθρωπων εν πανουργια προs]	
	15	[την μεθοδειαν της πλανης αληθευον]	
		$[au\epsilon$ ς δ ϵ ϵu α γ α $\pi \eta$ αυξησωμ ϵu ϵ ϵ ϵ αυτο $ u$]	
IV.	. 4	$\epsilon \kappa \lambda \eta \theta \eta$: $\epsilon \kappa \lambda \eta \theta \eta \tau \epsilon$	
		πασιν: add υμιν	
		εδωκεν δομα: και εδωκε δοματα οντι: οτι κατεβη: add πρωτον κατωτερα: pr τα; add μερη	
	10 [.]		

$PN\Gamma$

IV.		τα παντα o^{S} εστιν η κεφαλη ο $\overline{\chi}$ ρυ	
	16	εξ ου παν το σωμα συναρμολογουμενον	
		και συνβιβαζομενον δια πασης αφης	
		της επιχορηγιας κατ ενεργειας εν μετρω	
		ενος εκαστου μερους την αυξησιν του	5
		σωματος ποιειται εις οικοδομην εαυτου	
	17	εν αγαπη τουτο ουν λεγω και μαρτυρομαι	
		εν κω μηκετι ϋμας περιπατειν καθως	
		και τα $\epsilon\theta$ νη $\pi\epsilon$ ρι π ατ ϵ ι ϵ ν ματαιοτητι	
	18	του νοος αυτων εσκοτωμενοι τη δια	10
		νοια οντες απηλλοτριωμενοι της ζωης	
		του $\overline{\theta v}$ δια την αγνοιαν την ουσαν ϵv	
		αυτοις δια την πορρωσιν της καρδιας	
	19	αυτων οιτινες απηλγηκοτες εαυτους	
		παρεδωκαν τη ασελγεια εις εργασιαν	15
	20	ακαθαρσιας πασης εν πλεονεξια ϋμεις	
	21	δε ουχ ουτως εμαθετε τον $\overline{\chi}\rho\nu$ ειγε αυτον	
		ηκουσατε και εν αυτω εδιδαχθητε κα	
	22	θως εστιν αληθεια εν τω $\overline{\iota\eta v}$ αποθεσθαι	
		ϋμας κατα την προτεραν αναστροφην	20
		τον παλαιον ανθρωπον τον φθειρομε	
		νον κατα τας επιθυμιας της απατης	
	23	ανανεουσθε δε τω πνι του νοος ϋμων	
	24	[κ]αι ενδυσασθε τον καινον ανθρωπον	
		$[au o v \kappa]$ $[au a au a au au \kappa \tau v au \sigma \theta \epsilon v au au au \delta v au \delta v au au au au au au au au au au$	25
	25	[και οσιοτη]τι της αληθειας αποθεμενοι	
		[το ψευδος] λαλειτε αληθειαν εκ[αστος]	
		[μετα του πλησιον αυτου οτ]ι εσ[μεν αλληλων]	
	26	[μελη οργιζεσθε και μη αμαρτανετε ο]	
		[ηλιος μη επιδυετω επι τω παροργισμω]	30
IV	. 15	o man 1; supersor s man 2	
	25	του πλησιον αυτου: lin longior, vid om αυτου	
IV	. 15	χρυ: Χριστος	
	16		
	17 18	εθνη: pr λοιπα εσκοτωμενοι: εσκοτισμενοι πορρωσιν: πωρωσιν	
	23	ανανεουσθε: ανανεουσθαι	
	24		
	25	αποθεμενοι: pr διο	

- PN Δ

		1114	
IV.	27	ϋμων μηδε διδοτε τοπον τω διαβολω	
	28	ο κλεπτων μηκετι κλεπτετω μαλλον	
		δε κοπιατω εργαζομενος ταις χερσιν	
		το αγαθον ιν εχη μεταδιδοναι τω χρειαν	
	29	ϵ χοντι πας λογος σαπρος ϵ κ του στοματος \ddot{v} μ $\overline{\omega}$	5
		μη εκπορευεσθω αλ ει τις αγαθος προς οικοδομ $\overline{\eta}$	
	30	της χρειας ϊνα δω χαριν τοις ακουουσιν και λυ	
		π ειτε το $\overline{\pi \nu a}$ το αγιον του $\overline{\theta v}$ εν ω εσφραγισ	
	3 I	θητε εις ημεραν απολυτρωσεως πασα πικρια	
		και θυμος και οργη και κραυγη και βλασφημια	10
	32	αρθητω αφ υμων συν παση κακια γεινεσθε	
		εις αλληλους χρηστοι ευσπλαγχνοι χαριζομε	
		νοι εαυτοις καθως και ο $\overline{\theta}$ ς εν $\overline{\chi} \rho \omega$ εχαρισατο	
V.	I	υμειν γ εινεσθε ουν μειμηται του $\overline{\theta v}$ ως τεκνα	
	2	αγαπητα και περιπατειτε εν αγαπη καθως	15
		και ο $\overline{\chi s}$ ηγαπησεν ημας και παρεδωκεν	
		εαυτον ϋπερ ημων προσφοραν και οσμην τω	
	3	$\theta\omega$ εις οσμην ευωδιας πορνεια δε και ακα	
		θαρσια πασα η πλεονεξια μηδε ονομαζεσ	
	4	θω εν ϋμειν καθως πρεπει αγιοις και αισχρο	20
		της και μωρολογια και ευτρα π ελια α ουκ αν $[\eta]$	
	5	κεν αλλα μαλλον $ευχαριστεία τουτο γαρι[στε]$	
		ονεκτης ο εστιν ειδωλολατρης ουκ εχ[ει κλη]	
	6	ρονομιαν εν τη βασιλεια του θυ μηδε[ις υμας]	25
		[απατα]τω κε[νο]ις λογοις δια [ταυτα γαρ ερχεται]	
	7	[η οργη του θυ επι τους υιους της απειθείας μη]	
	8	[ουν γινεσθε συμμετοχοι αυτων ητε γαρ ποτε]	
		[σκοτος νυν δε φως εν κω ως τεκνα φωτος]	
V.	5	καθαρτος man 1; add supra a man 2	
IV.	27	μηδε: μητε	
	28	ταις χερσιν το αγαθον: tr ιν: ινα	
	29 32	αλ: αλλ' ακουουσιν: ακουουσι 30 και: add μη γεινεσθε: γινεσθε δε υμειν: υμιν	
V.			
	2	···	
	3	ακαθαρσια πασα: tr $\ddot{\nu}$ μειν: $\dot{\nu}$ μιν και 3 : η α ουκ αν $[\eta]$ κεν: τα ουκ ανηκοντα ευχαριστεια: ευ	Yanıatıa
	5	$\iota[\sigma\tau\epsilon]$: $\epsilon\sigma\tau\epsilon$ $\gamma\epsilon\iota\nu\omega\sigma\kappa\sigma\nu\tau\epsilon$ s: $\gamma\iota\nu\omega\sigma\kappa\sigma\nu\tau\epsilon$ s ο: os	Laptorta

PNE

V.	9	περιπατείτε ο γαρ καρπος του $\overline{\pi \nu s}$ εν παση αγαθωσυνη και δικαιοσυνη και αληθεία	
	10	δοκιμαζοντες τι εστιν ευαρεστον τω $\overline{\kappa}$ ω	
	II	μη συνκοινωνειτε τοις εργοις τοις ακαρ	
	••	ποις του σκοτους μαλλον δε ελλεγχετε	r
	12	τα γαρ κρυβη γεινομενα ϋπ αυτων αισχρον	5
	13	εστιν και λεγειν τα δε παντα ελεγχομενα	
	13	ϋπο του φωτος φανερουται παν γαρ το φα	
	14	νερουμενον φως εστιν διο λεγει εγειρε	
	14	ο καθευδων και αναστα εκ νεκρων και επι	10
	15	φαυσει σοι ο $\overline{\chi}$ ρς βλεπετε ουν ακρειβως πως	10
	15	περιπατητε μη ως ασοφοι αλλα ως σοφοι	
	16	εξαγοραζομενοι τον καιρον οτι αι ημεραι	
		π ονηραι εισιν δια τουτο μη γ εινεσθε	
	17	αφρονες αλλα συνειετε τι το θελημα του	* *
	18	$\overline{\chi}\rho \overline{\nu}$ και μη μεθυσκεσθε οινω εν ω εστιν	15
		ασωτια αλλα πληρουσθε εν $\overline{\pi\nu}$ ι λαλουντες	
	19		
		εαυτοις εν ψαλμοις και ϋμνοις και ωδαις	
		αδοντες και ψαλλοντες τη καρδια ϋμων	
	20	$\tau \omega \ \overline{\kappa} \omega \ \epsilon v \chi \alpha [\rho] \iota \sigma \tau o v \nu \tau \epsilon s \ \pi \alpha \nu \tau o \tau \epsilon \ v \pi \epsilon \rho \ \pi \alpha \nu$	20
		των εν ονοματι του κυ ημων τηυ χυ τω	
	21	πρι και θω υποτασσομενοι αλληλοις εν	
	22	[φ]οβω χρυ αι γυναικες τοις ϊδιοις ανδρασιν	
	23	[ωs] τω κω οτι ανηρ εστιν κεφαλη της γυναι	
		$[κοs]$ ως και ο $\overline{χρ}$ ς κεφαλη της εκκλησιας αυτος	25
	24	[σωτ]ηρ του $σωματος$ αλλ οτι η εκκλησια υπο	
		$[τασσεται τω] \overline{χρω}$ ουτως και αι γυναικές τοις αν	
	25	[δρασιν εν παντι] $οι ανδρες α[γ]απατε τα[ς γυναι]$	
		$[κας εαυτων καθως και ο \overline{χρ}ς ηγαπησε την]$	
		[εκκλησιαν και εαυτον παρεδωκεν υπερ αυ]	30
	26	[της ινα αυτην αγιαση καθαρισας τω λουτρω]	
V		μη: pr και συνκοινωνειτε: συγκοινωνειτε δε: add και	
	12	κρυβη: κρυφη γεινομενα: γινομενα εστιν: εστι ελεγχετε	ελλεγχετε:
	13	εστιν: εστι	
		εγειρε: εγειραι νεκρων: pr των ακρειβως πως: πως ακριβως περιπατητε: περιπατειτε	$a\lambda\lambda a: a\lambda\lambda'$
		ϵ $i\sigma$	
		γ εινεσθε: γ ινεσθε συνειετε: συνιεντες $\overline{\chi}\overline{\rho}\overline{v}$: \overline{K} υριου	

- 19 $\epsilon \nu$ ψαλμοις: om $\epsilon \nu$ ωδαις: add πνευματικοις τη καρδια: pr $\epsilon \nu$ 20 $\overline{\pi \rho}$ ι και $\overline{\theta \omega}$: $\Theta \epsilon \omega$ και πατρι 21 $\overline{\chi \rho \nu}$: $\Theta \epsilon \omega$
- 22 ανδρασιν: add υποτασσεσθε
- 23 ανηρ: pr ο εστιν: εστι αυτος: pr και; add εστι
- 24 οτι: ωσπερ ουτως: ουτω τοις: add ιδιοις

PN5

- V. 27 του ϋδατος εν ρηματι ϊνα παραστηση αυτος εαυτω ενδοξον την εκκλησιαν μη εχου
 σα σπιλον η ρυτιδα η τι των τοιουτων αλ
 - 28 ΐνα η αγια και αμωμος ουτως οφειλουσιν και οι ανδρες αγαπαν τας εαυτων γυναικας ως τα εαυτων σωματα ο αγαπων την εαυτου γυναικα

5

10

15

20

25

30

- 29 εαυτον αγαπα ουδεις γαρ ποτε την εαυτου σαρκα εμεισησεν αλλα εκτρεφει και θαλπει αυτην
- 30 καθως και ο $\overline{\chi \rho s}$ την εκκλησιαν οτι μελη εσ
- 31 μεν του σωματος αυτου αντι τουτου καταλειψει ανθρωπος τον $\overline{\pi\rho a}$ και την μητερα και προσ κολληθησεται τη γυναικι αυτου και εσονται
- 32 οι δυο εις σαρκαν μιαν το μυστηριον τουτο μ εγα εστιν εγω δε λεγω εις $\overline{\chi}$ ρν και εις τ $\overline{\eta}$
- 33 ϵ κκλησιαν πλην και υμεις οι καθ ϵ να ϵ καστος την ϵ αυτου γυναικα ουτως αγαπατω ω ς ϵ αυτον
- VI. 1 η δε γυνη ινα φοβηται τον ανδρα τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν $\ddot{υ}μων$ εν $\overline{κω}$ τουτο
 - 2 γαρ εστιν δικαιον τειμα τον πατερα σου και την μητερα ητις εστιν εντολη πρωτη εν
 - 3 επαγγελια ϊνα ευ σοι γενηται και εση μακ[ρο]
 - 4 χρονιος επι της γης και οι πατερες μη παρο[ρ] γιζετε τα τεκνα $\ddot{v}\mu\omega\nu$ αλλα εκτρεφετε $\ddot{a}[v]$
 - 5 τα εν παιδεια και νουθεσια κτυ οι δουλ[οι] υπακουετε τοις κυριοις κατα σαρκ[α μετα] φοβου και τρομου εν απλοτητι τη[ς καρδιας]
 - 6 [νμων] ως τ[ω $\overline{\chi}$]ρω μη κα[τ] οφθα[λμοδουλειαν] [ως αν θρωπαρεσκοι αλλ ως δουλοι του] [$\overline{\chi}$ ρυ ποιουντες το θελημα του $\overline{\theta}$ υ εκ ψυχης]
 - 7 [μετ ευνοιας δουλευοντες τω κω και]
 - 8 [ουκ ανθρωποις ειδοτές οτι εκαστος]

٧.	²⁷ ₂₈	αυτος: αυτην εχουσα: εχουσαν αλ: αλλ' και: om	
	29	εμεισησεν αλλα: εμισησεν αλλ' $\overline{\chi \rho s}$: Κυριος	
	30	αυτου: add εκ της σαρκος αυτου και εκ των οστεων αυτου	
	31	πρα: add αυτου τη γυναικι: προς την γυναικα σαρκαν: σαρκα	
VI.	I	εστιν: εστι 2 τειμα: τιμα	
	4	αλλα: αλλ'	
		PNZ	
VI.		εαν τι ποιη αγαθον τουτο κομισεται πα	
	9	$\rho \alpha \overline{\kappa v}$ ειτε δουλος ειτε ελευθερος και οι κυ	
		ριοι τα αυτα ποιειτε προς αυτους ανϊεντες	
		την απειλην ειδοτες οτι και αυτων και	
		υμων ο κς εστιν εν ουρανοις και προσωπο	5
1	10	λημψια ουκ εστιν παρ αυτω του λοιπου δυ	
		ν αμουσ θ ε εν $\overline{\kappa}$ ω και εν τω κρατει της $\ddot{\iota}$ σχυος	
1	II	α υτου ϵ νδυσασθ ϵ την π ανο π λιαν του $\overline{\theta}$ υ	
	• •	προς το δυνασθαι στηναι προς τας μεθοδιας	
,	12	του διαβολου οτι ουκ εστιν ϋμειν η παλη	
,	12		IC
		προς αιμα και σαρκα αλλα προς τας μεθοδι ας	
		προύς τους κοσμοκρατορας του σκοτους	
		τουτου προς τα πνευματικα της πονηριας	
1	13	δια τουτο αναλαβετε την πανοπλιαν του θυ	
		ϊνα δυνητε αντιστηναι εν τη ημερα	15
		τη πονηρα και απαντα κατεργασαμενοι	
1	14	στηναι στητε ουν περιζωσαμενοι την οσ	
		φυν ϋμων εν αληθεια και ενδυσαμενοι	
1	15	τον θωρακα της δικαιοσυνης και υποδησα	
		μενοι τους ποδας εν ετοιμασια του ευαγγε	20
;	16	λιου της ειρηνης εν πασιν αναλαβοντες τον	
		θυρεον της πιστεως εν ω δυνησεσθε παντα	
		τα βελη του πονηρου πεπυρωμενα σβεσαι	
1	17	[κ]αι την περικεφαλαιαν του σωτηριου δε	
·	• /	$[\xi]$ ασθε και την μαχαιραν του $\overline{\pi}$ νς ο εστιν	25
	18	$[\rho \eta \mu \alpha \overline{\theta}] v$ δια πασης προσευχης και δεησεως	25
,	10		
		$[προσευχ]$ ομενοι εν $παντι$ καιρω εν $\overline{πνι}$ και ε[ι]s	
		[αυτο αγρυπ]νουντες εν πασ[η] προσκαρτε[ρησει]	
:	19	[και δεησει περι παντων των αγιων και υπερ]	
		[εμου ινα μοι δοθειη λογος εν ανοιξει του στο]	30
		[ματος μου εν παρρησια γνωρισαι το μυστηριον]	
2	20	[του ευαγγελιου υπερ ου πρεσβευω εν αλυσει]	

EPISTLES OF PAUL

- VI. 12 προύς man 1; del v man 2
 - 19 pag est longior; vid omittend a και ad και vel ab εμου ad μου
- VI. 8 [εκαστος] εαν τι: ο εαν τι εκαστος ποιη: ποιηση κομισεται: κομιειται παρα: add του
 - 9 αυτων και υμων: υμων αυτων προσωπολημψια: προσωποληψια ϵ στιν: ϵ στι
 - 10 του λοιπου: τον λοιπον αδελφοι μου δυναμουσθε: ενδυναμουσθε
 - 11 δυνασθαι: add υμας μεθοδιας: μεθοδειας
 - 12 ϋμειν: ημιν μεθοδιας: εξουσιας σκοτους: add του αιωνος πονηριας: add εν τοις επουρανιοις
 - 13 δυνητε: δυνηθητε
 - 16 ϵv^1 : $\epsilon \pi \iota$ πονηρου: add τa
 - 17 εστιν: εστι
 - 18 [αυτο]: αυτο τουτο

PNH

- VI. 21 ινα αυτο παρησιασωμαι ως δει με λαλησαι ϊνα δε ειδητε τα κατ εμε τι πρασσω παντα γνω ρισει ϋμειν τυχικος ο αγαπητος αδελφος και
 - 22 πιστος διακονος εν $\overline{\kappa\omega}$ ον επεμψα προς $\overline{\upsilon}$ μας εις αυτο τουτο $\overline{\upsilon}$ να γνωτε τα περι ημων και πα
 - au_3 ρακαλεση τας καρδιας ημων ειρηνη τοις αγιοις και αγαπη μετα πιστεως απο $\overline{ heta v}$ $\overline{ heta heta v}$ $\overline{ heta heta v}$

5

10

24 $\overline{\chi\rho\upsilon}$ η χαρις μετα παντων των αγαπωντων τον $\overline{\kappa\nu}$ ημων $\overline{\iota\eta\nu}$ $\overline{\overline{\chi}\rho\nu}$ εν αφθαρσια $\sigma\tau\iota^{\chi}$ τις

VI. 22 ημων man 1, corr υμων man 3

- VI. 20 αυτο: εν αυτώ παρησιασωμαι: παρρησιασωμαι
 - 21 ειδητε: add και υμεις γνωρισει υμειν: υμιν γνωρισει
 - 23 αγιοις: αδελφοις
 - 24 αφθαρσια: add αμην

$\overline{\Pi}$ POS $\overline{\Gamma}$ AAAT $\overline{\Lambda}$ S

		ΠΡΟΣ ΤΑΛΑΤΑΣ	
I.	I	παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια $\overline{\iota\eta v}$ $\overline{\chi\rho v}$ και $\overline{\theta v}$ πατρος	
	2	του εγειραντος αυτον εκ νεκρων και οι συν εμοι	
		παντες αδελφοι ταις εκκλησιαις της γαλα	15
	3	τιας χαρις υμειν και ειρηνη απο θυ πατρος	
	4	και $\overline{\kappa v}$ ημων $\overline{\iota \eta v}$ $\overline{\chi \rho v}$ του δοντος αυτον $\pi \epsilon \rho \iota$	
		αμαρτιων ημων οπως εξεληται ημας εκ τ [ου]	
		αιωνος του ενεστωτος πονηρου κατα το θ ελ[ημα]	
	5	του θυ και $\overline{\pi \rho s}$ ημων ω η δοξα εις τους αιωνας $[\tau \omega \nu]$	20
	6	αιωνων αμην θαυμαζω οτι ουτως τ[αχεως]	
		μετατιθεσθε απο του καλεσαντος ϋμας ε[ν χαριτι]	
	7	εις ετερον ευαγγελιον ο ουκ εστιν αλλο [ει μη τι]	
		νες εισιν οι ταρασσοντες ϋμας και [θελοντες μετα]	
	8	στρεψαι το ευαγγελιον του χρυ αλλα [και εαν ημεις]	25
		[η αγγελος εξ ουρανου ευαγγελιζηται υμιν παρ ο ευ]	
	9 .	$[\eta\gamma\gamma\epsilon$ λισαμεθα υμιν αναθεμα εστω ως προειρηκαμεν $]$	
		[και αρτι παλιν λεγω ει τις υμας ευαγγελιζεται παρ]	
	10	[ο παρελαβετε αναθεμα εστω αρτι γαρ ανθρωπουs]	
		$[πειθω η τον \overline{θν} η ζητω ανθρωποις αρεσκειν]$	30
I.	9-1	ο pag est longior; vid omittend ab εστω ad εστω	
I.	I	ουδε: μηδε	
	3	υμειν: υμιν	
	4 6	αυτον περι: εαυτον υπερ των αιωνος του ενεστωτος: ενεστωτος α ουτως: ουτω $\epsilon[\nu \ \chi \alpha \rho \iota \tau \iota]$: add $X \rho \iota \sigma \tau \sigma v$	ιωνος
		$PN\Theta$	
I.		ει ετι ανθρωποις ηρεσκον χρυ δουλος	
	11.	ουκ αν ημην γνωριζω δε ϋμειν αδελφοι	
		το ευαγγελιον οθεν υπ εμου οτι ουκ εστί	
	12	κατ ανθρωπον ουδε γαρ εγω παρ ανθρω	
		που παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην	5
	13	αλλα δι αποκαλυψεως τηυ πκουσατε	
		γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω	
		ϊουδαισμω οτι καθ' υπερβολην εδιωκον	

		την ϵ κκλησιαν του $\overline{\theta}$ υ και ϵ πορ θ ουν αυ	
	14	την και επροεκοπτον εν τω ϊουδαισμω	10
		υπερ πολλους συνηλικιωτας εν τω γενει μου	
		περισσοτερον ως ζηλωτης ϋπαρχων των	
	15	πατρικων μου παραδοσεων οτε δε ευδοκη	
		σεν ο αφορισας με εκ κοιλιας μητρος μου	
	16	αποκαλυψαι τον υν αυτου εν εμοι ινα ευαγ	15
		γελισωμαι αυτον εν τοις εθνεσιν ευθεως	
	17	ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι ουδε	
		[η]λθον εις ϊεροσολυμα προς τους προ εμου απο	
		[στ]ολους αλλα απηλθα εις αραβιαν και παλιν	
	18	[υ]πεστρεψα εις δαμασκον επειτα μετα ετη	20
		[τρ]ια ανηλθον εις ϊεροσολυμα ιστορησαι κη	
		$[\phi a]$ ν και εμεινα προς αυτον ημερας δεκαπεντε	
	19	[ετε]ρον δε των αποστολων ουχ ειδον ει μη	
	20	[ιακωβο]ν τον αδελφον του κυ α δε γραφω	
		[vμιν ιδ]ου $ενωπιον του θυ οτι ου ψευδο$	25
	2 I	[μαι επειτα η]λθον εἰς τα κλί[ιμ]ατα της συριας	
	22	[και της κιλικιας ημην δε αγνοου]με[νος τω]	
	23	[προσωπω ταις εκκλησιαις της ιουδαιας]	
		[ταις εν χρω μονον δε ακουοντες ησαν]	
		[οτι ο διωκων ημας ποτε νυν ευαγγελι]	30
I.	13	ϊουδαισμω: vid ιουδασμω man 1 sed corr man 2	
	14	περισσοτερον ωs man I; corr περισσωτερωs man I	
I.	11	ϋμειν: υμιν οθεν: το ευαγγελισθεν εστί: εστι κατ: κατα	
	12	παρ: παρα	
	15 16	ευδοκησεν: add ο Θεος μου: add και καλεσας δια της χαριτος αυτο ευαγγελισωμαι: ευαγγελιζωμαι	υ
	17	$[\eta]$ λθον: $\alpha \nu \eta \lambda \theta \sigma \nu$ αλλα $\alpha \pi \eta \lambda \theta \alpha$: $\alpha \lambda \lambda \lambda \alpha \lambda \lambda \lambda \alpha \alpha \eta \lambda \theta \sigma \nu$	
	18	κη[φα]ν: Πετρου εμεινα: επεμεινα	
	19	ουχ: ουκ	
		PΞ	
	24	ζεται την πιστιν ην ποτε επορθει και εδο	

I. 24 ζεται την πιστιν ην ποτε επορθει και εδο
II. 1 ξαζον εν εμοι τον θν επειτα δια δεκατεσ σαρων ετων παλιν ανεβην εις ϊεροσολυ μα μετα βαρναβας συνπαραλαβων και τιτο
2 ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθε 5 μην αυτοις το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοις εθνεσιν καθ ιδιαν δε τοις δοκουσιν μη πως εις

G				

101

	3	κενον τρεχω η εδραμον αλλ ουδε τιτος ελλην ων	
	4	ηναγκασθη περιτμηθηναι δια δε τους παρεισα	
		κτους ψευδαδελφους οιτινες παρεισηλθον κατα	10
		σκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν τω	
	5	$\overline{\chi\rho\omega}$ $\overline{\iota\eta\upsilon}$ $\iota\nu\alpha$ $\eta\mu\alpha$ s $\kappa\alpha\tau\alpha\delta$ ουλωσωσ $\iota\nu$ ϵ οις ϵ	
		ωραν ειξαμεν ϊνα η αληθεια του $\overline{\theta v}$ διαμεινη	
	6	προς υμας απο δε των δοκουντων ειναι τι οποιοι	
		$ποτ'$ $ησαν$ ουδεν μοι διαφερει $προσωπον$ ο $\overline{\theta s}$	15
		ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουν	
	7	τες ουδεν προσανεθεντο αλλα τουναντι	
		ον ειδοτες οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον	
		της ακροβυστιας καθως πετρος της περιτομη[s]	
	8	ο γαρ ενεργησας πετρω εις αποστολην της $[\pi \epsilon]$	20
	9	ριτομης ενεργησεν καμοι εις τα ε θ νη κ[α ι]	
		γνοντες την χαριν την δοθεισαν μοι ια[κω]	
		βος και πετρος και ϊωαννης οι δοκουντ[ες στυ]	
		λοι ειναι δεξιας εδωκαν εμοι και β[αρναβα]	
		κοινωνιας ϊνα ημε[ις εις τα εθνη αυτοι δε]	25
1	10	εις την περι[τομην μονον των πτωχων ινα]	
		[μνημονευωμεν ο και εσπουδασα αυτο]	
1	11	[τουτο ποιησαι οτε δε ηλθε πετρος εις]	
1	12	[αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω αντεστην]	
		[οτι κατεγνωσμενος ην προ του γαρ ελθειν]	30
II.	4	$ au\omega$ man 1, sed del man 2 et 3	
II.	ı	βαρναβας συνπαραλαβων: Βαρναβα συμπαραλαβων	
	2	εθνεσιν καθ: εσθνεσι κατ' δοκουσιν: δοκουσι	
	3	τιτος: add ο συν εμοι καταδουλωσωσιν: καταδουλωσωνται	
	5	ϵ ιξαμεν: add τη υποταγη θ υ: ϵ υαγγ ϵ λιου	
	6	$\pi o \tau'$: $\pi o \tau \epsilon$ $o \overline{\theta}s$: om o	
	7		
	8	ενεργησεν καμοι: ενηργησε και εμοι πετρος: Κηφας	
	7		
		$P\mathcal{Z}A$	
II.		τινα απο ϊακωβου μετα των εθνων συνησ	
		θ ειον	
	13	εαυτον φοβουμενος τους εκ περιτομης και	
		συνυπεκοιθησαν αυτω οι λοιποι ϊουδαιοι ωστε	

και βαρναβας απηχθη αυτων τη ϋποκρισει

	14	αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοποδουσιν προς
		την αληθειαν του ευαγγελιου ειπον τω κηφα
		εμπροσθεν παντων ει συ ϊουδαιος υπαρχων
		εθνικως ζης πως τα εθνη αναγκαζεις
	15	ϊουδαϊζειν ημεις φυσει ϊουδαιοι οντες
	16	και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι ειδοτες οτι
	10	ου δικαιουται ανθρωπος εξ εργων νομου
		$\epsilon \alpha \nu \mu \eta \delta i \alpha \pi i \sigma \tau \epsilon \omega s \overline{i \eta \nu} \overline{\chi} \rho \nu \kappa \alpha i \eta \mu \epsilon i s \epsilon i s \overline{i \eta \nu}$
		χρν επιστευσαμεν ϊνα δικαιωθωμεν
		$\epsilon \kappa \ \pi \iota \sigma \tau \epsilon \omega s \ \overline{\chi v} \kappa \alpha \iota \ o \nu \kappa \ \epsilon \xi \ \epsilon \rho \gamma \omega \nu \ \nu o \mu o v \ o \tau \iota$ 15
		ϵ ξ ϵ ρ γ ων νομου $$ ου δικαιωθησ ϵ ται π ασ α
	17	σαρξ ει δε ζητουντες δικαιωθηναι εν
		$\overline{\chi}$ ρω ϵ υρ ϵ θωμ ϵ ν και αυτοι αμαρτωλοι αρα $\overline{\chi}$ s
	18	αμαρτιας διακονος μη γενοιτο ει γαρ
		α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω παρα
	19	βατην εμαυτον συνϊστανω εγω γαρ δια
		$[\nu]$ ομου νομω α $\pi\epsilon$ θανον $\ddot{\nu}$ α $\theta\omega$ ζησω
	20	$[\chi\rho]\omega$ συν $\overline{\epsilon\sigma\tau\rho}$ αι ζω δε ουκετι $\epsilon\gamma\omega$
		$[\zeta \eta]$ δε εν εμοι $\overline{\chi s}$ ο δε νυν ζω εν σαρκι εν
		$[\pi \iota \sigma \tau \epsilon \iota]$ ζω τη του $\overline{\theta v}$ και $\overline{\chi \rho v}$ του αγαπησαν 25
		[τος με και παρα]δοντος εαυτον ϋπερ εμου
	21	[ουκ αθετω την χαριν το]υ $\overline{\theta}$ υ ει γαρ δια νομου
	21	[δ ikaloguv η apa $\overline{\chi} \rho s$ $\delta \omega \rho \epsilon$] av $\alpha \pi \epsilon [\theta] \alpha \nu \epsilon \nu$
III.	_	
111.	I	[ω ανοητοι γαλαται τις υμας $εβ$ ασκαν $εν$ τη]
		[αληθεια μη πειθεσθαι οις κατ οφθαλμους] 30
		$[iηs \overline{\chi}ρs \piροεγραφη εν υμιν εσταυρω]$
	2	[μενος τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων]
II.	12	υπεστελεν man 1; scr λ supra man 2
III.	1-2	pag est longior; vid omittend $\tau\eta$ αληθεια μη $\pi\epsilon\iota\theta\epsilon\sigma\theta$ αι et $\epsilon\nu$ υμιν;
		scribend εστρος pro εσταυρωμενος
II.	12	τινα: τινας συνησθειον: συνησθιεν ηλθεν: ηλθον υπεστελλεν:
		υπεστελλε
	13	αυτω: add και απηχθη: συναπηχθη
	14	ορθοποδουσιν: ορθοποδουσι κηφα: Πετρώ πως: και ουκ Ιουδαικώς τι
	15 16	οντες: om $\overline{\iota\eta\nu} \ \overline{\chi\rho\nu} : \ X\rho \iota\sigma\tau ον \ I\eta\sigma ουν \qquad οτι \ \epsilon\xi \ \epsilon\rho\gamma ων \ νομου ου δικαιωθησεται: \ διοτι$
	10	ου δικαιωθησεται $\epsilon \xi$ $\epsilon \rho \gamma \omega \nu$ νομου
	17	ευρεθωμεν: ευρεθημεν

18 συνιστανω: συνιστημι 20 $\overline{\theta v}$ και $\overline{\chi \rho v}$: υιου του $\Theta \epsilon o v$

PΞB

111.		ες εργων ομου το πνα εκαβετε η ες ακοης πιστε	
	3	ως ουτως ανοητοι εστε εναρξαμενοι $\overline{\pi \nu \iota}$ νυν	
	4	σαρκι επιτελεισθε τοσαυτα επαθετε εικη ει γε εικη	
	5	ο ουν επιχορηγων ϋμειν το πνα και ενεργων	
		δυναμεις εν υμειν εξ εργων νομου η εξ ακοης	5
	6	πιστεως καθως αβρααμ επιστευσεν τω $\overline{\theta}$ ω και	
	7	ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην γεινωσκετε αρα	
	8	οτι οι εκ πιστεως ουτοι υιοι εισιν αβρααμ προ	
		ϊδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεως τα εθνη δι	
		καιοι ο $\overline{\theta}$ ς προευηγγελισατο τω αβρααμ οτι εν	10
	9	ευλογηθησονται εν σοι παντα τα εθνη ωστε	
		οι εκ πιστεως ευλογουνται συν τω πιστω αβρααμ	
	10	οσοι γαρ εξ εργων νομου εισιν ϋπο καταραν	
		εισιν γεγραπται γαρ τι επικαταρατος πας	
		ος ουκ εμμενει πασιν τοις γεγραμμενοις εν	15
	11	τω βιβλω του νομου του ποιησαι αυτα οτι δε εν	
		νομω ουδεις δικαιουται παρα τω $\overline{\theta}$ ω δηλον	
	12	οτι ο δικαιος εκ πιστεως ζησεται ο νομος ουκ ε	
		στιν εκ πιστεως αλλα ο ποιησας αυτα ζησετα[ι]	
	13	$\epsilon \nu$ autois $\overline{\chi \rho s}$ $\eta \mu as$ $\epsilon \xi \eta \gamma o \rho a \sigma \epsilon \nu$ $\epsilon \kappa \tau \eta s$ $[\kappa a]$	20
		ταρας του νομου γενομενος υπερ ημων κατ[αρα]	
		οτι γεγραπται επικαταρατος πας ο κρεμαμ[ενος]	
	14	επι ξυλου ϊνα εις τα εθνη η ευλογια τ[ου αβρααμ]	
		γ ενηται εν $\overline{\chi}\omega$ $\overline{\iota}\eta\overline{\upsilon}$ $\overline{\iota}\nu$ α την ευλο γ ιαν $[\tau$ ου $\overline{\pi}\nu$ s]	
	15	λαβ ωμεν δια της πιστεως αδελφοι [κατα αν]	25
		θρωπον λεγω ομως α[νθρωπου κεκυρωμενην]	
		$\delta[\iota \alpha]\theta \eta \kappa[\eta] \nu$ ου $[\delta]\epsilon[\iota s$ α $\theta \epsilon \tau \epsilon \iota$ η $\epsilon \pi \iota \delta \iota \alpha \tau \alpha \sigma \sigma \epsilon \tau \alpha \iota]$	
	16	[τω δε αβρααμ ερρηθησαν αι επαγγελιαι και]	
		[τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοις σπερμα]	
		[σιν ως επι πολλων αλλ ως εφ ενος και τω σπερμα]	30
III	. 2	εργων ομου: εργων νομου	
	4	ει γε: add και 5 υμειν: υμιν bis	
	6	$\epsilon\pi\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\nu$: $\epsilon\pi\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\epsilon$	
	7 8	γεινωσκετε: γινωσκετε υιοι εισιν: tr τα εθνη δικαιοι: tr	
	10	τα εσνη σικαισι: ετ εισιν: εισι τι: om πασιν: εν πασι βιβλω: βιβλιω	
	12	ο νομος: ο δε νομος αλλα: αλλ' αυτα: add ανθρωπος	
	13	οτι γεγραπται: γεγραπται γαρ	
	14	ευλογιαν: επαγγελιαν	

$P\Xi\Gamma$

		1 21
III.	17	τι σου ος εστιν χρς τουτο δε λεγω διαθηκην
		π ροκεκυρωμενην υ π ο του $\overline{ heta}$ υ ο μετα τετρα
		κοσια και τριακοντα ετη γεγονως νομος ου
		κ ακυροι εις το καταργησαι την επαγγελιαν
	18	ϵ ι γαρ δια νομου η κληρονομια ϵ ουκ ϵ τι ϵ ξ ϵ
		παγγελιας τω δε αβρααμ δι επαγγελιας
	19	$κεχαρισται ο \overline{\theta s} τι ουν ο νομος των πραξε$
		ων αχρις ου ελθη το σπερμα ω επηγγελται
	20	διαταγεις αγγελων εν χειρι μεσειτου ο δε
		$μεσειτης ενος ουκ εστιν ο δε \overline{\theta s} εις εστιν 10$
	21	ο ουν νομος κατα των επαγγελιων μη γε
		νοιτο ει γαρ εδοθη νομος ο δυναμενος
		ζωοποιηθησεται οντως εν νομω ην αν
	22	δικαιοσυνη αλλα συνεκλεισεν η γραφη τα
		παντα ϋπο αμαρτιαν ϊνα η επαγγελια
		$\epsilon \kappa \pi \iota \sigma \tau \epsilon \omega s \overline{\iota \eta \upsilon} \overline{\chi \upsilon} \delta o \theta \eta \tau o \iota s \pi \iota \sigma \tau \epsilon \upsilon o \upsilon \sigma \iota \upsilon$
	23	προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρου
		ρουμεθα συνκλειομενοι εις την μελλουσαν
	24	πιστιν αποκαλυφθηναι ωστε ο νομος παιδα
		$[\gamma]$ ωγος ημων εγενετο εις $\overline{\chi}$ ρν ϊνα εκ πιστεως 20
	25	[δι]καιωθωμεν ελθουσης δε της πιστεως ουκ ε
	26	[τι υ]πο παιδαγωγον εσμεν παντες γαρ υϊοι θυ
	27	$[εστε]$ δια πιστεως $\overline{χρυ}$ $\overline{ιηυ}$ οσοι $γαρ$ εις $\overline{χρν}$ $εβα$
	28	$[\pi \tau \iota \sigma \theta]$ ημεν $\overline{\chi \nu}$ ενεδυσασ θ ε ουκ ετι ϊουδαιος
		[oυδε ελλ]ην [o]υκ ετι δουλος ουδε ελευθερος 25
		[ουκ ενι αρσεν και θ ηλ]υ παντες $\ddot{\upsilon}$ μεις εστε $\overline{\chi}$ ρ $\dot{\upsilon}$
	29	$[iην$ ει δε νμεις $\overline{χρν}$ αρα τον] $αβρα[αμ]$ $σπερμ[α]$ εστε
IV.	1	[και κατ επαγγελιαν κληρονομοι λεγω δε εφ]
		[οσον χρονον ο κληρονομος νηπιος εστιν]
	2	$[ουδεν διαφερει δουλου \overline{κs} παντων ων αλλα] 30$
III.	. 16	εστιν: εστι
	17	$\overline{\theta v}$: add εις Χριστον ετη: tr ante τετρακοσια
	18	δια: εκ των πραξεων: των παραβασεων χαριν προσετεθη αγγελων: pr δι'
	19	μεσειτου: μεσιτου
	20	μεσειτης: μεσιτης
	21	επαγγελιων: add του Θεου ζωοποιηθησεται: ζωοποιησαι εν νομω
	22	ην αν: αν εκ νομου ην η πιστευουσιν: πιστευουσι

	`	•
23	συνκλειομενοι.	συγκεκλεισμενοι
~)	o or interoperou.	o o prentecto prevot

$P\Xi\Delta$

		$\Gamma \mathcal{A} \Delta$	
IV.		υπο επιτροπους εστιν και οικονομους αχρι	
	3	της προθεσμιας του $\overline{\pi \rho s}$ ουτως και ημεις οτε ημ $\overline{\epsilon}$	
		νηπιοι υπο τα στοιχεια του κοσμου ημεθα δεδου	
	4	λωμενοι οτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου	
		ϵ ξα π εστειλεν ο $\overline{\theta s}$ τον $\overline{v \iota \nu}$ αυτου γ ενομενον	5
	5	εκ γυναικος γενομενον υπο νομον ϊνα τους υπο	
		νομον εξαγοραση ϊνα την υιοθεσιαν <u>α</u> πολαβω	
	6	μεν οτι δε εστε υϊοι εξαπεστειλεν ο $\overline{\theta s}$ το $\overline{\pi \nu a}$	
	7	αυτου εις τας καρδιας ημων κραζον α $eta eta$ α ο $\overline{\pi ho}$ ωσ	
		τε ουκ ετι ει δουλος αλλα υις ει δε υις και κληρονο	10
	8	μος δια θv αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτες θv εδουλευ	
	9	σατε τοις φυσει μ η ουσι θ εοις ν υν δ ε γ νοντες $\overline{\theta}\overline{\nu}$	
		μαλλον δε γνωσθεντες ϋπο θυ πως επιστρεφετε	
		παλιν $\epsilon \pi$ ι τα ασ $\theta \epsilon$ νη και $\pi \tau \omega \chi$ ια οις π αλιν ανω $\theta \overline{\epsilon}$	
	10	δουλευειν θελετε ημερας παρατηρουντες και μη	15
	II	νας και καιρους και ενιαυτους φοβουμαι υμας μη	
	12	πως εικη εκοπισα εις ϋμας γεινεσθε ως εγω οτι	
		καγω ως ϋμεις αδελφοι δεομαι ϋμων ουδεν με	
	13	ηδικησατε οιδατε δε οτι δι ασθενειαν της σα $[ho]$	
	14	κος ευηγγελισαμην ϋμειν το προτερον και το[ν]	20
		π ειρασμον μου ϵ ν τη σαρκι μου ϵ ν εξουθ ϵ ν $[ησα]$	
		$ au\epsilon$ axxa ws $a\gamma\gamma\epsilon$ xov θv $\epsilon\delta\epsilon$ xa $\sigma\theta\epsilon$ $\mu\epsilon$ ω s $\chi[\rho v$ $\overline{\iota\eta v}]$	
	15	που ουν ο μακαρισμος ϋμων μαρτυρω γα[ρ υμιν]	
		οτι ει δυνατον τους οφθαλμους ϋμων εξ[ορυξα]	
	16	τε εδωκατε μοι ωστε εχθρος υμώ[ν γεγονα αλη]	25
	17	θ ευω[ν] υμειν ζη[λ]ουσιν υμα[ς ου καλως αλλα εκκλει]	
	18	σαι [υμας] θελου[σιν ινα αυτους ζηλουτε καλον]	
		[δε ζηλουσθαι εν καλω παντοτε και μη μονον]	
		[εν τω παρειναι με προς υμας τεκνια μου ous]	
	19	$[παλιν ωδινω αχρις ου μορφωθη \overline{χρς} εν υμιν]$	30
137			

IV. II $\epsilon \kappa o \pi \iota \sigma \alpha$ man I: super ι scr α man 2

²⁴ εγενετο: γεγονεν

²⁶ πιστεως $\overline{\chi\rho\nu}$: της πιστεως εν $\overline{X}\rho$ ιστ $\overline{\psi}$ 27 εβα $[\pi\tau\iota\sigma\theta]$ ημεν: εβα $\pi\tau\iota\sigma\theta$ ητε 28 ετι^{1, 2}: ενι παντες: add γαρ $\ddot{\nu}$ μεις: add εις $\overline{\chi\rho\nu}$ 1: εν $\overline{X}\rho\iota\sigma\tau\psi$

¹⁶ υμεν man 1, superscr ι man 2

EPISTLES OF PAUL

IV	. 2	εστιν: εστι	
	3	ουτως: ουτω ημεθα: ημεν	
	4	$\eta \lambda \theta \epsilon \nu$: $\eta \lambda \theta \epsilon$	
	6	πνα: add του υιου ημων: υμων	
	7 8	αλλα: αλλ' δια θυ: Θεου δια Χριστου φυσει μη: tr	
	9	πτωχια: πτωχα στοιχεια	
	10	π α β α α β α α β α α β α α α β α	
	11	εκοπιασα: κεκοπιακα	
	12	γεινεσθε: γινεσθε	
	13	ϋμειν: υμιν	
	14	$μου^1$: add $τον$ αλλα: αλλ'; pr ουδε εξεπτυσατε	
	15	που: $τις$ $εξ[ορυξα]τε$: $εξορυξαντες αν$	
	16	υμείν: υμιν ΄ Luchon Sala odd σο	
	18	[καλον δε]: add το	
		PÆE	
IV.	20	ηθελον δε παρειναι προς ϋμας αρτι και αλ	
		λαξαι την φωνην μου οτι απορουμαι εν	
	21	υμειν λεγετε μοι οι ϋπο νομον θελοντες ει	
	22	ναι τον νομον ουκ ακουέτε γεγραπται γαρ	
		οτι αβρααμ δυο υιους εσχεν ενα εκ της	
	23	παιδισκης και ενα εκ της ελευθερας αλλ'	
	-5	ο εκ της παιδισκης κατα σαρκα γεγενηται	
		ο δε της ελευθερας δι επαγγελίας α τινα	
	24		
		εστιν αληγορουμενα αυται γαρ εισιν δυο	
		διαθηκαι μια μεν απο ορους σεινα εις δου	I
	25	λειαν γεννωσα ητις εστιν αγαρ το δε σεινα	
		ορος εστιν εν τη αραβια συνστοιχει δε τη	
		νυν ιερουσαλημ δουλευει γαρ μετα των	
	26	τεκνων αυτης η δε ανω ϊερουσαλημ	
		ελευθερα εστιν ητις εστιν μητηρ ημων	I
	27	γεγραπται γαρ ευφρανθητι στειρα η ουκ τι	•
	2/		
		κτουσα ρηξον και βοησον η ουκ ωδεινου	
		σα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον	
	28	η της εχουσης τον ανδρα υμεις δε αδελφοι	
	29	[κ]ατα ϊσακ επαγγελιας τεκνα εστε αλ' ως	20
		$[\pi]$ ερ τοτε ο κατα σαρκα γ εννη θ εις εδιωκε	
	30	$[au ov]$ κατα $\overline{\pi \nu a}$ ουτως και νυν αλλα τει λεγει	
		[η γρα]φη εκβαλε την παιδισκην και τον	
		[υιον αυτ]ης ου γαρ κληρονομησει ο υϊος της	
	31	[παιδισκης μετ]α του υιου [τ]ης ελευθερας αρα	2
	-	F. J. L. T. L.	

		GALATIANS	107
v.	I	[αδελφοι ουκ εσμεν παιδι]σκης τεκν[α] αλλα [της ελευθερας τη ελευθερια ημας $\overline{\chi \rho s}$ ηλ]ευ [θερωσεν στηκετε ουν και μη παλιν ζυγω]	
	2	[δουλειας ενεχεσθε ιδε εγω παυλος λεγω]	
		$[vμιν οτι εαν περιτεμνησθε \overline{\chi \rho s} vμαs]$	30
IV.	22	ϵ λ ϵ υ θ ϵ ρ α s: ϵ ¹ supra man 2	
	 V. 20 υμειν: υμιν 23 αλλ' ο: add μεν γεγενηται: γεγεννηται ο δε: add εκ δι: δια 24 αληγορουμενα: αλληγορουμενα εισιν: add αι σεινα: Σινα 25 δε: γαρ Αγαρ σεινα: Σινα συνστοιχει: συστοιχει γαρ: δε 26 εστιν: εστι ημων: pr παντων 27 ουκ¹: ου ωδεινουσα: ωδινουσα 28 υμεις: ημεις εστε: εσμεν ϊσακ: 'Ισαακ 29 αλ': αλλ' ουτως: ουτω 30 τει: τι γαρ: add μη κληρονομησει: κληρονομηση V. I [ελευθερια]: add ουν η οm ουν 		της
		P <i>Ξ</i> 5	
V.	3	ουδεν ωφελησει μαρτυρομαι δε παλιν παντι αν θρωπω περιτεμνομενω οτι οφειλετης εστιν	
	4	ολον τον νομον ποιησαι κατηργηθητε απο $\overline{\chi v}$ οιτινές εν νομω δικαιουσθε της χαριτος εξεπε	
	5	σατε ημεις γ αρ $\overline{\pi \nu \iota}$ εκ $\pi \iota \sigma \tau \epsilon \omega$ ς $\epsilon \lambda \pi \iota \delta$ α $\delta \iota$ και	5
	6	οσυνης εκδεχομεθα εν $\overline{\chi}\rho\omega$ $\overline{\iota}\eta\overline{\upsilon}$ ουτε περιτομη τι $\overline{\iota}$ ι	
	7	γουμενης ετρεχετε καλως τις ϋμας ενεκοψεν	
	8	τη αληθεια μη πειθεσθαι η πισμονη ουκ εκ του	
	9	καλουντος ϋμας μικρα ζυμη ολον φυραμα ζυμοι	10
	10	$\epsilon \gamma \omega$ δ ϵ π $\epsilon \pi$ οιθα ϵ ις υμας $\epsilon \nu$ $\overline{\kappa} \omega$ οτι ουδ $\epsilon \nu$ αλλο	
		φρονησητε ο δε ταρασσων ϋμας βαστασει το κρι	
	II	μα οστις εαν η εγω δε αδελφοι ει περιτομην ετι κηρυσσω τι ετι διωκομαι αρα κατηργηται	
	To	το σκαμδαλου του στοου αρα και αποκούων	

ται οι αναστατουντες ϋμας ϋμεις γαρ επ ελευθε

14 λευετε αλληλοις ο γαρ πας νομος εν ενι λογω $\pi \epsilon \pi \lambda \eta \rho \omega \tau \alpha \iota$ εν τω αγαπησαι τον $\pi \lambda \eta \sigma \iota \iota \iota \iota \iota \iota$ ω[s]

15 εαυτον ει δε αλληλους δακνετε και κατεσ $[\theta\iota]$ ετε βλεπετε μη $\ddot{\upsilon}\pi$ αλληλων αναλωθη $[\tau\epsilon]$

ρια ϵ κληθητε αδελφοι μονον μη την ϵ λευ θ [ϵ ρι] $\overline{\alpha}$ ϵ ις αφορμην τη σαρκι αλλα δια της αγαπης δ [ου]

20

13

	16 17	λεγω δε $\overline{\pi\nu}$ ι π ερι π ατεισθε και επιθ[υμιαν σαρ] κος ου μη τελεσητε η γαρ σαρξ επι[θυμει κατα]	
		$του$ $\overline{\pi \nu s}$ το $δε$ $\overline{\pi \nu a}$ κατα της $σ[αρκος ταυτα]$ 25	
		γ αρ α [ντικ] ϵ [ιται αλλη] λ ο[ις ινα μη α αν θ ϵ λη]	
	18	[τε ταυτα ποιητε ει δε $\overline{\pi\nu}$ ι αγεσθε ουκ εστε v]	
	19	[πο νομον φανερα δε εστιν τα εργα της σαρκος]	
	20	[ατινα εστιν πορνεια ασελγεια ειδωλολα]	
		[τρεια φαρμακεία εχθραί ερεις ζηλοί θυμοί] 30	,
V.	17	$ au o \delta \epsilon \ \overline{\pi \nu a}$: inter $\delta \epsilon$ et $\overline{\pi \nu a}$ add supra $ au o$ man 2	
V.		χυ : pr του	
		εκδεχομεθα: απεκδεχομεθα	
	6 7	εν: add γαρ ενεργουμενης: ενεργουμενη ενεκοψεν: ανεκοψε	
	8	πισμονη: πεισμονη	
	9	φυραμα: pr το	
	10	$\delta \epsilon^1$: om φρονησητε: φρονησετε εαν: αν	
	12 14	αρα: $οφελον$ αποκοψωνται: αποκοψονται πεπληρωται: πληρουται αγαπησαι: αγαπησεις πλησιον: add σου	,
	15	$\ddot{\upsilon}\pi$: $\upsilon\pi$ 0	
	16	π ερι π ατει σ θε: π ερι π ατειτε	
	17	$\gamma \alpha \rho$: $\delta \epsilon$	
	19	add μοιχεια et ακαθαρσια	
		PZZ	
V.	21	εριθειαι διχοστασιαι αιρεσεις φθονοι	
		$\mu\epsilon\theta$ αι κωμοι και τα ομοία τουτοίς α π ρολέ $\gamma\omega$	
		ϋμειν καθως προειπον οτι οι τα τοιαυτα	
		πρασσοντες βασιλειαν $\overline{\theta v}$ ου κληρονομη	
	22	σουσιν ο δε καρπος του $\overline{\pi \nu s}$ εστιν αγαπη	,
		χαρα ειρηνη μακροθυμια χρηστοτης αγα	
	23	θωσυνη πιστις πραυτης ενκρατεια κα	
	24	τα των τοιουτων ουκ εστιν νομος οι δε του	
		$\overline{\chi v}$ την σαρκα $\overline{\epsilon \sigma \tau a \nu}$ συν τοις $\pi a \theta \eta \mu a \sigma \iota \nu$	
	25	και ταις $\epsilon \pi \iota \theta \upsilon \mu \iota \alpha \iota \varsigma = \epsilon \iota \varsigma \omega \mu \epsilon \nu = \overline{\pi \nu \iota} = \overline{\pi \nu \iota}$ 10)
	26	στοιχωμεν μη γεινωμεθα κενοδοξοι αλ	
		ληλους προκαλουμενοι αλληλοις φθονουν	
VI.	I	τες αδελφοι εαν και προλημφθη ανθρωπος	
		εν τινι παραπτωματι ϋμεις οι πνευματι	
		κοι καταρτίζετε τον τοιούτον εν $\overline{\pi \nu \iota}$	
		πραυτητος σκοπων σεαυτον μη και συ	
	2	πειρασθης αλληλων τα βαρη βασταζετε	

		$[κ]$ αι ουτως αποπληρωσετε τον νομον του $\overline{\chi v}$	
	3	$[\epsilon\iota]\pi\epsilon\rho$ δοκει τις ειναι τι μηδεν ων φρενα	
	4	[π]ατα εαυτον το δε εργον εαυτου δοκιμαζε	20
		$[au]$ $\dot{\omega}$ και τοτε εις αυτον μονον το καυχημα εξει	
	5	[ου]κ εις τον ετερον εκαστος γαρ το ϊδιον φορ	
	6	[τιον β]αστασει κοινωνειτω δε ο καθηχουμε	
		[νος τον λ]ογον τω καθηχουντι εν πασιν αγαθοις	
	7	$[μη πλανασθ]ε \overline{θs}$ ου μυκτηριζεται α $γ$ αρ $ε$ αν	25
	8	[σπειρη ανος] ταυτα και θερισει οτι ο σπει	
		$[ho\omega u$	
		At least four lines lost	
		lacuna, five leaves, Gal. VI. 8 to Phil. IV. 15	
V.	21	φθονοι: add φονοι υμειν: υμιν καθως: add και	
	23	πραυτης: πραοτης ενκρατεια: εγκρατεια	
	24	$\pi a \theta \eta \mu a \sigma \iota v$: $\pi a \theta \eta \mu a \sigma \iota$	
		στοιχωμεν: pr και	
	26	γεινωμεθα: γινωμεθα	
VI.	I	προλημφθη: προληφθη πραυτητος: πραοτητος	
	2	αποπληρωσετε: αναπληρωσατε	
	3	[ει]περ: ει γαρ φρενα[π]ατα εαυτον: tr	
	4	δοκιμαζε $[\tau]$ ω : add εκαστος αυτον: εαυτον εξει: add και	
	6	καθηχουμε[vos]: κατηχουμενος καθηχουντι: κατηχουν τι	
	17	a. o tanta, tonto	

[ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ]

PO[H]

IV. 14, 15	σαντες μου τη θλειψει οιδατε και υμ[εις] ϕ [ιλιππη]	
	σιοι οτι εν ερχη του ευαγγελιου οτε εξηλθον	
	απο μακεδονιας ουδεμια μοι εκκλησια εκοινω	
	νησεν εις λογον δοσεως και λημψεως ει μη υμεις	
16	μονον οτι και εν θεσσαλονεικη και απαξ και	5
17	δις την χρειαν μοι επεμψατε ουχ οτι επιζητω	
	τον καρπον τον πλεοναζοντα εις λογον $\ddot{\upsilon}\mu\overline{\omega}$	
18	απεχω δε παντα και περισσευω πεπληρωμαι	
	δε δεξαμενος παρα επαφροδειτου τα παρ	
	υμων οσμη ευωδιας θυσιαν δεκτην ευαρε	10
19	στον τω $\overline{\theta \omega}$ ο δε $\overline{\theta s}$ μου πληρωσει πασαν χρει \overline{a}	

αγιον εν χρω τηυ ασπαζονται ϋμας οι συν εμοι αδελφοι ασπαζονται υμας παντες οι αγιο[ι]

υμων κατα το πλουτος αυτου εν δοξη εν χρω $\overline{i \eta v}$ τω δε θω και $\overline{\pi \rho i}$ ημων η δοξα εις τους αιω

μαλιστα δε οι εκ της καισαρος οικιας η χα[ρις] 23 τ ου $\overline{\kappa v}$ $\eta \mu \omega \nu$ $\overline{\iota \eta v}$ $\overline{\chi \rho v}$ $\mu \epsilon \tau a$ τ ου $\overline{\pi \nu s}$ $v \mu \omega \nu$

νας των αιωνων αμην ασπασασθε παντα

 $\alpha\mu\eta\nu>$ —

στι^χ σκε

20

15

ΙΥ. 14 θλειψει: θλιψει

P. Beatty 2

15 οιδατε: add δε λημψεως: ληψεως μονον: μονοι

16 θεσσαλονεικη: Θεσσαλονικη την: εις την

17 $\epsilon \pi \iota \zeta \eta \tau \omega$: add το δομα αλλ' $\epsilon \pi \iota \zeta \eta \tau \omega$ 18 $\delta \epsilon^2$: om $\epsilon \pi \alpha \phi \rho o \delta \epsilon \iota \tau o v$: $E \pi \alpha \phi \rho o \delta \iota \tau o v$ οσμη: οσμην

19 το πλουτος: τον πλουτον

23 του πνς: παντων

$\overline{\Pi}$ POS \overline{KO} Λ ASS $\overline{\Lambda}$ AE \overline{IS}

I.	I	π αυλος α π οστολος $\overline{\chi}$ ρυ $\overline{\eta}$ υ δια θ ελ $[\eta$ ματος]	
	2	$\overline{\theta v}$ και τειμοθέος ο αδελφο[ς τοις εν κολασσαις]	
		$α\gamma[ιοις και]$ $πιστοις$ $αδελφ[οις εν \overline{χρω} χαρις]$	
	3	$[υμιν και ειρηνη απο \overline{θυ} \overline{πρs} ημων ευχαριστου]$	25
		$[μεν τω \overline{θω} και \overline{πρι} του \overline{κυ} ημων \overline{ιηυ} \overline{χρυ} παν]$	
	4	[τοτε περι υμων προσευχομενοι ακουσαντες]	
		[την πιστιν υμων εν χρω ίηυ και την αγαπην]	
	5	[ην εχετε εις παντας τους αγιους δια την ελπι]	
		[δα την αποκειμενην υμιν εν τοις ουρανοις]	
I.	I	$\overline{\chi \rho v} \ \overline{\imath \eta v}$: tr $ au \epsilon \iota \mu \circ \theta \epsilon \circ s$: $T \iota \mu \circ \theta \epsilon \circ s$	
		[POO]	
I.	5	[ην προηκουσατε] εν τω λογω της αληθειας	
	6	του ευαγγελιου του παροντος εις ϋμας κα	
		θως και εν παντι τω κοσμω εστι καρπο	
		φορουμενον και αυξανομενον καθως και	
		εν υμειν αφ ης ημερας ηκουσατε και επε	5
	7	$\gamma \nu \omega au \epsilon$ την χαριν του $\overline{\theta v}$ $\epsilon \nu$ αλη $\theta \epsilon$ ια κα	
		θως εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου	
		συνδο ^{U} λου ημων ο εστιν πιστος \ddot{U} περ	
	8	ημων διακονος του $\overline{\chi ho \nu}$ ο και δηλωσας ημ $\epsilon ar\iota$	
	9	την $\ddot{v}\mu\omega\nu$ α γ α π ην $\epsilon \nu$ $\overline{\pi \nu \iota}$ δια τουτο και	10
		ημεις αφ ης ημερας ηκουσαμεν ου παυο	
		μεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αι	
		τουμενοι ϊνα πληρωθητε την επιγνω	
		σιν του θ εληματος αυτου εν παση σοφια και	
	10	συνεσει πνευματικη περιπατησαι	15
		αξιως του κυ εις πασαν αρεσκειαν εν παν	
		[τ]ι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξα	
	11	[νο]μενοι τη επιγνωσει του θυ εν παση	
		[δυν]αμει δυναμουμενοι κατα το κρατος	
		[της δο]ξης αυτου εις πασαν υπομονην	20
	T2	[και μα]κροθυμιαν μετα γαρας και ευγαρι	

	13 14 15	[στουντ]ες αμα τω πατρι τω ϊκανωσαντι [υμας εις την] μεριδα του κληρου των αγι [ων εν τω φωτι] ος ερρυσατο ημας [εκ τη]ς [εξουσιας του σκοτους και μετεστησεν] [εις την βασιλειαν του υιου της αγαπης] [αυτου εν ω εχομεν την απολυτρωσιν την] [αφεσιν των αμαρτιων ος εστιν εικων του θυ] [του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεως]	25
I.	7	συνδολου man 1, corr υ supra	
I.	6 7 8	κοσμω: add και οπ και αυξανομενον υμειν: υμιν καθως: add και ο εστιν: ος εστι ημεί: ημιν	
	10	περιπατησαι: add υμας πασαν: πασιν (per errorem?) τη εκ εις την επιγνωσιν	τιγνωσει:
	12 14	οπ και ¹ οπ αμα [υμας]: ημας [απολυτρωσιν]: add δια του αιματος αυτου	
		[PII]	
I.	16	οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα εν [τοις ουρα]	
	10	νοις και επι της γης τα ορατα και τα αορα[τα]	
		είτε θρονοι είτε κυριστήτες είτε αρχαί εί $[τε]$	
		εξουσιαι οτι παντα δι αυτου και εις αυτον	
	17	εκτισται και αυτος εστιν προ παντων και τα	5
	18	παντα αυτω συνεστηκεν και αυτος εστιν	J
		η κεφαλη του σωματος της εκκλησιας ο εστιν	
		η αρχη πρωτοτοκος των νεκρων ϊνα γενηται	
	19	εν πασιν αυτος πρωτευων οτι εν αυτω ευδο	
	20	κησεν παν το πληρωμα κατοικησαι και δι αυτου	10
		αποκατααλλαξαι τα παντα εις αυτον ειρηνοποι	
		ησας δια του αιματος του $\overline{στου}$ δι a^{U} του ειτε τα ε $[\pi\iota]$	
	21	γης ειτε τα εν τοις ουρανοις και ϋμας ποτε οντ[as]	
		απηλλοτριωμενους και εχθρους τη διανοια	
		εν τοις εργοις τοις πονηροις νυν δε αποκαταλ[λα]	15
	22	$\gamma \eta \tau \epsilon$ τω σωματι της σαρκος αυτου δια του θ ανα $[του]$	
		παραστησαι ϋμας αγιους και αμωμους και [ανεν]	
	23	κλητους κατενωπιον αυτου ειγε επιμεν[ετε τη]	
		πιστει τεθεμελιωμενοι και ε $[\delta \rho]$ αιοι μ $[\eta$ μετακινη]	
		τοι απο της ελπιδος του ευαγγε[λιου ου ηκουσατε]	20
		του κηρυχθεντος εν παση κτ[ισει τη υπο τον]	

	ουρανον ου εγενομην εγω π[αυλος διακονος]	
24	νυν χαιρω εν τοις παθημα[σιν υπερ υμων]	
	και ανταναπληρων τα υστε[ρηματα των θλει]	
	$[\psi \epsilon] ω[ν]$ του $\overline{\chi ρ υ}$ $σ[ν] ν$ τη $σ αρ[κι$ μου υπ $\epsilon ρ$ του $σ ωμ α]$	25
25	[τος αυτου ο εστιν η εκκλησια ης εγενομην]	
	$[\epsilon \gamma \omega$ διακονος κατα την οικονομιαν του $\overline{\theta v}]$	
	[την δοθεισαν μοι εις υμας πληρωσαι τον λο]	
26	$[\gamma$ ον του $\overline{\theta v}$ το μυστηριον το αποκεκρυμμενον]	
	[απο των αιωνων και απο των γενεων νυν]	30
27	[δε εφανερωθη τοις αγιος αυτου οις ηθελη]	
20	διατου man I; corr δια αυτου man 2	
16	π αντα: add τ α και ¹ : add τ α οτι: τ α	
17	$\epsilon \sigma \tau \iota \nu$: $\epsilon \sigma \tau \iota$ $\alpha \upsilon \tau \omega$: $\operatorname{pr} \epsilon \nu$ $\sigma \upsilon \nu \epsilon \sigma \tau \eta \kappa \epsilon \nu$: $\sigma \upsilon \nu \epsilon \sigma \tau \eta \kappa \epsilon$	
18	ο: $οs$ $η$ $αρχη:$ $αρχη$ $των:$ pr $εκ$	
19 20	ευδοκησεν: ευδοκησε αποκατααλλαξαι: αποκαταλλαξαι δι αυτου: pr αυτου γης: pr	TNS
21	νυν: νυνι αποκαταλ[λα]γητε: αποκατηλλαξεν εν	, 5
23	$\mu[\eta]$: pr και μ ετακινητοι: μ ετακινου μ ενοι π αση: add $\tau\eta$	
24	ανταναπληρων: ανταναπληρω θ λει $[\psi \epsilon]ω[v]$: θ λι $\psi \epsilon ω v$ $\sigma[v]v$: ϵv	
	[ΡΠΑ]	
	$[σεν ο \overline{θs} γνωρισα]$ ι τι το πλουτος του μυστη	
	$[ριου τ]$ ουτου $εν$ τοις $εθνεσιν$ ο $εστιν$ $\overline{χ}$ ς $εν$	
28	[v]μειν η ελπις της δοξης ον ημεις καταγ	
	γελλοντες νουθετουνθες παντα ανθρω	
	πον και διδασκοντες παντα ανθρωπον	5
	εν παση σοφια ϊνα παραστησωμεν παντα	
29	ανθρωπον τελειον εν χρω εις ο και κοπιω	
	αγωνιζομενος κατα την ενεργειαν αυ	
	του την ενεργουμενην εν εμοι εν δυνα	
I	μει θελω γαρ ϋμας ειδεναι ηλικον αγωνα	10
	εχω ϋπερ ϋμων και των εν λαοδικεια	
	και οσοι ουχ εορακαν μου το προσωπον μου	
2	εν σαρκι ϊνα παρακληθωσιν αι καρδιαι αυ	
	των συνβιβασθεντες εν αγαπη και εις παν	
	πλουτος της πληροφοριας της συνεσεως	15
	ϵ is $\epsilon \pi$ i $\gamma \nu \omega \sigma$ i ν του μυστηρίου του $\overline{\theta v}$ $\overline{\chi \rho v}$	
3	$[\epsilon]$ ν ω εισιν παντες οι θησαυροι της σοφιας και	
4	[γνω]σεως αποκρυφοι τουτο λεγω ϊνα μη	

I.

II.

		[δεις] ημας παραλογισηται εν πιθανολογια
	5	[ει γαρ και τη] σαρκι απειμι αλλα τω $\overline{\pi\nu}$ ι 20
		[συν υμιν ει]μι χαιρων και βλεπων ϋμων
		$[την ταξιν κ]$ αι το στερεωμα της εις $\overline{χρν}$
	6	[πιστεως υμων] ως ουν παρελαβετε τον
		$\overline{[\chi\rho\nu}\ \overline{\iota\eta\nu}\ \tau\rho\nu\ \overline{\kappa]\nu}\ \epsilon\nu\ \alpha\nu\tau\omega\ \pi\epsilon\rho\iota\pi\alpha\tau\epsilon\iota\tau\epsilon$
	7	[ερριζωμενοι και] εποικοδομουμενοι
		[εν αυτω και $βεβαι]ου[μ]εν[οι τη πιστει]$
		[καθως εδιδαχθητε περισσευοντες εν]
	8	[αυτη εν ευχαριστια βλεπετε μητις υμας]
		[εσται ο συλαγωγων δια της φιλοσοφι]
		[ας και κενης απατης κατα την παραδο] 30
		[σιν των ανθρωπων κατα τα στοιχεια του]
ī.	28	νουθετουνθες man 1, corr νουθετουντες man 2
	27	τι το: τις ο πλουτος: add της δοξης ο ϵ στιν: ος ϵ στι $[v]$ μ ϵ ιν:
	2/	υμιν
	28	καταγγελλοντες: καταγγελλομεν χρω: add Ιησου
II.	I	ϵ ορακαν: ϵ ωρακασι οπ μου ¹
	2	συνβιβασθεντες: συμβιβασθεντων παν πλουτος: παντα πλουτον θυ: add και πατρος και του
	3	$\epsilon \iota \sigma \iota \nu$: $\epsilon \iota \sigma \iota$ $[\gamma \nu \omega] \sigma \epsilon \omega s$: $\operatorname{pr} \tau \eta s$
	4	τουτο: add δε μη[δεις]: μητις ημας: υμας παραλογισηται: παρα-
	-	λογιζηται $[τη πιστει]$: pr $εν$
	7	
		[РПВ]
II. 8,	, 9	κοσμου και ου κατα $\overline{\chi}\rho\nu$ οτι $\epsilon\nu$ αυτω κατ $[$ οικει π α $\nu]$
	10	το πληρωμα της θ εοτητος σωματικώς [και ϵ]
		σται ϵ ν αυτω $\pi\epsilon\pi$ ληρωμενοι ο ϵ στιν η κ $\epsilon\phi[\alpha]$
	II	λη πασης αρχης και εξουσιας εν ω και περι
		$\tau \mu \eta \theta \eta \tau \epsilon \pi \epsilon \rho \iota \tau o \mu \eta \alpha \chi \epsilon \iota \rho o \pi o \iota \eta \tau \omega \epsilon \nu \tau \eta$
		απεκδυσει του σωματος της σαρκος εν τη περι
	12	τομη του χρυ συνταφεντες αυτω εν τω βαπτισ
		μω εν ω και συνηγερθητε δια της πιστεως της
		$\epsilon \nu \epsilon \rho \gamma \epsilon \iota \alpha s \tau o \upsilon \theta \upsilon \tau o \upsilon \epsilon \gamma \epsilon \iota \rho \alpha \nu \tau o s \alpha \upsilon \tau o \upsilon \epsilon \kappa \nu \epsilon \kappa \rho [\omega \nu]$
	13	και υμας νεκρους οντας εν τοις παραπτωμασιν $$ 10
		και τη ακροβυστια της σαρκος ϋμων συνεζω[ο]
		ποιησεν ημας εν αυτω χαρισαμενος ημειν τα $\pi[a\rho a]$
	14	πτωματα παντα εξαλειψας το καθ ημων χει[ρο]
		γ ραφον τοις δο γ μασιν ο ην \ddot{v} π ϵ ναντιον η $[μιν]$
		και αυτο ηρκε εκ του μεσου προσηλωσας αυτο $\tau[\omega]$

15	$\overline{\sigma\tau\rho\omega}$ απεκδυσαμενος τας αρχας και τας εξ $[ov\sigma\iota]$
	ας και εδιγματισεν εν παρρησια θριαμβευσα[ς αυ]
16	τους εν αυτω μη ουν τις ϋμας κρινετω εν β[ρω]
	σει και εν ποσει η εν μερει εορτης η ν[ουμη]
17	νιας η σαββατων ἃ εστιν σκεια των [μελλοντων] 20
18	το δε σωμα $\overline{\chi}$ ρυ μηδεις \ddot{v} μας κατα β ρα $[\beta$ ευετω θ ε $]$
	λων εν ταπεινοφροσυνη και θρησ[κεια των]
	$\alpha\gamma\gamma\epsilon\lambda\omega\nu$ α εωρακεν εμβαδευ $[\omega\nu$ εικη φυσι]
19	ουμενος υπο του νοος της σα[ρκος αυτου και]
	ου κρατων την κεφαλην εξ [ου παν το σωμα] 25
	[δια των] αφων και συνδε[σμων επιχορηγου]
	[μενον και συνβιβαζομενον αυξει την αυ]
20	$[ξησιν του \overline{θυ} ει απεθανετε συν \overline{χρω} απο των]$
	[στοιχειων του κοσμου τι ως ζωντες εν κοσ]
21	[μω δογματιζεσθε μη αψη μηδε γευση μηδε] 30
22	[θιγης α εστιν παντα εις φθοραν τη αποχρη]
	[σει κατα τα ενταλματα και διδασκαλιας]
II. 10	εσται: εστε ο: os
II	π εριτμηθητε: π εριετμηθητε σωματος: add των αμαρτιων
12	νεκρ[ων]: pr των
13	παραπτωμασιν: παραπτωμασι συνεζω $[o]$ ποιησεν: συνεζωοποιησε ημας εν αυτω: συν αυτω ημειν: ημιν τα π $[a\rho a]$ πτωματα παντα: tr
14 15	ηρκε: ηρκεν om και² εδιγματισεν: εδειγματισεν
16	και: η
17	$εστιν$ σκεια: $εστι$ σκια $\overline{χρυ}$: pr του
18	α: add μη εμβαδευ[ων: εμβατευων
20	[$\epsilon \iota$]: add $ov\nu$ $\overline{\chi \rho \omega}$: pr $\tau \omega$
	[PIII]
II. 23	[των ανθρωπων ατι]να εστιν λογον μεν
	$[\epsilon \chi$ οντα σοφιας $\epsilon \nu$ $\epsilon]\dot{\theta}[\epsilon]$ λο $\epsilon \nu \theta$ ρησκεια και
	[ταπε]ινοφροσυνη αφιδια σωματος ουκ εν
	[τι]μη τινι προς πλησμονην της σαρκος
III. 1, 2	ϵ ι ουν συνηγ ϵ ρθητ ϵ τω $\overline{\chi}\omega$ τα ανω φρον ϵ ι 5
3	τε μη τα επι της γης απεθανετε γαρ και η
	ζωη ϋμων κεκρυπται συν τω χρω εν τω
4	θω οταν ο χρς φανερωθη η ζωη ϋμων
	τοτε και ϋμεις συν αυτω φανερωθησεσθε
5	εν δοξη νεκρωσατε ουν τα μελη τα επι
	της γης πορνειαν ακαθαρσιαν παθος

I

EPISTLES OF PAUL

	επιθυμιαν και την πλεονεξιαν ητις εστί
6	ειδωλολατρια δια ταυτα γαρ ερχεται η οργη
7	του $\overline{ heta v}$ εν οις και υμεις περιεπατησατε
8	ποτε οτε εζητε εν τουτοις νυνι δε απο
	$[heta\epsilon\sigma] heta\epsilon$ και $\ddot{ heta}$ μεις τα παντα οργην $ heta$ υμον
	[κακι]αν βλασφημιαν αισχρολογιαν εκ του
9	[στοματο]ς ϋμων μη ψευδησθε εις αλλη
	[λουs] απεκδυσαμενοι τον παλαιον αν
10	$[\theta \rho \omega \pi o] \nu$ συν ταις πραξεσιν αυτου και 20
	$[\epsilon \nu \delta \nu \sigma \alpha] \mu \epsilon \nu o \iota \ au [o \nu] \ \nu \epsilon o \nu \ au \sigma \kappa \alpha \iota$
	[νουμεν]ον εις επιγνωσιν κατ εικονα
11	[του κτισαντος αυ]τον. οπου ουκ ένι εγγην
	[και ιουδαιος $\pi\epsilon ho$]ιτομη και ακρο[$eta v$] σau ια
	[βαρβαρος σκ]νθης δουλο[ς ελευθερος] 25
	lacuna, one leaf, III. 11 to IV. 16
II. 23 III. 1 5	εστιν: εστι ε] θ [ε]λοενθρησκεια: εθελοθρησκεια αφιδια: και αφειδια ανω: add ζητειτε ου ο Χριστος εστιν εν δεξια του Θεου καθημενος τα ανω μελη: add υμων επιθυμιαν: add κακην ειδωλολατρια: ειδωλολατρια
6 8	δια ταυτα γαρ: δι' α $\overline{\theta v}$: add επι τους υιους της απειθειας τουτοις: αυτοις
	[PII5]
7. 16	$[a\nu]a\gamma\nu\omega[\sigma\theta\eta$ και $\tau\eta\nu$ εκ λαοδικιας ινα και]
17	$[v\mu]$ εις ανα $[\gamma v\omega au\epsilon$ και ειπατε αρχιπ $\pi\omega$ βλε $\pi\epsilon]$
	$[\tau\eta]$ ν διακονιαν $[\eta \nu \ \pi \alpha \rho \epsilon \lambda \alpha \beta \epsilon s \ \epsilon \nu \ \overline{\kappa \omega} \ \iota \nu \alpha \ \alpha \iota \tau \eta \nu]$
18	[πλ]ηροις ο ασπ[ασμος τη εμη χειρι παυλου μνη]
	[μο]νενετε μου τίων δεσμών η νσοις μεθ νμών]

		$ΠΡΟΣ$ [ΘΕΣΣΑΛΟΝΕΙΚΕΙΣ \overline{A}]	
I.	I	$[\pi a]$ υλος και $\sigma[ιλουανος και τιμοθέος τη εκκλησια]$	
		$[\theta\epsilon]$ σσαλονεικ ϵ [ων εν $\theta\omega$ $\overline{\pi}\rho\iota$ και $\overline{\kappa}\omega$ $\overline{\iota}\eta\overline{\upsilon}$ $\overline{\chi}\rho\overline{\omega}$ χ αρις]	
		[υ]μειν και ειρ[ηνη	
I.	I	$[\theta \epsilon]$ σσαλονεικ $\epsilon [\omega \nu : \theta \epsilon$ σσαλονικ $\epsilon \omega \nu = [v] \mu \epsilon \iota \nu : v \mu \iota \nu$	
		[PIIZ]	
I.	9] $a\pi a\gamma$	
		[γελλουσιν οποιαν εισοδον εσχομεν] προς υμας	
		[και πως επεστρεψατε προς το]ν $\overline{\theta \nu}$ απο τω[ν]	
		$[\epsilon \iota \delta \omega \lambda \omega \nu \ \delta \circ \upsilon \lambda \epsilon \upsilon \epsilon \iota \nu \ \overline{\theta \omega}]$ ζ $\omega \nu \tau \iota \ \kappa \alpha \iota$	
	10	$[a\lambda\eta\theta\iota u\omega$ και αναμενειν το]ν $\overline{\upsilon\iota}\overline{\nu}$ αυτο $[v]$	
		[εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ των νε]κρων την	
		[τον ρυομενον ημας εκ της οργ]ης της ερχομ[ε]	
II.	I	[νης αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι τ]ην εισοδον $[\eta\mu\overline{\omega}]$	
	2	[την προς υμας οτι ου κενη γ ε γ ο]νεν αλλα π [ρο]	
		$[\pi \alpha \theta o \nu \tau \epsilon s \ \kappa \alpha \iota \ \upsilon \beta \rho \iota \sigma \theta \epsilon \nu \tau \epsilon s \ \kappa \alpha \theta] \omega s \ o \iota \delta \underline{\alpha \tau} \epsilon \ \epsilon [\nu]$	1
		[φιλιπποις επαρρησιασαμεθα ε]ν τω θω ημ $[ων]$	
		[$\lambda a \lambda \eta \sigma a \iota \pi \rho o s \upsilon \mu a s \tau o \epsilon \upsilon a \gamma \gamma \epsilon$] $\lambda \iota o \upsilon \tau o \upsilon \theta \upsilon [\epsilon \upsilon]$	
	3	[πολλω αγωνι η γαρ παρακλ]ησις ημων	
		[
		lacuna, two leaves, II. 3 to V. 5	
II.	2	αλλα: add και	
		[BPA]	
		top of col.	
V.	5	παν[τες γαρ υμεις υιοι φωτος εστε και υιοι ημερας]	
	6	ουκ εσμεν [νυκτος ουδε σκοτους αρα ουν μη καθευ]	
		δωμεν ω[ς οι λοιποι αλλα γρηγορωμεν και νη]	
	7	ψωμεν ο[ι γαρ καθευδοντες νυκτος καθευδουσιν]	
	8	και οι μεθ[υσκομενοι νυκτος μεθυουσιν ημεις]	
		δε ημερα[ς οντες νηφωμεν ενδυσαμενοι θω]	
		ρακα $\pi[ιστεως$ και α $γαπης$ και $περικεφαλαιαν]$	
	9	$\epsilon \lambda \pi \iota \delta [a \ σωτηριας οτι ουκ \epsilon \theta \epsilon το \ ημας \ ο \ \overline{\theta s} \ \epsilon \iota s]$	
		$o ho\gamma\eta[u$	

V. 5 om [γαρ]6 ω[s]: add και

V. 27 ενορκιζω: ορκιζω

[PPI]

4	-c	1
top	OI	COL

top of col.		
V.	23	$\epsilon u \ au \eta \ \pi lpha] hoov[\sigma \iota lpha]$
	24	[του κυ ημων τηυ χρυ τηρηθειη πιστος ο κ]αλών
	25	$[v\mu$ as os και ποιησει αδελφοι προ $]$ σευχεσ θ ε
	26	[περι ημων ασπασασθε τους αδε]λφους παν
	27	$[\tau as \epsilon \nu \phi i \lambda \eta \mu a \tau \iota a \gamma \iota \omega] \epsilon \nu o \rho \kappa \iota \zeta \omega$ $[\nu \mu as \tau o \nu \overline{\kappa \nu} a \nu a \gamma \nu \omega \sigma \theta \eta \nu a \iota \tau \eta] \nu \epsilon \pi \iota \sigma \tau o \lambda \overline{\eta}$
	28	

WORD INDEX

Only those words and forms that do not occur in the Concordance to the New Testament by Moulton and Geden are given below. Additions of the article and $\kappa \alpha i$ are not listed, nor are slight orthographic variations, such as the use of ν movable, interchange of ι and $\epsilon \iota$, at and ϵ , o and ω , ρ and $\rho \rho$, ν and $\nu \nu$, and cases of assimilation or non-assimilation. Interchanges of $\dot{\alpha}\lambda\lambda\dot{\alpha}$ and $\dot{\alpha}\lambda\lambda'$ are disregarded, but $\alpha\lambda'$ is listed. When a word occurs twice in a single verse in P⁴⁶ and but once in the Concordance, it is included here with bis added. References are to chapter and verse of the different Epistles arranged in the order of the Papyrus.

```
ἀγαπάω
                                         ἀναβαίνω
  αγαπησαι Gal. V, 14
                                           \nu\alpha\beta\alphas Eph. IV, 10
  \alpha\gamma\alpha\pi\omega\nu II Cor. XII, 15
                                         άναγκάζω
άγιος
                                           αναγκαζετε ΙΙ Cor. XII, 11
  των αγιων Rom. XV, 31
                                         ἀναμιμνήσκω
  ayıoıs Eph. VI, 23
                                           αναμινησκων Rom. XV, 15
                                         άνασταυρόω
άδελφός
                                           a\nu a\sigma \tau(av)\rho(ov\nu\tau)\epsilon s Hebr. VI, 6
  αδελφοι Rom. XV, 15
                                         ἀνθίστημι
                                           ανθεστηκοντες Rom. XIII, 2
  αιματος Hebr. IX, 22
                                         ἀνίστημι
αίώνιος
                                           νιστανομένος Rom. XV, 12
  αιωνια Hebr. IX, 12
                                           ανιστασθαι Hebr. VII, 15
ά κούω
                                         ἀνταναπληρόω
  ακουσωνται Rom. X, 14
                                           ανταναπληρων Col. I, 24
άκροθίνιον
                                         'Αουλία
  ακροτινιων Hebr. VII, 4
                                           aoυλιαν Rom. XVI, 15
άλλά
                                         ἀπάγομαι
  αλλα I Cor. II, 4
                                           \alpha\pi\eta\chi\theta\eta Gal. II, 13
  αλ' Eph. II, 19
                                         ἄπαξ
  αλ Eph. IV, 29
                                           aπaξ Hebr. VII, 27
  αλ Eph. V, 27
                                         ἀπέρχομαι
  αλ' Gal. IV, 29
                                           \alpha\pi\eta\lambda\theta\alpha Gal. I, 17
ἄλλος
                                         ἀπιστέω
  αλλων Rom. XVI, 2
                                           απιστησασιν Hebr. III, 18
ἄμα
                                         ἀπιστία
  aμa Col. I, 12
                                           απιστιαν Hebr. IV, 6
άμαρτία
                                           απιστιας Hebr. IV, 11
  αμαρτι Rom. VI, 14
άμήν
                                           aπo Rom. XV, 24
  aμην Phil. IV, 23
                                           a\pi Rom. XVI, 5
```

ἀποβάλλω αποβαλωμεθα Rom. XIII, 12 ἀποκαταλλάσσω αποκατααλλάξαι Col. I, 20 αποκαταλ[λα]γητε Col. I, 21 ἀποκόπτω αποκοψωνται Gal. V, 12 ἀποπληρόω αποπληρωσετε Gal. VI, 2 ἀρα αρα Gal. IV, 31	γάρ γαρ Rom. VI, 8 γαρ Hebr. VIII, 2 γρα m. 1 Hebr. VIII, 5 γίνομαι γεγονεν Rom. XVI, 7 γεινεσθαι Hebr. VII, 12 γεναμενων Hebr. IX, 11 εγενετο Gal. III, 24 γινώσκω εγνω I Cor. II, 8
αρα Gal. V, 12	εγνωκεν Ι Cor. II, 11
άρχή	γράφω
αρχης Rom. XVI, 5 ἀσεβής	γεγραπται Rom. X, 16
ασεβεις Rom. XI, 26	δέ
αὐξάνω	δε Hebr. IX, 19
αυξησαι ΙΙ Cor. IX, 10	$\delta\epsilon$ bis Gal. V, 10
αὐτόs	δε bis Phil. IV, 18
aυτa Rom. X, 5	δείκνυμι
autois Rom. X, 5	δεικνυσθαι Hebr. VI, 11
αυτου Rom. XV, 19	δεκάτη
αυτου Hebr. I, 3	δεκαδας Hebr. VII, 8
αυτην Hebr. V, 3	διά
αυτου Hebr. V, 3	δι Hebr. I, 3
αυτω Hebr. VII, 2	δι Hebr. V, 3
autos Hebr. IX, 25	δια Gal. III, 18
αυτῶ I Cor. II, 8 αυτο Eph. VI, 20	δια Col. III, 6 διακονέω
αύτοῦ	διακονησαι Rom. XV, 25
αυτον Gal. I, 4	δίδωμι
αυτον Gal. VI, 4	δεδωκεν Eph. IV, 11
	διχοστασία
βαπτίζω	διχοστασιαι Ι Cor. III, 3
$\epsilon \beta \alpha [\pi \tau \iota \sigma \theta] \eta \mu \epsilon \nu$ Gal. III, 27	δόμα
βαπτισμός	δομα Eph. IV, 8
βαπτισμω Col. II, 12	δύναμαι
βαρέω	δυνητ ϵ Eph. VI, 13
εβαρησα II Cor. XII, 16	
Βαρνάβας	ἐ άν
βαρναβας Gal. II, 1	εαν Rom. IX, 26
Βηρεύς	εαν Rom. X, 13
$\beta\eta\rho\epsilon\alpha$ Rom. XVI, 15	εαν Rom. XVI, 2
βίβλος βιβλω Gal. III, 10	έ άνπερ εσυπεο Hobr III 6
ριριω Gai. 111, 10	$\epsilon \alpha \nu \pi \epsilon \rho$ Hebr. III, 6

ἐ αυ το ῦ	<i>ἐλεέω</i>
εαυτων ΙΙ Cor. X, 7	ηλεησεν Eph. II, 4
εαυτον Gal. V, 14	<i>ἐμβατε</i> ύω
έγώ	$\epsilon\mu\beta\alpha\delta\epsilon\nu[\omega\nu]$ Col. II, 18
ημων Rom. XIII, 14	$\dot{\epsilon} \nu$
ημων m. 2 Hebr. I, 1	εν Rom. X, 16
μου Hebr. III, 7	εν quater I Cor. II, 3
ημας II Cor. IX, 14	εν II Cor. XIII, 4
ημων Eph. I, 15	ėν m. 1 Eph. II, 12
ημας m. 1 Eph. I, 18	εν bis Eph. V, 19
ημων bis Eph. III, 13	εν Col. II, 13
μου bis Eph. IV, 14	<i>ἐνέργει</i> α
ημας Eph. V, 2	ενεργειας Eph. IV, 16
μου bis Gal. IV, 14	<i>ἐνεργέω</i>
μου bis Col. II, 1	$\epsilon \rho \gamma$ ουντος Eph. II, 2
ημας Col. II, 4	ενεργουμενης Gal. V, 6
ἐ θελοθρησκία	<i>ἐξορύσσω</i>
$[\epsilon]\theta[\epsilon]$ λο $\epsilon \nu \theta$ ρησκεια Col. II, 23	$\epsilon \xi [o\rho v \xi \alpha] \tau \epsilon$ Gal. IV, 15
ϵi	*ἐπευξ
ει II Cor. IX, 11	$\epsilon \pi \epsilon \nu \xi$ Hebr. V, 6
ϵ $\hat{i}\delta o \nu$	<i>έπικαλέω</i>
ειδοτες Gal. II, 7	επικαλεσονται Rom. X, 14
$\epsilon i \mu i$	έπιμένω
ην Rom. XV, 16	$\alpha\pi\iota\mu\epsilon[\iota]\nu[\eta s \text{ Rom. XI, 22}]$
ει Hebr. V, 6	ερχομαι
ει Hebr. V, 10	[η]λθον Gal. I, 17
ει Hebr. VII, 17	$\eta \lambda \theta \epsilon \nu$ Gal. II, 12
ει Hebr. VII, 21	έσθίω
οντεs Gal. II, 15	εσθειετω Rom. XIV, 2 εσθοντα Rom. XIV, 3
$\eta\mu\epsilon\theta\alpha$ Gal. IV, 3	εο υοντα Κοιπ. Α1ν, 3 ἔτι
$\epsilon \ddot{\imath} \pi \epsilon \rho$	ετι bis Gal. III, 28
$[\epsilon \iota]\pi\epsilon\rho$ Gal. VI, 3	εὐαγγελίζομαι
ἐκ	ευαγγελισωμαι Gal. I, 16
εκ Hebr. VII, 14	εὐδοκέω
ἐ κδέχομαι	ευδοκησεν Rom. XV, 26
εκδεχομεθα Gal. V, 5	εὐλογία
ἐκφεύγω	ευλογιαν Gal. III, 14
$\epsilon \kappa \phi \epsilon v \xi \omega \mu \epsilon [\theta \alpha]$ Hebr. II, 3	εύρίσκω
*ἐκχυσία	ευρεθωμεν Gal. II, 17
εκχυσιας Hebr. IX, 22	εὐχαριστία
ἐ λάχιστος	ευχαριστιαν ΙΙ Cor. IX, 12
ελαχιστερω Eph. III, 8	έχω
έλέγχω	εχειν Rom. XV, 23
ελλεγχετε Eph. V, 11	εχουσα Eph. V, 27

έ ωs	καταγγέλλω
εως αν Rom. XV, 24	καταγγελλοντες Col. I, 28
6)	καταδουλόω
ζάω	καταδουλωσωσιν Gal. II, 4
ζησωμεν Rom. VI, 2	καταλαμβάνω
$[\zeta\omega]\nu\tau\epsilon$ s Rom. VI, 13	καταλαμβανεσθαι Eph. III, 18
ζων II Cor. XIII, 4	κατηχέω
ζωοποιέω	καθηχουμ ϵ [νος] Gal. VI, 6
ζωοποιηθησεται Gal. III, 21	καθηχουντι Gal. VI, 6
ή	καυχάομαι
η bis Rom. XIV, 4	καυχησομαι ΙΙ Cor. XII, 6
η bis Rom. XVI, 17	κληρονομία
Ήσαίας	την κληρονομιαν Rom. XI, 1
τω ησαια Rom. X, 16	κοινός
ήτοι	кои Ерh. II, 15
ητοι Rom. XII, 7	κοπιάω
,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,	[κο]πιουσας Rom. XVI, 12
$ heta \dot{\epsilon} \lambda \omega$	εκοπισα m. 1 Gal. IV, 11
$[\theta \epsilon \lambda \omega \nu]$ II Cor. XI, 32	εκοπιασα m. 2 Gal. IV, 11
θελω II Cor. XII, 6	κρυφή
θεμέλιος	κρυβη Eph. V, 12
θ εμελιοτ[η]τα Hebr. VI, Ι	κτίσις
$\Theta\epsilon\delta s$	κτισις Rom. XI, 29
$ au ov \; \theta(\epsilon o) v \; ext{Eph. III, 7}$	Κύριος
$\theta(\epsilon o)v$ Gal. II, 5	$ au\omega$ $\kappa(v\rho\iota)\omega$ bis Eph. III, 11
ΐνα	λαμβάνω
ιν Eph. IV, 28	ελαβομεν Hebr. VI, 9
'Ιουλία, see 'Αουλία	λέγω
100Mia, see AooMia	ελεγεν m. 2 Rom. IX, 25
καθαίρω	λεγοντας Rom. XVI, 17
καθαιροντες ΙΙ Cor. X, 5	,
καθίστημι	Μαριάμ
[κατε]στησαν Rom. V, 19	μαριαμ Rom. XVI, 6
καθώς	μεθοδία
καθως Rom. X, 16	μεθοδιας Eph. VI, 12
καθως Rom. XI, 8	μετά
καλέω	μετ Hebr. VII, 21
κληθησονται bis Rom. IX, 26	$\mu\epsilon\theta$ Hebr. IX, 19
$\epsilon \kappa \lambda \eta \theta \eta$ Eph. IV, 4	μετάθεσις
κατά	μεταθεσιν Hebr. VII, 12
κατ Rom. XII, 5	μετακινητός
καθε Hebr. VI, 13	μετακινητοι Col. I, 23
κατ Gal. I, 11	μετέχω
καθ Gal. II, 2	μετεσχεν Hebr. VII, 13

μήπως	ὀσμή
μηπως Rom. XI, 21	οσμην bis Eph. V, 2
μόνος	οσμη Phil. IV, 18
μονον Phil. IV, 15	őτι
$\mathbf{M}\omega v\sigma\hat{\eta}$ s	οντι Eph. IV, 9
μωυση Hebr. VIII, 5	οτι Eph. V, 24
, , , , , , , , , , , , , , , , , , , ,	οτι bis Col. I, 16
ναυαγέω	οὐ, οὐκ, οὐχ
εναυγησα ΙΙ Cor. XI, 25	ουχ I Cor. II, 9
νεκρός	ov Hebr. VII, 19
νεκρω m. 1 Hebr. IX, 22	ουκ bis II Cor. XII, 3
νεκρόω	ουκ II Cor. XII, 16
νεκρουντες ΙΙ Cor. X, 12	ov II Cor. XII, 19
Νηρεύς, see Βηρεύς	ουχ Gal. I, 19
νόμος	ουκ bis Gal. IV, 27
ομου Gal. III, 2	οὐδέ
νουθετέω	ουθ Hebr. IX, 18
νουθετουνθες m. 1 Col. I, 28 νῦν	ουδε Hebr. IX, 25 οὐδείς
νυν Col. I, 21	ουδενος II Cor. XI, 8
$\ddot{o} heta\epsilon u$	ουδ $\epsilon \nu$ II Cor. XII, 5
	οὖν ••••• Para VIII
οθεν Gal. I, 11	öὑν Rom. XIII, 12
οἰκονομία	οὖτος
ηκονομια Eph. III, 9	τουτου Hebr. IX, 15
δμοιόω	ταυταις Hebr. IX, 23
ομοιωθημεν Rom. IX, 29	τουτο Eph. III, 1
όπου	ταυτα Gal. VI, 7
$[o\pi ov]$ Rom. V, 20	ταυτα Col. III, 6
ős	τουτοις Col. III, 7
o Rom. X, 14	οὕτως
[ον] Rom. XI, 1	ουτως Rom. XV, 15
o bis Rom. XI, 7	
os Rom. XVI, 7	παρά
os Hebr. III, 6	παρ Gal. I, 12
ous Hebr. VI, 7	παραλογίζομαι
ην Hebr. VI, 10	παραλογισηται Col. II, 4
os Hebr. VII, 2	π αρατηρέω
a I Cor. II, 9	παρατηρουντες Gal. IV, 10
α Eph. II, 16	$\pi\hat{a}$ s
o Eph. III, 18	παν Rom. VIII, 28
α Gal. VI, 7	[τα π]αν <u>τ</u> α Rom. XI, 32
o Col. I, 7	πασαις Rom. XIII, 1
o Col. I, 18	πασησι η Rom. XV, 13
o Col. II, 10	παντος Hebr. VII, 2

πάσχω	πώρωσις
πασχομεν Rom. VIII, 17	πορωσις Rom. XI, 25
π $ένη$ s	πορρωσιν Eph. IV, 18
πενεσιν ΙΙ Cor. IX, 9	
περί	ှ က်ημα
περι Hebr. V, 1	ρηματος Hebr. VI, 5
περιπατέω	
επεριεπατησατε Eph. II, 2	Σαμουήλ
περιπατητε Eph. V, 15	σαμουηλ Hebr. VII, 1
π ερι π ατεισ θ ε Gal. V, 16	σαμουηλ Hebr. VII, 2
περιτέμνω	σάρκινος
π εριτμηθητε Col. II, 11	σαρκινοι Ι Cor. III, 3
Πέτρος	σάρξ
πετροs Gal. II, 9	σαρκαν Eph. V, 31
πλοῦτος	σύ
το πλουτος Rom. IX, 23	υμων Rom. XVI, 1
πν ε $ 0 μ $ $ α $	συ Hebr. V, 10
πν(ευματο)s Eph. V, 9	συγγενής
ποιέω	συγγενη Rom. XVI, 11
ποιουντας bis Rom. XVI, 17	σύν
ποιη Eph. VI, 8	$\sigma[v]v$ Col. I, 24
πολλάκις	συνάγω
πολλακις Rom. XV, 22	συναγομενοι Rom. XII, 16
πολύς	συνζωοποιέω
πολλων Rom. XV, 23	συνεζωποιησεν Eph. II, 5
πολλα Hebr. IX, 26	συνίστημι
πορεύομαι	συνισταντων ΙΙ Cor. X, 12
πορευομενος Rom. XV, 24	σώζω
$\pi \circ \tau \epsilon$	σωζει Hebr. VII, 25
$\pi o \tau$ Gal. II, 6	σῶμα
πρᾶξις	σωμασιν Eph. II, 5
των πραξεων Gal. III, 19	
προγινώσκω	ταπεινόω
$\pi \rho o \epsilon \gamma \nu \omega$ Rom. XI, 1	ταπεινωσει ΙΙ Cor. XII, 21 τέ
προκόπτω	τε Rom. XV, 19
επροεκοπτον Gal. I, 14	$\tau[\epsilon]$ Rom. XV, 29
προσέχω	τ_{ϵ} Hebr. IX, 21
προσεσχεν Hebr. VII, 13	$\tau \epsilon$ II Cor. X, 2
πρόσωπον	τ is
προσωπου m. 1 Hebr. IX, 24	τις bis Hebr. II, 6
προφητεία	τις bis I Cor. III, 5
προφητεια Rom. XII, 6	τι II Cor. XII, 6
πτωχός	τις ΙΙ Cor. ΙΧ, 11
πτωχια Gal. IV, 9	τι II Cor. XII, 11
,,	

τινα Gal. II, 12 τι Gal. III, 10 τοσοῦτος τοσουτων Hebr. I, 4

ύπό ϋπο Rom. XV, 15 ὑποτάσσω υποτασσεσθε Rom. XIII, 1 ὑστερέω υστερηκα ΙΙ Cor. XII, 11

φιλοτιμέομαι φιλοτειμουμαι Rom. XV, 20 φρονέω φρονησητε Gal. V, 10 χάρις
 χαρις bis Rom. XI, 6
 χαριτόω
 εχαριστωσεν Eph. I, 6
 Χριστός
 ο χρ(ιστο)ς II Cor. X, 7
 χρ(ιστο)υ Eph. IV, 15
 χρ(ιστο)υ Eph. V, 17
 χρ(ιστο)υ Gal. II, 20
 χρ(ιστο)υ Gal. III, 28

ψεύδομαι ψευδησθε Col. III, 9

'Ωσηέ ωση Rom. IX, 25

GENERAL INDEX

(The references are to the pages of the introduction.)

Acts 15
Aethiopic 35, 37
Alexandrian recension 12, 23, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 32, 33, 35, 36, 37
Ambrosiaster 35, 37
Antiochian text 26, 34, 35, 36, 37
Armenian 35
aspiration, false 20
augment, double 20
Augustine 33

Beatty papyri 1, 3, 4, 5, 10, 13, 14, 16, 18, 19, 23, 29 Byzantine text 26, 29

Chrysostom 34 Clement 37 Combination Theos Soter 11 Coptic 16, 35, 36, 37 Coptic monastery 13, 14 Cyprian 36, 37

Damasus 36 Daniel 15 Decretum Gelasii 12 Deuteronomy 14 diaeresis 19

Egyptian text 29, 30, 31, 34
Enoch 13, 14
Epiphanius 10, 12
Epistle to the Colossians 16, 32, 37
Epistle to the Ephesians 12, 15, 20, 21, 32, 35, 37
Epistle to the Galatians 9, 10, 12, 15, 16, 20, 32, 33, 37
Epistle to the Hebrews 6, 9, 12, 16, 17, 18, 19, 21, 27, 29, 31, 32, 33, 34
Epistle to Philemon 10, 12, 37

Epistle to the Philippians 9, 10, 12, 21, 22, 32

Epistle to the Romans 11, 16, 17, 20, 21, 31, 32, 33, 34, 35, 36

Epistle to Titus 10, 11

Epistles to the Corinthians 9, 12, 15, 16, 20, 21, 32, 33, 36

Epistles to the Thessalonians 10, 12, 32

Epistles to Timothy 10, 11

Esther 14, 18

Ezekiel 14, 18

Freer Collection 11

gender, false 20 Genesis 13, 14 Gospels 14, 15 Gothic 36

Hieronymus 35, 36

Irenaeus 36 Irish-English text 33 Isaiah 15

Jeremiah 14

MS N: 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 35, 36

MS A: 23, 24, 25, 27, 28, 29, 31, 32, 35

MS B: 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 33, 35, 36, 37

MS C: 23, 24, 25, 28, 35, 36

MS D: 24, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 35, 36, 37

MS E: 24, 25, 27, 28, 29, 35, 36

MS F-G: 24, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 35, 36, 37

MS K: 21, 22, 24, 25, 26, 34 MS L: 21, 22, 24, 25, 26, 34, 35	non-assimilation 20 Numbers 14
MS P: 21, 24, 25, 35	rumbers 14
MS Ψ: 28	Old Latin 16, 21, 33, 35, 36, 37
MS 5: 35	Origen 33, 35
MS 11: 28	Papyrus of Matthew 18
MS 21: 22	P. Amherst 3: 33
MS 31: 24, 25	P. Oxy. 657: 18, 34
MS 33: 23, 24, 25, 28, 35	P. Oxy. 1078: 18, 34
MS 39: 34	P. Oxy. 1355: 33
MS 63: 21	P. Rylands 4: 32, 33
MS 91: 35	P. S. I. 118: 33
MS 106: 21	P. S. I. 251: 33, 34
MS 134: 22	P. Wessely 235: 33
MS 141: 24	paragraph mark 13
MS 147: 21	Pastoral Epistles 6, 10, 11, 12
MS 170: 21	Psalms 11
MS 200: 22	
MS 242: 34	Reading marks 17, 18
MS 263: 35	Revelation 13, 14
MS 424: 24, 25	Circle main man and a za
MS 429: 28	Single quire manuscript 15
MS 436: 35	Soter, Theos 11
MS 460: 35	Spanish lectionary 36
MS 489: 34, 36	St. Gallen 21
MS 614: 35	Stichometrical notes 15, 21
MS 618: 35	Syr. Harel. 33, 34
MS 1149: 28	Syr. Pesh. 33, 34, 35
MS 1288: 28	Textus Receptus 28, 38
MS 1311: 28, 32	Theodulf 21
MS 1739: 28	Theos Soter 11
MS 1841: 33	2
MS 1908: 24	Victorinus 37
MS 1919: 12	Vulgate 33, 35, 36
Muratorian fragment 10, 12	
NT . 1	Western manuscripts 12
Neutral text 12, 23, 26	Western text 25, 27, 29, 30, 31, 32, 33,
Nomina Sacra 15, 16	35, 36, 37, 38

University of Michigan Studies

HUMANISTIC SERIES

General Editors: JOHN G. WINTER, HENRY A. SANDERS, and EUGENE S. McCARTNEY Size, 22.7 × 15.2 cm. 8°. Bound in cloth.

- Vol. I. Roman Historical Sources and Institutions. Edited by Henry A. Sanders. (Out of print.)
- Vol. II. Word Formation in Provencal. By Edward L. Adams. Pp. xvii + 607. \$4.00.
- Vol. III. LATIN PHILOLOGY. Edited by C. L. Meader. (Out of print.)

Parts I, II Available in Paper Covers

- Part I. The Use of idem, ipse, and Words of Related Meaning. By C. L. Meader. Pp. 1-112. \$0.75.
- Part II. A STUDY IN LATIN ABSTRACT SUBSTANTIVES. By M. A. Stewart. Pp. 113-178. \$0.40.
- Vol. IV. ROMAN HISTORY AND MYTHOLOGY. Edited by Henry A. Sanders. (Out of print.)

Parts I, III Available in Paper Covers

- Part I. STUDIES IN THE LIFE OF HELIOGABALUS. By Orma F. Butler. Pp. 1-169. \$1.25.
- Part III. ROMAN LAW STUDIES IN LIVY. By A. E. Evans. Pp. 275-354. \$0.40.
- Vol. V. Sources of the Synoptic Gospels. By C. S. Patton. Pp. xiii + 263. \$1.30.

Size, 28×18.5 cm. 4to.

- Vol. VI. Athenian Lekythoi with Outline Drawing in Glaze Varnish on a White Ground. By Arthur Fairbanks. Pp. viii + 371. \$4.00.
- Vol. VII. Athenian Lekythoi with Outline Drawing in Matt Color on a White Ground. By Arthur Fairbanks. Pp. x + 275. \$3.50.
- Vol. VIII. THE OLD TESTAMENT MANUSCRIPTS IN THE FREER COLLECTION. By Henry A. Sanders. With 9 plates. Pp. x + 323. \$3.50.

Parts Sold Separately in Paper Covers

- Part I. The Washington Manuscript of Deuteronomy and Joshua. With 3 plates. Pp. vi + 104. \$1.25.
- Part II. THE WASHINGTON MANUSCRIPT OF THE PSALMS. With 6 plates. Pp. viii + 105-357. \$2.00.

Vol. IX. THE NEW TESTAMENT MANUSCRIPTS IN THE FREER Collection. By Henry A. Sanders. With 8 plates. Pp. x + 323. \$3.50.

Part II Available in Paper Cover

- Part II. THE WASHINGTON MANUSCRIPT OF THE EPISTLES OF PAUL. With 3 plates. Pp. vii, 249-315. \$1.25.
- Vol. X. The Coptic Manuscripts in the Freer Collection. By William H. Worrell. With 12 plates. Pp. xxvi + 396. \$4.75.

Parts Sold Separately in Paper Covers

- Part I. THE COPTIC PSALTER. With 6 plates. Pp. xxvi + 112. \$2.00.
- Part II. Two Coptic Homilies and a Magical Text in the Freer Collection. Pp. 113-396. \$2.50.
- Vol. XI. Contributions to the History of Science. By Louis C. Karpinski and John G. Winter. With 11 plates. Pp. xi + 283. \$3.50.

Parts Sold Separately

- Part. I. Robert of Chester's Latin Translation of the Algebra of Al-Khowarizmi. With an Introduction, Critical Notes, and an English Version. By Louis C. Karpinski. With 4 plates and 25 diagrams. Pp. vii + 164. \$2.00.
- Part II. THE PRODROMUS OF NICOLAUS STENO'S LATIN DISSERTATION ON A SOLID BODY ENCLOSED BY PROCESS OF NATURE WITHIN A SOLID. Translated into English by John G. Winter. With 7 plates. Pp. vii + 169-283. \$1.30.
- Vol. XII. Studies in East Christian and Roman Art. By Charles Morey and Walter Dennison. (Out of print.)
- Vol. XIII. Fragments from the Cairo Genizah in the Freer Collection. By Richard Gottheil, and William H. Worrell. Text, with Translation, Notes and an Introduction. With 52 plates. Pp. xxxi + 273. \$4.00.
- Vol. XIV. Two Studies in Later Roman and Byzantine Administration. By Arthur E. R. Boak and James E. Dunlap. Pp. x + 324. \$2.25.

Part II Available in Paper Cover

- Part II. THE OFFICE OF THE GRAND CHAMBERLAIN IN THE LATER ROMAN AND BYZANTINE EMPIRES. By James E. Dunlap. Pp. 161-324. \$1.00 net.
- Vol. XV. Greek Themes in Modern Musical Settings. By Albert A. Stanley. (Out of print.)

Parts Sold Separately in Paper Covers

Part I. Incidental Music to Percy Mackaye's Drama of Sappho and Phaon. Pp. 1-68. \$0.90.

- Part II. Music to the Alcestis of Euripides with English Text. Pp. 71-120. \$0.80.
- Part III. Music for the Iphigenia among the Taurians by Euripides, with Greek Text. Pp. 123-214. \$0.75.
- Part IV. Two Fragments of Ancient Greek Music. Pp. 217-225. \$0.30.
- Part V. Music to Cantica of the Menaechmi of Plautus. Pp. 229-263. \$0.50.
- Part VI. ATTIS: A SYMPHONIC POEM. Pp. 265-384. \$1.00.
- Vol. XVI. NICOMACHUS OF GERASA: INTRODUCTION TO ARTHMETIC. Translated into English by Martin Luther D'Ooge, with Studies in Greek Arithmetic by Frank Egleston Robbins and Louis C. Karpinski. (Out of print.)
- Vols. XVII-XX. ROYAL CORRESPONDENCE OF THE ASSYRIAN EMPIRE. Translated into English with a Transliteration of the Text and a Commentary. By Leroy Waterman.
 - Vol. XVII. Translation and Transliteration. Pp. x + 492. \$4.50.
 - Vol. XVIII. Translation and Transliteration. Pp. iv + 524. \$4.50.
 - Vol. XIX. Commentary. Pp. x + 377. \$4.00.
 - Vol. XX. Supplement and Indexes. (In preparation.)
- Vol. XXI. The Minor Prophets in the Freer Collection and the Berlin Fragment of Genesis. By Henry A. Sanders and Carl Schmidt. With 7 plates. Pp. xii + 436. \$3.50.
- Vol. XXII. A Papyrus Codex of the Shepherd of Hermas, with a Fragment of the Mandates. By Campbell Bonner. Pp. x + 137. With 5 plates. \$3.00.
- Vol. XXIII. THE COMPLETE COMMENTARY OF OECUMENIUS ON THE APOCALYPSE: Now printed for the first time from Manuscripts at Messina, Rome, Salonika and Athos. By H. C. Hoskier. Pp. viii + 260. \$4.00.
- Vol. XXIV. Zenon Papyri in the University of Michigan Collection (= Michigan Papyri, Vol. I). By C. C. Edgar. Pp. xiv + 211. With 6 plates. \$3.50.
- Vol. XXV. KARANIS: TOPOGRAPHICAL AND ARCHITECTURAL REPORT OF Ex-CAVATIONS DURING THE SEASONS 1924–28. By A. E. R. Boak and E. Peterson. Pp. viii + 69. With 42 plates, 19 plans, and 1 map. \$2.00.
- Vol. XXVI. Coptic Sounds. By William H. Worrell. With an Appendix by Hide Shohara. Pp. xviii + 186. \$3.00.

- Vol. XXVII. Athenian Financial Documents of the Fifth Century. By B. D. Meritt. Pp. xiv + 192. \$3.50.
- Vols. XXVIII-XXIX (= Michigan Papyri, Vols. II-III). Papyri from Tebtunis. By A. E. R. Boak.
 - Vol. XXVIII (= Michigan Papyri, Vol. II). Pp. xvi + 259. With 4 plates. \$3.50.
 - Vol. XXIX. (In preparation.)
- Vol. XXX. Karanis: The Temples, Coin Hoards, Botanical and Zoölogical Reports, Seasons 1924–1931. Edited by A. E. R. Boak. Pp. xii + 93. With 37 plates, 16 plans, and 4 diagrams. \$2.50.
- Vol. XXXI. Ancient Textiles from Egypt in the University of Michigan Collection. By Lillian M. Wilson. Pp. x+77. With 23 plates. \$2.50.
- Vol. XXXII. PARTHIAN POTTERY FROM SELEUCIA ON THE TIGRIS. By Neilson C. Debevoise. Pp. xiv + 132. With 14 plates. \$3.00.
- Vol. XXXIII. THE ATHENIAN ASSESSMENT OF 425 B.C. By B. D. Meritt and A. B. West. Pp. xiv + 112. With 2 plates and 17 figures. \$2.50.
- Vols. XXXIV-XXXV. GREEK OSTRACA IN THE UNIVERSITY OF MICHIGAN COLLECTION. By Leiv Amundsen.

Vol. XXXIV. Part I, Texts. Pp. xx + 232. \$3.50.

Vol. XXXV. Part II, Commentary. (In preparation.)

- Vol. XXXVI. STAMPED AND INSCRIBED OBJECTS FROM SELEUCIA ON THE TIGRIS. By R. H. McDowell. Pp. xviii + 272. \$3.50.
- Vol. XXXVII. Coins from Seleucia on the Tigris. By R. H. McDowell. (In press.)
- Vol. XXXVIII. A THIRD-CENTURY PAPYRUS CODEX OF THE EPISTLES OF PAUL. By Henry A. Sanders. Pp. xii + 127. \$3.00.

THE JEROME LECTURES

Life and Letters in the Papyri. By John G. Winter. Pp. viii + 308. \$3.50.

SCIENTIFIC SERIES

Size, 28×18.5 cm. 4° . Bound in cloth.

Vol. I. The Circulation and Sleep. By John F. Shepard. Pp. ix + 83, with an Atlas of 63 plates, bound separately. Text and Atlas. \$2.50.

Vol. II. Studies on Divergent Series and Summability. By Walter B. Ford. Pp. xi + 194. \$2.50.

Size, 23.5 \times 15.5 cm.

- Vol. III. THE GEOLOGY OF THE NETHERLANDS EAST INDIES. By H. A. Brouwer. With 18 plates and 17 text figures. Pp. xii + 160. \$3.00.
- Vol. IV. The Glacial Anticyclones: The Poles of the Atmospheric Circulation. By William Herbert Hobbs. With 3 plates and 53 figures. Pp. xxiv + 198. \$2.75.
- Vols. V-VIII. Reports of the Greenland Expeditions of the University of Michigan (1926-31). W. H. Hobbs, Director.
 - Vol. V. Aërology, Expeditions of 1926 and 1927–29. With 23 plates and 30 text figures. Pp. x + 262. \$6.00.

Vol. VI. Aërology, Expeditions of 1930-31. (In preparation.)

Vol. VII. METEOROLOGY. (In preparation.)

Vol. VIII. GEOLOGY, GLACIOLOGY, BOTANY, ETC. (In preparation.)

- Vol. IX. The Genus Diaporthe Nitschke and Its Segregates. By Lewis E. Wehmeyer. Pp. xii + 349. With 18 plates. \$3.50.
- Vol. X. The Distribution of the Currents of Action and of Injury Displayed by Heart Muscle and Other Excitable Tissues. By F. N. Wilson, A. G. Macleod, and P. S. Barker. Pp. viii + 59. \$1.50.

University of Michigan Publications

General Editor: EUGENE S. McCARTNEY

HUMANISTIC PAPERS

Size, 22.7 \times 15.2 cm. 8°. Bound in cloth.

- THE LIFE AND WORK OF GEORGE SYLVESTER MORRIS: A CHAPTER IN THE HISTORY OF AMERICAN THOUGHT IN THE NINETEENTH CENTURY. By Robert M. Wenley. Pp. xv + 332. \$1.50.
- Henry Philip Tappan: Philosopher and University President. By Charles M. Perry. Pp. xii + 475. \$3.25.
- LATIN AND GREEK IN AMERICAN EDUCATION, WITH SYMPOSIA ON THE VALUE OF HUMANISTIC STUDIES. Revised edition. Edited by Francis W. Kelsey. Pp. xiii + 360. \$2.00.

Size, 18×12 cm.

The Menaechmi of Plautus. The Latin Text, with a Translation by Joseph H. Drake, University of Michigan. Pp. xi + 129. \$0.60.

LANGUAGE AND LITERATURE

- Vol. I. Studies in Shakespeare, Milton and Donne. By Members of the English Department of the University of Michigan. Pp. viii + 232. \$2.50.
- Vol. II. Elizabethan Proverb Lore in Lyly's 'Euphues' and in Pettie's 'Petite Pallace,' with Parallels from Shakespeare. By Morris P. Tilley. Pp. x + 461. \$3.50.
- Vol. III. The Social Mode of Restoration Comedy. By Kathleen M. Lynch. Pp. x + 242. \$2.50.
- Vol. IV. Stuart Politics in Chapman's 'Tragedy of Chabot.' By Norma D. Solve. Pp. x + 176. \$2.50.
- Vol. V. El Libro del Cauallero Zifar: Part I, Text. By C. P. Wagner. Pp. xvii + 532, with 9 plates. \$5.00.
- Vol. VI. El Libro del Cauallero Zifar: Part II, Commentary. By C. P. Wagner. (In preparation.)
- Vol. VII. Strindberg's Dramatic Expressionism. By C. E. W. L. Dahlström. Pp. xii + 242. \$2.50.
- Vol. VIII. Essays and Studies in English and Comparative Literature. By Members of the English Department of the University of Michigan. Pp. viii + 231. \$2.50.
- Vol. IX. Toward the Understanding of Shelley. By Bennett Weaver. Pp. xii + 258. \$2.50.
- Vol. X. Essays and Studies in English and Comparative Literature. By Members of the English Department of the University of Michigan. Pp. vi + 278. \$2.50.
- Vol. XI. French Modal Syntax in the Sixteenth Century. By Newton S. Bement. Pp. x + 168. \$2.50.
- Vol. XII. THE INTELLECTUAL MILIEU OF JOHN DRYDEN. By Louis I. Bredvold. Pp. viii + 189. \$2.50.
- THREE CENTURIES OF FRENCH POETIC THEORY (1328-1630). By W. F. Patterson. (In press.)

HISTORY AND POLITICAL SCIENCE

The first three volumes of this series were published as "Historical Studies" under the direction of the Department of History. Volumes IV and V were published without numbers.

- Vol. I. A History of the President's Cabinet. By Mary Louise Hinsdale. (Out of print.)
- Vol. II. English Rule in Gascony, 1199–1259, with Special Reference to the Towns. By Frank Burr Marsh. Pp. xi + 178. \$1.25.
- Vol. III. THE COLOR LINE IN OHIO; A HISTORY OF RACE PREJUDICE IN A TYPICAL NORTHERN STATE. By Frank Uriah Quillan. (Out of print.)
- Vol. IV. The Senate and Treaties, 1789–1817. The Development of the Treaty-Making Functions of the United States Senate during Their Formative Period. By Ralston Hayden. Pp. xvi + 237. \$1.50.
- Vol. V. William Plumer's Memorandum of Proceedings in the United States Senate, 1803–1807. Edited by Everett Somerville Brown. Pp. xi + 873. \$3.50.
- Vol. VI. The Grain Supply of England during the Napoleonic Period. By W. F. Galpin. Pp. xi + 305. \$3.00.
- Vol. VII. Eighteenth Century Documents relating to the Royal Forests, the Sheriffs and Smuggling: Selected from the Shelburne Manuscripts in the William L. Clements Library. By Arthur Lyon Cross. With 4 plates. Pp. x + 328. \$3.00.
- Vol. VIII. THE Low Countries and the Hundred Years' War, 1326-1347. By Henry S. Lucas. Pp. xiv + 696. \$4.00.
- Vol. IX. The Anglo-French Treaty of Commerce of 1860 and the Progress of the Industrial Revolution in France. By A. L. Dunham. Pp. xiv + 409. \$3.50.
- Vol. X. The Youth of Erasmus. By A. Hyma. Pp. xii + 350. \$3.00.

CONTRIBUTIONS FROM THE MUSEUM OF PALEONTOLOGY

- Vol. I. The Stratigraphy and Fauna of the Hackberry Stage of the Upper Devonian. By Carroll Lane Fenton and Mildred Adams Fenton. With 45 plates, 9 text figures, and 1 map. Pp. xi + 260. \$2.75.
- Vol. II. Consisting of 14 miscellaneous papers. With 41 plates, 39 text figures, and 1 map. Pages ix + 240. \$3.00.
- Vol. III. Consisting of 13 miscellaneous papers. With 64 plates, 49 text figures, and 1 map. Pp. viii + 275. \$3.50.
- Vol. IV. Consisting of 18 miscellaneous papers. (In press.)

ARCHAEOLOGICAL REPORTS

- PRELIMINARY REPORT UPON THE EXCAVATIONS AT TEL UMAR, IRAQ, CONDUCTED BY THE UNIVERSITY OF MICHIGAN AND THE TOLEDO MUSEUM OF ART. Leroy Waterman, Director. With 13 plates and 7 text figures. Pp. x + 62. \$1.50. Bound in paper.
- SECOND PRELIMINARY REPORT UPON THE EXCAVATIONS AT TEL UMAR, IRAQ, CONDUCTED BY THE UNIVERSITY OF MICHIGAN, THE TOLEDO MUSEUM OF ART, AND THE CLEVELAND MUSEUM OF ART. Leroy Waterman, Director. With 26 plates and 12 text figures. Pp. xii + 78. \$1.50. Bound in paper.

PAPERS OF THE MICHIGAN ACADEMY OF SCIENCE, ARTS AND LETTERS

(Containing papers submitted at annual meetings)

Editors: EUGENE S. McCARTNEY and ALFRED H. STOCKARD

Size, 24.2 × 16.5 cm. 8°. Bound in cloth.

Vol. I (1921). Pp. xi +424. \$2.00.

Vol. II (1922). Pp. xi + 226. \$2.00. Bound in paper, \$1.50.

Vol. III (1923). Pp. xii + 473. \$3.00. Bound in paper, \$2.25.

Vol. IV (1924), Part I. Pp. xii + 631. \$3.00. Bound in paper, \$2.25.

Vol. IV (1924), Part II. A Key to the Snakes of the United States and Lower California. By Frank N. Blanchard. Pp. xiii + 65. Cloth. \$1.75.

Vol. V (1925). Pp. xii + 479. \$3.00. Bound in paper, \$2.25.

Vol. VI (1926). (Papers in botany only.) Pp. xii + 406. \$3.00. Bound in paper, \$2.25.

Vol. VII (1926). (No papers in botany.) Pp. xii + 435. \$3.00. Bound in paper, \$2.25.

Vol. VIII (1927). Pp. xiv + 456. \$3.00. Bound in paper, \$2.25.

Vol. IX (1928). (Papers in botany and forestry only.) Pp. xiv + 597. \$4.00. Bound in paper, \$2.25.

Vol. X (1928). (No papers in botany or forestry.) Pp. xiv + 620. \$4.00. Bound in paper, \$2.25.

Vol. XI (1929). (Papers in botany and zoölogy only.) Pp. xii + 494. \$3.50. Bound in paper, \$2.25.

University of Michigan Publications ix

- Vol. XII (1929). (No papers in botany or zoölogy.) Pp. xii +348. \$3.00. Bound in paper, \$2.25.
- Vol. XIII (1930). (Papers in botany and zoölogy only.) Pp. xii + 603. \$4.00. Bound in paper, \$2.25.
- Vol. XIV (1930). (No papers in botany or zoölogy.) Pp. xv + 650. \$4.00. Bound in paper, \$2.25.
- Vol. XV (1931). (Papers in botany, forestry, and zoölogy only.) Pp. x+511. \$3.50. Bound in paper, \$2.25.
- Vol. XVI (1931). (No papers in botany, forestry, or zoölogy.) Pp. x + 521. \$3.50. Bound in paper, \$2.25.
- Vol. XVII (1932). (Papers in botany, forestry, and zoölogy only.) Pp. x + 738. \$4.00. Bound in paper, \$2.25.
- Vol. XVIII (1932). (No papers in botany, forestry, or zoölogy.) Pp. x + 623. \$4.00. Bound in paper, \$2.25.

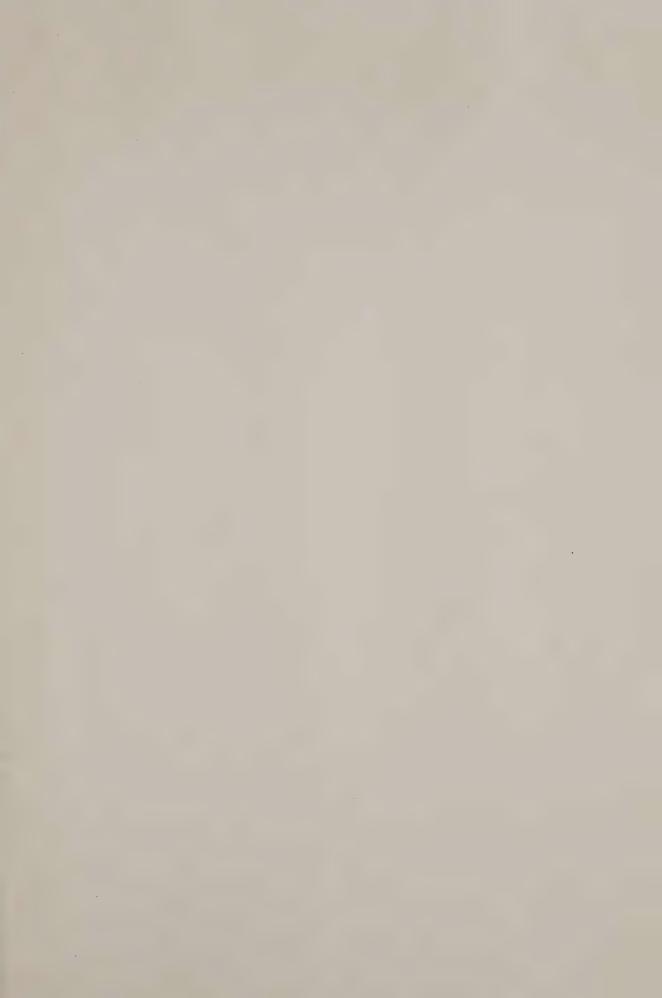
Vol. XIX (1933). Pp. xii + 662. \$4.00. Bound in cloth, \$2.25.

Vol. XX (1934). (In press.)

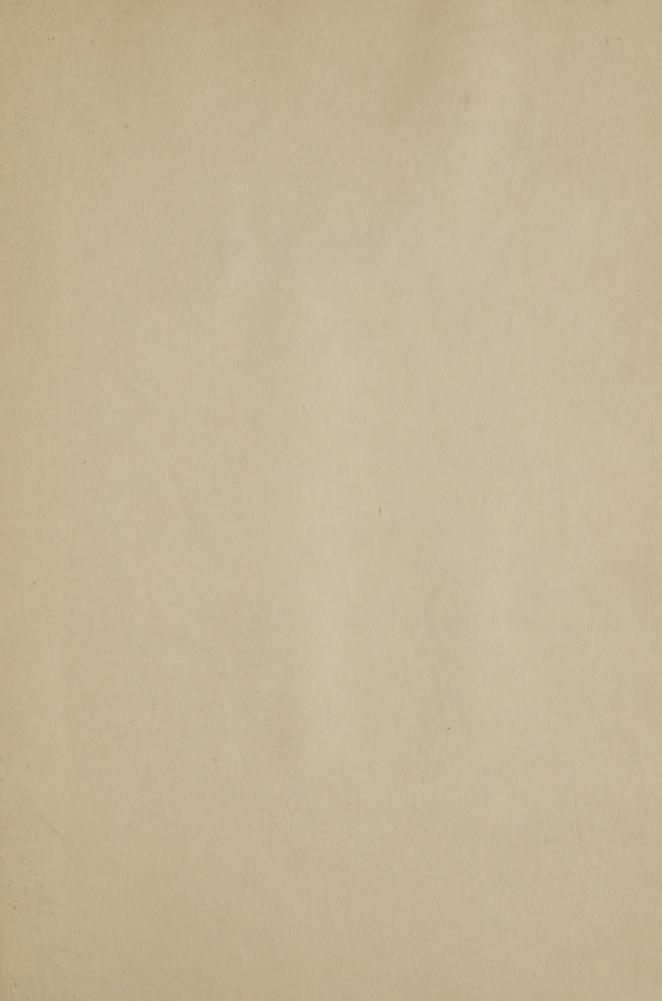

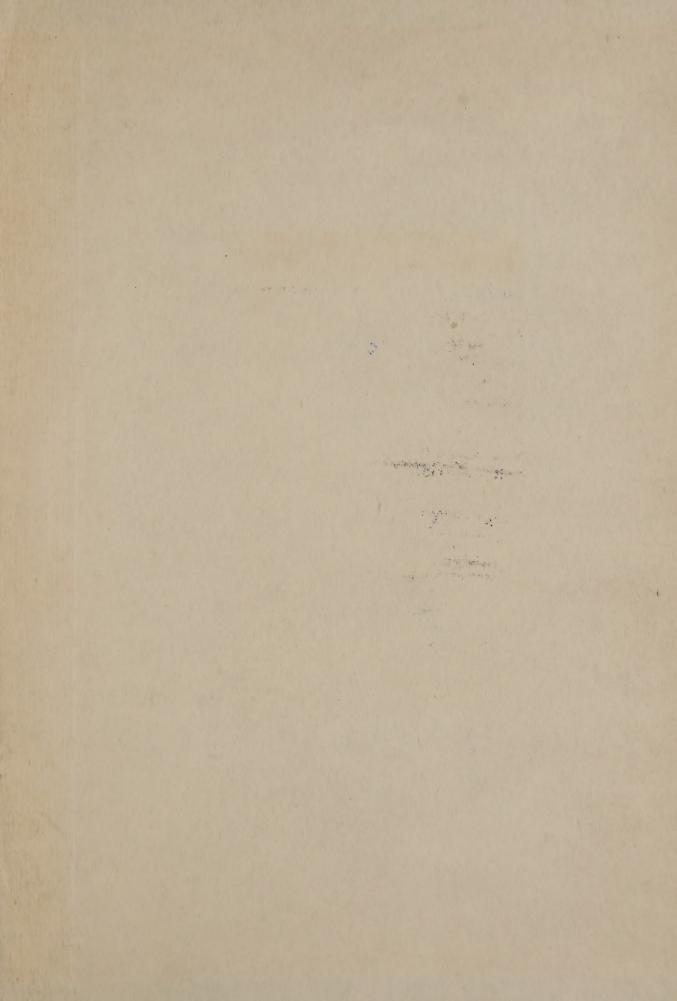

Date Due	
HESERVE	NOTICE THE PARTY OF THE PARTY O
- Andrewskinst	0011 0 0 2000
PACILLY	JUN 3 0 2013
ACCOUNTY OF THE PARTY OF THE PA	
MAY 20 1977	
2000-000	
2000000	
JUN 16 981	
JUN 1 3 1381	
JUN 7 5 1981	
MAR 3 T 83	
120 0 3 2000	
JUN 3 0 2007	
JUN 3 0 2008	

BS64 A2S2
A third-century papyrus codex of the
Princeton Theological Seminary-Speer Library

1 1012 00150 9076